

צו בדבר הוראות ביטחון

פרק א' - הוראות כלליות

הגדרות	1
הוראות כלליות	2
מינוי מפקדים צבאיים	3
סמכויות שוטר	4
סמכויות קצין משטרה	5
סמכויות איש שירות הביטחון	6
סמכויות איש שירות בתי הסוהר	7
סמכויות המחלקה לחקירות שוטרים שבמשרד המשפטים	א7

פרק ב' - בתי משפט צבאיים

אי תלות	8
בתי המשפט הצבאיים	9
סמכות	10
מינוי שופטים	11
מינוי לכהונה בפועל	12
ועדת הבחירה	13
הפסקת כהונה	14
הרכב בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה	15
בתי משפט צבאיים של שלושה	16
דן יחיד	17
העברת דיון	18
בית המשפט הצבאי לערעורים	19
החלפת שופט	20

פרק ג' - עיכוב, מעצר, שחרור, חיפוש, תפיסה וחילוט

סימן א' - הוראות כלליות

תחולה	21
-------	----

סימן ב' - עיכוב

עיכוב	22
עיכוב עד במקום	23
עיכוב לשם חיפוש	24
עיכוב לשם ביצוע צו מעצר	25
משך העיכוב	26
דו"ח על עיכוב	27
עדיפות לעיכוב	28

סימן ג' - מעצר ושחרור

מקום המעצר	29
ביצוע פקודת מעצר	30
מעצר על חייל ללא פקודת מעצר	31
הבאת העצור בפני השופט	א31
הוראות מיוחדות לעניין נער ובוגר רך	ב31
מעצר על ידי שוטר	32

מעצר לחימתי	33
שחרור ממעצר על ידי קצין משטרה	34
שחרור ממעצר על ידי בית משפט צבאי	35
בקשה לשחרור	36
הארכת מעצר לצרכי חקירה	37
הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה	38
הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה של קטינים	א38
הארכת מעצר לשם מעצר מנהלי	39
שחרור ממעצר בפקודת שופט	40
עיכוב ביצוע שחרור	41
שחרור בערובה	42
מעצר טרם הגשת כתב אישום	א42
מעצר עד תום ההליכים	43
שחרור באין משפט	א43
מעצר טרם הכרעת דין	44
מעצר לאחר הכרעת דין	א44
ערר	45
סמכות המעצר בערר	46
עיון חוזר	47
סמכות בעיון חוזר וערר	48
עיכוב ביצוע שחרור	49
מעצר לאחר ערעור	50
נוכחות עצור בדיוני מעצר	51
נוכחות עצור בעבירות ביטחון	52
מסירת הודעה עם מעצר	53
עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט צבאי	54
עיכוב ידיעה על מעצר - חשוד בעבירה על פי התוספת הראשונה	55
פגישה עם עורך דין	56
מניעת מפגש עם עורך דין על ידי בית משפט צבאי	57
מניעת מפגש על ידי רשות מאשרת - חשוד בעבירה בתוספת הראשונה	58
מניעת מפגש על ידי בית משפט צבאי - חשוד בעבירה בתוספת הראשונה	59
<u>סימן ד' - תפיסה וחילוט</u>	
תפיסה	60
טובין שנעברה בהם עבירה	61
ייחוד הסמכות	א61
טובין שלא נעברה בהם עבירה	62
הקמת ועדה לבחינת תפיסת רכוש	א62
תביעות סותרות לחזקה בטובין	63
הוצאת תפיסת ואחזקת טובין	64
חילוט טובין	65
טענות בעלות או זכות	66
<u>סימן ה' - חיפוש</u>	
חיפוש בחצרים	67

חיפוש על גופו של אדם	68
העמדת כלי תחבורה לחיפוש	69
<u>סימן ו' - נטילת אמצעי זיהוי</u>	
הגדרות	69א
אופן נטילת אמצעי זיהוי	69ב
תנאים לנטילת אמצעי זיהוי לצורך המאגר	69ג
נחקר כחשוד - בקשה לעיון חוזר	69ד
שימוש מותר באמצעי זיהוי ובנתוני זיהוי	69ה
נטילה חוזרת של אמצעי זיהוי	69ו
זימון לשם נטילת אמצעי זיהוי וסמכות עיכוב	69ז
בקשת הסכמה וסמכות שימוש בכוח	69ח
נטילת אמצעי הזיהוי - תנאי הנטילה	69ט
דוח בדבר נטילת אמצעי זיהוי	69י
השוואה לנתוני הזיהוי שבמאגר	69יא
מטרות השימוש במאגר	69יב
הצגת תצלומים מהמאגר לאדם	69יג
נטילת אמצעי זיהוי בהסכמה מאדם שאינו חשוד	69יד
פרק ד' - הליכים לפני משפט	
<u>סימן א' - חקירה וסגירת תיקים</u>	
חקירת עדים	70
סגירת תיק חקירה	71
סגירת תיק חקירה על ידי קצין משטרה	72
העברת תיק חקירה	73
<u>סימן ב' - בעלי הדין ויצוגם</u>	
הגדרות	74
תובע	75
סנגור	76
מינוי עורך דין על ידי בית משפט צבאי	77
מינוי עורך-דין כסנגור רק בהסכמתו	78
תפקידי סנגור	79
הפסקת ייצוג בידי סנגור	80
סייג למינוי סנגור	81
חילופי סנגורים	82
שכרו של סנגור	83
איסור קבלת שכר	84
לבושו של עורך דין	85
<u>סימן ג' - ראיות</u>	
ראיות	86
תעודות חיסיון	87
<u>סימן ד' - סדרי דין והוראות כלליות</u>	
הוראה כללית בדבר סדרי דין	88
פומביות הדיון	89

איסור פרסום	90
צו איסור פרסום שהוצא על ידי בימ"ש בישראל	91
צילום בבית משפט	92
פרסום שם קטין	93
דלתיים סגורות שלא בבית משפט	94
עבירה	95
ביזיון בית משפט	96
הרחקת אדם מאולם בית המשפט הצבאי	97
הרחקת אדם שנוכחותו מרתיעה עד	98
החלטות יתקבלו ברוב דעות	99
תיקון טעות בפסק דין	99א

סימן ה' - אישום

כתב אישום	100
צירוף אישומים	101
תיקון כתב האישום	102
צירוף נאשמים	103
הפרדת הדיון	104
התליית הליכים	105

סימן ו' - זימון למשפט

המצאת זימון למשפט	106
צו הבאה	107
תפיסת נכסי נאשם שנמלט	108

סימן ז' - הזמנת עדים ומסמכים

הזמנת עדים ומסמכים	109
מאסר עד או נאשם בשל אי ציות להזמנה	110

פרק ה' - הליכי משפט

סימן א' - מועד המשפט ומיקומו

תחילת הדיון	111
דחיית המשך הדיון	112
הטלת הוצאות בדחיית משפט	113

סימן ב' - נוכחות נאשם

נוכחות הנאשם במשפט	114
--------------------	-----

סימן ג' - פרוטוקול ותרגום

רישום פרוטוקול	115
מתרגם לנאשם	116

סימן ד' - פתיחת המשפט

תחילת המשפט	117
הסבר זכויות	118
תשובה לאשמה	119
חזרה מתשובה לאשמה	120
דין מי שצפוי לעונש מוות	121
הליכים לאחר הודאה באשמה	122

הליכים לאחר הודאה בעובדות	123
סימן ה' - בירור האשמה	
הליכים לאחר כפירה באישום	124
זיכוי עם תום פרשת התביעה	125
פרשת ההגנה	126
סיכומים	127
הכרזה מיידיית על זיכוי	128
חיוב וגזר דין	129
נאשם שאינו שפוי בדעתו או מוגבל שכלית	130
בדיקה רפואית לנאשם	131
סימן ו' - עדים	
חקירת עדים	132
עדים במשפט של נאשמים אחדים	133
הזהרת עד והשבעתו	134
סימן ז' - שיפוט נוער	
תוקף ותחולה	135
הגדרות	136
הודעה על חקירת קטין חשוד או על מעצרו	א136
חקירת קטין חשוד בלא הודעה להורו או לקרוב אחר	ב136
הודעה לקטין חשוד על זכויותיו בטרם חקירתו	ג136
שפת חקירתו של קטין חשוד ותיעודה	ד136
תסקיר מעצר	ה136
מינוי שופטי נוער	137
שפיטת קטין	138
שפיטת קטין ובגיר יחדיו	139
קטין שהובא לבית משפט שאינו לנוער	140
בגיר שהובא לבית משפט לנוער	141
שמירת תוקף	142
הפרדת קטינים	143
הזמן להעמדת קטין לדין	144
ציון גיל הקטין	145
סניגוריה	146
מעמדו של הורה	147
תסקיר	148
בתי מעצר לקטינים	149
סימן ח' - ערעור	
פסק דין	150
הסברת זכות הערעור	151
ערעור על פסק הדין	152
כיצד נוהגים בערעור	153
תקופת הערעור	154
הארכת מועדים	155

ערעור אוטומטי	156
<u>סימן ט' - משפט חוזר</u>	
קיום משפט חוזר	157
בקשה למשפט חוזר	158
חוות דעת לפני משפט חוזר	159
סדרי הדין במשפט חוזר	160
הדיון במשפט חוזר	161
פסק דין שניתן במשפט חוזר	162
<u>סימן י' - ענישה</u>	
ביצוע גזר דין	163
עונשין	164
עונש מוות	165
דין עונשים מסויימים	166
ריצוי עונש מאסר	167
מאסר קטין	168
מאסר על תנאי	169
הפעלת מאסר על תנאי	170
חיוב הורה בפיצוי	177א
הארכת מאסר על תנאי	171
דין צו בגזר דין	172
תשלום קנס	173
פיגורים	174
מאסר בשל אי-תשלום קנס	175
חיוב הורים או אפוטרופוסים	176
חיוב הורים או אפוטרופוסים בערובה	177
שמיעת הורה לקטין	178
תפיסת נכסים	179
התחייבות נאשם להימנע מעבירה	180
שחרור קטין תוך התחייבות	181
חיוב בפיצויים	182
פיצוי לנאשם שזוכה	183
<u>סימן י"א - חנינה והקלה בעונש על תנאי</u>	
חנינה והקלה בעונש על תנאי	184
ביטול ההקלה בעונש אגב הרשעה	185
ביטול ההקלה בעונש שלא אגב הרשעה	186
<u>סימן י"א 1 - זכויות נפגעי עבירה</u>	
הגדרות	186א
עקרונות	186ב
דרכי התאמה במימוש זכויות נפגעי עבירה	186ג
הבטחת זכויות	186ד
הגנה	186ה
הגבלה על מסירת פרטים אישיים של נפגע עבירה	186ו

זכות לקבלת מידע על ההליך הפלילי	186ז
זכות עיון בכתב אישום	186ח
זכות לקבל מידע על מאסר או משמורת אחרת	186ט
זכות לקבל מידע על שירותי סיוע	186י
ניהול ההליכים בזמן סביר	186יא
חקירה של גוף חוקר בדבר עבר מיני	186יב
זכות לנוכחות מלווה בחקירה	186יג
זכות נפגע עבירת מין לבחור את מין החוקר	186יד
זכות לנוכחות בדיון הנערך בדלתיים סגורות	186טו
זכות להביע עמדה לעניין עיכוב הליכים	186טז
זכות להביע עמדה לעניין הסדר טיעון	186יז
הצהרת נפגע	186יח
זכות להביע עמדה לעניין חנינה	186יט
הגנה מפני משפט פלילי או אזרחי	186כ
זכאות בני משפחה	186כא
שלילת זכויות	186כב
הקמת יחידות סיוע בפרקליטות	186כג
מינוי אחראים במשטרת ישראל	186כד
הודעות	186כה

פרק ו' - כללי האחריות לעבירה

סימן א' - הוראות יסוד

הגדרות	187
אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד	188
אין ענישה אלא לפי דין או תחיקת בטחון	188א
אין עונשין למפרע	188ב

סימן ב' - תחולה לפי זמן ומקום עשיית העבירה

עבירות שנעשו מקצתן בתוך האזור ומקצתן מחוץ לאזור	189
ביטול העבירה לאחר עשייתה	190
שינוי תחיקת בטחון לאחר עשיית העבירה	191
עבירות שהזמן גרמן	192

סימן ג'1 - העבירה הפלילית והאחריות לה - היסוד העובדתי שבעבירה

מבנה היסוד העובדתי	193
--------------------	-----

סימן ג'2 - העבירה הפלילית והאחריות לה - היסוד הנפשי שבעבירה

דרישת מחשבה פלילית	194
מחשבה פלילית	195
רשלנות	196

סימן ג'3 - העבירה הפלילית והאחריות לה - אחריות קפידה

אחריות קפידה והיקפה	197
---------------------	-----

סימן ד'1 - עבירות נגזרות - הניסיון

ניסיון מהו	198
חוסר אפשרות לעשיית העבירה	199

א199	עונש מיוחד על ניסיון
ב199	פטור עקב חרטה לניסיון
<u>סימן ד'2 - עבירות נגזרות - צדדים לעבירה</u>	
ג199	מבצע
ד199	משדל
ה199	מסייע
ו199	עונש על סיוע
ז199	ניסיון לשידול
ח199	פטור עקב חרטה למשדל או מסייע
ט199	עבירה שונה או נוספת
י199	נתונים ענייניים ואישיים
<u>סימן ד'3 - עבירות נגזרות - הוראות משותפות</u>	
יא199	סייג לניסיון, לשידול ולסיוע
יב199	תחולת דין העבירה
<u>סימן ה'1 - סייגים לאחריות פלילית - הוראות כלליות</u>	
יג199	נטל ההוכחה
200	כפיה על ידי הבעל
<u>סימן ה'2 - סייגים לאחריות פלילית - סייגים לפלילויות המעשה</u>	
201	קטינות
202	היעדר שליטה
203	אי שפיות הדעת
204	שיכרות
205	הגנה עצמית
206	צורך
א206	כורח
ב206	צידוק
ג206	כניסה למצב בהתנהגות פסולה
ד206	חובה לעמוד בסכנה או באיום
ה206	חריגה מן הסביר
ו206	זוטי דברים
ז206	טעות במצב דברים
ח206	טעות במצב משפטי
<u>סימן ו' - אחריות פלילית של תאגיד</u>	
ט206	היקף אחריותו הפלילית של תאגיד
207	עבירות של תאגיד
<u>סימן ו'1 - הוראות שונות</u>	
א207	פרשנות
ב207	נפקותו של ספק
ג207	פרשנות הדין בדבר היסוד הנפשי שבעבירה
208	נטל ההוכחה

פרק ז' - עבירות

סימן א' - פגיעה בגוף

גרימת מוות בכוונה	209
הריגה	210
חבלה בכוונה מחמירה	א210
עונש מינימום לחבלה בכוונה מחמירה	ב210
תקיפה	211
תקיפה או פגיעה בנסיבות מחמירות	א211
זריקת חפצים	212
סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה	א212
<u>סימן ב' - עבירות נגד חירותו של אדם</u>	
חטיפה	213
כליאת שווא	214
<u>סימן ג' - עבירות נגד רשויות האזור</u>	
פגיעה בחייל	215
גרימת נזק ברשלנות	216
תקיפת עובד ציבור	217
הפרעה לחייל	218
פגיעה ברשות או בסמל	219
חבלה במתקן צה"ל	220
נזק לרכוש ביטחוני	221
עבירות נגד קיום הסדר הציבורי	222
החדרת חפץ אסור מסוכן או ציוד קצה רט"ן אל תוך בית כלא	א222
התערבות בענייני צה"ל	223
סמכות להשיג ידיעות	224
חובת התייצבות	225
סירוב לנטילת אמצעי זיהוי - עונשין	א225
ידיעות כוזבות	226
התחמקות מחובת תשלום	227
<u>סימן ד' - שיבוש הליכי משפט</u>	
שיבוש הליכי משפט	228
זילות בית משפט	229
<u>סימן ה' - עבירות בנשק ובציוד לחימה</u>	
נשיאת, החזקת וייצור נשק	230
נשיאה או החזקת צעצוע מסוכן	א230
חברות בקבוצה המבצעת פעולות אסורות	231
הפקדת כלי יריה, חומרי נפץ וכו'	232
סחר בציוד מלחמתי	233
עבירות בקשר לציוד צבאי	234
<u>סימן ו' - עבירות ביחס לרכוש</u>	
הצתה	235
היזק לרכוש בזדון	236
<u>סימן ז' - ריגול ומגע עם אויב או ארגון עוין</u>	
איסור מגע עם אויב	237

איסור קיום אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור	238
ריגול	239
ריגול חמור	240
ידיעות בעלות ערך צבאי	241
כניסה לאזור מוגבל	242
סימן ח' - עבירות נגד הסדר הציבורי ובריאות	
התחפשות	243
התחזות	244
מתן מקלט	245
כלים או אמצעים לביצוע עבירה שעונשה עולה על מאסר לתקופה של שלוש שנים	246
פעילות נגד הסדר הציבורי	247
סכינים	248
איום	249
איומים ועלבונות	250
הסתה ותמיכה בארגון עוין	251
סימן ט' - עבירות במסמכים	
איסור הוצאת מסמכי זיהוי	252
עבירות ברישיונות ומסמכים שהוצאו לפי תחיקת הביטחון	253
סימן י' - קשירת קשר ושותפים לאחר מעשה	
קשירת קשר	254
שותפים לאחר מעשה	255
שותף לאחר מעשה	256
סימן י"א - עבירות שונות	
בריחה ממשמורת	257
עבירות בקשר לשוחד	258
איסור תשלום שכר לעבריין ביטחוני	259
עדות שקר ועדויות סותרות	260
אי מניעת עבירה	261
הכנסת בעל חיים לאזורים מסויימים	262
פרק ח' - עזרה משפטית	
חקירת מוות	263
החרמה והריסה של רכוש	264
ביצוע מעצר	265
ביצוע מאסר	266
מימוש צו מעצר או מאסר	267
קטינים	268
העברה	269
העברת כלואים ואסירים למועצה הפלסטינית	270
פרק ט' - צווים מנהליים	
סימן א' - מעצר מנהלי	
תחולה	271

סייג להפעלת סמכויות	272
מעצר מנהלי	273
ביצוע	274
ביקורת שיפוטית	275
עיון חוזר	276
סטיה מדיני הראיות	277
ערעור	278
נוכחות	279
דלתיים סגורות	280
סדרי דין	281
איסור אצילה	282
ביטול צו על ידי מפקד האזור	283
<u>סימן ב' - מעצר מנהלי - הוראת שעה</u>	
הוראת שעה	284
מעצר מנהלי	285
ביצוע המעצר	286
סייג להפעלת סמכות	286א
ביקורת שיפוטית	287
ערעור	288
עיכוב ביצוע	289
סטיה מדיני הראיות	290
דלתיים סגורות	291
איסור אצילה	292
ביטול הצו בידי מפקד צבאי	293
סדרי דין	294
<u>סימן ג' - צווי הגבלה ופיקוח</u>	
סייג להפעלת סמכויות	295
צווי הגבלה	296
פיקוח מיוחד ותיחום מקום מגורים	297
דלתיים סגורות	298
<u>סימן ד' - הרחקת מסתננים</u>	
הגדרות	299
דין מסתנן	300
גירוש	301
הוצאות ביצוע צו גירוש	302
שחרור בערבות	303
ראיות	304
כינון ועדה	305
הרכב הוועדה	306
הבאה לפני ועדה לבחינת צווי גירוש	307
סמכויות הוועדה	308
עיון תקופתי	309

עיון חוזר	310
ראיות	311
נוכחות עצור	312
סדרי דין	313
עיכוב ביצוע	314
שמירת סמכויות	315

פרק י' - סמכויות מנהליות

סימן א' - הוראות מגבילות

תנועה ותעבורה	316
עוצר	317
שטחים סגורים	318
צווים לפתוח ולסגור מקומות	319
סמכות להורות על שילוט ועל הסרת שילוט	320
צביעה, שילוט וסימון	321

סימן ב' - תעודות זיהוי

חובה למסור ידיעות מזהות	322
נשיאת תעודת זהות	323
נטילה זמנית של תעודת זהות	324

סימן ג' - סמכויות שונות

הגדרות	325
נקיטת אמצעי ביטחון	326
אכיפת ביצוע	327
הוצאות לנקיטת אמצעי ביטחון	328
שימוש בסמכות	329
עונשין	330
איסור בניה	331
פיקוח על הבניה	332

סימן ד' - המאבק בתופעת השכרות

הגדרות	א332
סמכות תפיסה והשמדה של משקה משכר וכלי קיבולו	ב332

סימן ה' - הסמכת פקחים (שהייה באזור שלא כדין)

הגדרות	ג332
סמכות פקח	ד332

פרק י"א - הוראות שונות

עונש כללי	333
הוראות מעבר	334
תיקונים עקיפים	335

תוספות

תוספת ראשונה
תוספת שנייה
תוספת שלישית

טבלאות השוואה

רשימת תיקונים

צבא הגנה לישראל

צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע - 2009

הודעה על נוסח משולב

בתוקף סמכותי מכוח הוראות סעיף 2ג לצו בדבר קובץ המנשרים (יהודה והשומרון) (מס' 111), התשכ"ז-1967, ובהסכמת מפקד כוחות צה"ל באזור, הנני קובע בזאת את הצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009.

צו זה בא במקום הצווים הבאים:

- א. צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970;
- ב. צו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), התשכ"ז-1967;
- ג. צו בדבר סמכויות שיפוט בעבירות פליליות (יהודה והשומרון) (מס' 30), התשכ"ז-1967;
- ד. צו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), התשכ"ז-1967;
- ה. צו בדבר אנשי שירות הביטחון הפועלים באזור (יהודה והשומרון) (מס' 121), התשכ"ז-1967;
- ו. צו בדבר שיפוט עבריינים צעירים (יהודה והשומרון) (מס' 132), התשכ"ז-1967;
- ז. צו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), התשכ"ח-1968;
- ח. צו בדבר איסור סחר בציד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), התשכ"ח-1968;
- ט. צו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1968;
- י. צו בדבר דרכי ענישה (יהודה והשומרון) (מס' 322), התשכ"ט-1969;
- יא. צו בדבר מניעת הסתננות (יהודה והשומרון) (מס' 329), התשכ"ט-1969;
- יב. צו בדבר חובת הזדהות (יהודה והשומרון) (מס' 332), התשכ"ט-1969;
- יג. צו בדבר איסור תשלום שכר לעברייני ביטחוני (יהודה והשומרון) (מס' 369), התש"ל-1969;
- יד. צו בדבר פיקוח על הבניה (יהודה והשומרון) (מס' 393), התש"ל-1970;
- טו. צו בדבר סניגוריה בבתי משפט צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 400), התש"ל-1970;
- טז. צו בדבר איסור בניה (יהודה והשומרון) (מס' 465), התשל"ב-1972;
- יז. הצו בדבר סגירת תיקים (יהודה והשומרון) (מס' 841), התש"מ-1980;
- יח. צו בדבר העברת כלואים (יהודה והשומרון) (מס' 1435), התשנ"ו-1996;
- יט. צו בדבר נקיטת אמצעי ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 1447), התשנ"ז-1996;
- כ. צו בדבר אנשי יחידת מצדה (יהודה והשומרון) (מס' 1558), התשס"ה-2005;
- כא. צו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) [נוסח משולב] (מס' 1591), התשס"ז-2007.

למען הסר ספק יובהר, כי הוראות, פקודות, צווים, החלטות, פסקי דין או הודעות שהוצאו או שיוצאו בהתאם להוראות הצווים הנ"ל, יש לראותם כאילו הוצאו בהתאם להוראות צו זה.

הנני קובע, כי תחילת תוקפו של צו זה, תהא ביום י"ח באייר התש"ע, 2 במאי 2010.

י"ד בחשוון התש"ע
1 בנובמבר 2009

שרון אפק,
היועץ המשפטי
לאזור יהודה והשומרון

פרק א' - הוראות כלליות

בצו זה-

1.

הגדרות

"אזור מוחזק" - שטח המוחזק בידי כוחות צה"ל, זולת האזור.

"איש שירות הבטחון הכללי" - אדם הנמנה עם שירות הבטחון הכללי לפי תעודה, בת תוקף, שניתנה לו בידי שירות זה.

"בוגר רך" - אדם שמלאו לו ארבע-עשרה שנים אך לא מלאו לו שש-עשרה שנים.

"בית משפט צבאי" ו"בית משפט" - בית משפט צבאי שסמכות שפיטה באזור נתונה בידו לפי צו זה; בכפוף לאמור בסעיף 153(א), כל מקום בצו זה שנאמר בו "בית משפט צבאי" או "בית משפט" - גם בית המשפט הצבאי לערעורים במשמע, והוא כשאין הוראה אחרת.

"הקלה" - לענין עונש, כוללת הפחתתו, המרתו, התנאתו, או דחיית ביצועו, כולו או מקצתו. לענין צו זה רואים קנס כעונש קל יותר מאשר עונש מאסר לתקופה כל שהיא ובלבד שלא יומר עונש מאסר לקנס, ביחס העולה על אחד חלקי מאה משיעור הקנס הקבוע בסעיף קטן 1(א)(2) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון, לכל יום מאסר.

"מועד" - מועד ממועדי ישראל כמשמעותם בסעיף 18(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, כפי תוקפה בישראל מעת לעת.

תיקון:
צו מס' 1684

"חפץ נפיץ או מבעיר" - כל דבר או חומר, לרבות נוזל או גז, שנועד או מסוגל לגרום להתפוצצות או לדליקה.

"ידיעה" - לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ או כל חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה.

"ילד" - אדם שלא מלאו לו שתיים-עשרה שנים.

"כוחות משטרה" - שוטרים וקצינים במשטרת ישראל, שהועמדו תחת פיקוד מפקד כוחות צה"ל באזור. לענין זה, רואים כל שוטר וכל קצין ממשטרת ישראל המופעל באזור בידי רשויות משטרת ישראל, כמי שהועמד תחת פיקוד מפקד כוחות צה"ל באזור.

"מסירה" - לרבות מסירה על ידי סימון ואיתות וגרם מסירה.

"מתקן כליאה" - כהגדרתו בצו בדבר הפעלת מתקן כליאה (אזור הגדה המערבית) (מס' 29), התשכ"ז-1967.

"נאשם" - לרבות מערער, הכל לפי הענין.

"נער" - אדם שמלאו לו שתיים-עשרה שנים אך לא מלאו לו ארבע-עשרה שנים;

"נשיא בית משפט" - נשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לפי הענין.

"עבירת ביטחון" - עבירה מבין העבירות המנויות בתוספת השלישית לצו זה.

"עובד ציבור" - לרבות שוטר, איש שירות הבטחון הכללי, עובד בשירות כוחות צה"ל, עובד של מועצה מקומית, המנויה בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981, של מועצה אזורית המנויה בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, ושל רשות מקומית, וכל מי שבידיו סמכויות לפי הדין או תחיקת בטחון.
"פסק דין חלוט" - כל אחד מאלה:

(1) פסק דין שניתן בידי בית המשפט הצבאי לערעורים;

(2) פסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה שעברה עליו התקופה להגשת ערעור ולא הוגש ערעור.

"צו" - לרבות מינוי, צו, הודעה, הוראה, דרישה והיתר.

"צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון" - צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בדין ובתחיקת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), התש"ס-1980.

"רשויות צה"ל" - מפקד כוחות צה"ל באזור וכל רשות שנתמנתה על ידו או מכוחו או שהוסמכה לפעול באזור על פי הדין ותחיקת הביטחון, ובכלל זה כל מפקד צבאי באזור.

"שוטר" - לרבות כל בעל דרגה שאינו קצין הנמנה עם כוחות המשטרה.

"שירותים חיוניים" - שירותים חיוניים לקיום ממשל תקין באזור, להבטחת שלום הציבור וחיילי צה"ל, לקיום הסדר הציבורי, או לקיום הספקה וכל שירותים חיוניים לחיי הציבור.

"תושב" - ו"תעודת זהות" - כמשמעותם בצו בדבר תעודת זהות ומרשם אוכלוסין (יהודה והשומרון) (מס' 297), תשכ"ט-1969.

"תקיפה" - הכאת אדם, נגיעה בו, דחיפתו או הפעלת כוח על גופו בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, שלא בהסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית. ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חוס, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי-נוחות.

(א) 2. אזכורי פצצות, רימוני-יד, או חפצים נפיצים או מבעירים או תחמושת בצו זה, יפורשו ככוללים אזכור כל רכיב של פצצה, רימון-יד, חפץ נפיץ או מבעיר או תחמושת.

(ב) צו שניתן מכוח תחיקת הביטחון, ייכנס לתוקפו במועד שיקבע בו.

(ג) אפשר להוציא כל צו בעל פה, אם הרשות הנותנת או המוציאה אותו מוצאת לנכון לעשות כן.

- (ד) הרשות הנותנת או המוציאה צו, תגרום לכך שהודעה על כניסתו לתוקף תימסר בהקדם האפשרי, ובאותו אופן שתמצא לנכון. אך שום צו לא יראוהו כנטול תוקף לגבי אדם כל-שהוא, שעליו הוא חל, עקב העובדה שתשומת לבו לא הוסבה אליו.
- (ה) הוראות סעיף זה יחולו על כל תחיקת בטחון.
3. **מינוי מפקדים צבאיים**
מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי למנות מפקד צבאי לכל שטח או מקום באזור. מינוי כזה יכול להיערך תוך נקיבת שם או משרה, ואם ננקבה משרה יהיה המחזיק מזמן לזמן במשרה שצוינה, המפקד הצבאי בשטח או במקום הנדון.
4. **סמכויות שוטר**
לכל שוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יהיו סמכויות אלו:
(1) הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון;
5. **סמכויות קצין משטרה**
(2) הסמכויות שהיו לכל שוטר באזור ביום כ"ח באייר התשכ"ז (7 ביוני 1967) על פי כל דין שחל באזור באותו יום.
לכל קצין הנמנה עם כוחות משטרה יהיו הסמכויות המוקנות לכל שוטר, קצין משטרה, או קצין צה"ל לפי תחיקת הביטחון ולפי כל דין.
6. **סמכות איש שירות הביטחון**
(א) לכל איש שירות הביטחון הכללי תהיינה הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון.
7. **סמכות איש שירות בתי הסוהר**
(ב) לגבי איש שירות הביטחון הכללי יהיו הממונים עליו בשירות זה, רשות בת סמך שחובה עליו להישמע לה.
(א) "סמכות איש שירות בתי הסוהר" - אדם הנמנה עם אנשי יחידת מצדה בשירות בתי הסוהר בישראל, לפי תעודה בת תוקף, שניתנה לו מאת יחידה זו.
"סוהר" - כהגדרתו בצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), התשכ"ח-1968.
(ב) לסוהר, בעת מילוי תפקידו בתחום בית הסוהר ובסביבתו המיידית, יהיו הסמכויות המסורות לחייל לפי פרק ג'; בעת מילוי תפקידו בליווי אסיר - אף מחוץ לתחום בית הסוהר.
(ג) הסמכויות האמורות בסעיף קטן (ב) יהיו נתונות גם לסוהר הנמנה עם יחידת האבטחה והמבצעים בשירות בתי הסוהר, בשעת מילוי תפקידי אבטחה של עובדי שירות בתי הסוהר ובני משפחותיהם.
(ד) לכל איש יחידת מצדה, תהיינה הסמכויות הנתונות לחייל לפי פרק ג'.
- 7.א. **תיקון: צו מס' 1769**
לכל מי שנמנה על המחלקה לחקירות שוטרים שבמשרד המשפטים, תהיינה הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון.

פרק ב' - בתי משפט צבאיים

- אי-תלות** 8. בענייני שפיטה אין מרות על מי שבידו סמכות שפיטה, זולת מרות הדין ותחיקת הביטחון.
- בתי המשפט הצבאיים** 9. אלה בתי המשפט הצבאיים באזור, שסמכות שפיטה נתונה בידיהם:
- (1) בתי משפט צבאיים של ערכאה ראשונה, שיכוננו בידי מפקד כוחות צה"ל באזור בהודעה.
- (2) בית המשפט הצבאי לערעורים.
- סמכות** 10. (א) בית משפט צבאי מוסמך לדון בכל עבירה שהוגדרה בתחיקת בטחון ובדין.
- (ב) יצא נאשם חייב בדינו על עבירה לפי הדין, יהיה בית המשפט הצבאי מוסמך להטיל עליו עונש שאינו עולה על העונש שבית משפט שכונן לפי דין מוסמך להטילו באותו מקרה, והוא כשאין הוראה אחרת בתחיקת הביטחון.
- (ג) לענין סעיף קטן (ב) אחת היא:
- (1) אם העבירה נעברה לפני כניסת כוחות צה"ל לאזור או לאחר מכן;
- (2) אם סמכות הדיון בעבירה יוחדה לבית משפט או לבית-דין מיוחד.
- (ד) בדונו בעבירה על פי הדין יהיו לבית המשפט הצבאי, בנוסף על הסמכויות שבתחיקת הביטחון, גם כל הסמכויות שהיו נתונות לבית משפט מקומי כמשמעו בצו בדבר בתי המשפט המקומיים (יהודה והשומרון) (מס' 412), התש"ל-1970, אילו היה דן בעבירה.
- (ה) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעשה מחוץ לאזור מעשה שהיה מהווה עבירה אילו נעשה באזור והמעשה פגע או היה מיועד לפגוע בבטחון האזור או בסדר הציבורי.
- (ו) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעבר באזור A עבירה, אשר פגעה או נועדה לפגוע בבטחון האזור.
- (ז) בית משפט צבאי, מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א), גם את מי שעבר באזור A עבירה לפי סעיפים 407ד(ב), 407ט-407יא לחוק הפלילי הירדני מס' 16, כפי שתוקן בצו בדבר תיקון החוק הפלילי (תיקון מס' 6) (יהודה והשומרון) (מס' 1428), התשנ"ה-1995 ולפי סעיף 412 לחוק הפלילי הירדני מס' 16, כפי שתוקן בצו בדבר תיקון דיני העונשין (רכוש גנוב ורכוש החשוד כגנוב) (יהודה והשומרון) (מס' 771), התשל"ט-1978, ובלבד שמושא העבירה הוא כלי רכב הרשום כדין במדינת ישראל.

<p>(ח) תוקפו של סעיף קטן (ז) יהא עד ליום 10.10.2021.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1663 צו מס' 1675 צו מס' 1702 צו מס' 1744 צו מס' 1776 צו מס' 1806 צו מס' 1824</p>
<p>(א) 11. מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה, לפי בחירה של הוועדה לבחירת שופטים (להלן בסימן זה - ועדת הבחירה):</p>	<p>מינוי שופטים</p>
<p>(1) קצינים בצה"ל, בדרגת סרן או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של חמש שנים לפחות, לכהן כשופטים;</p>	
<p>(2) שופטים, בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו, לכהן כנשיאי בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה;</p>	
<p>(3) שופטים, לכהן כסגני הנשיאים של בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה אשר ימלאו את תפקידיהם של נשיאי אותם בתי משפט בהעדרם או בשעה שלא התמנה נשיא לאותו בית משפט צבאי כאמור בפסקה (2);</p>	
<p>(4) שופטים, בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כשופטים של בית המשפט הצבאי לערעורים, ובלבד שלא ימונה קצין שלא כיהן קודם לכן כשופט, אלא לאחר ששוכנעה ועדת הבחירה, שעסק בצה"ל בעיסוק משפטי העושה אותו מתאים לתפקיד זה;</p>	
<p>(5) שופט, בדרגת אלוף משנה או בדרגה גבוהה מזו, בעל ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים. ואולם רשאית ועדת הבחירה, אם ראתה שאין בקרב הכוחות הסדירים של הצבא קצין בעל ניסיון משפטי המתאים לתפקיד נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, להמליץ – ברוב של חמישה מבין חבריה – כי יתמנה לתפקיד קצין מתאים שהוא בעל הכשרה משפטית;</p>	
<p>(6) שופט, כאמור בפסקה (4), לכהן כמשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים, אשר ימלא את תפקידו של נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בהעדרו או בשעה שלא נתמנה נשיא בית משפט צבאי לערעורים כאמור בפסקה (5).</p>	
<p>(ב) לענין סעיף-קטן (א) - קצינים בצה"ל - קצינים הנמנים עם הכוחות הסדירים של צה"ל, או קצינים הנמנים עם כוחות המילואים של צה"ל, ואולם לא יתמנה קצין הנמנה עם כוחות המילואים של צה"ל לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, למשנהו, לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או לסגן הנשיא.</p>	
<p>(א) 12. מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה לכהונה בפועל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים ובהסכמת המועמד -</p>	<p>מינוי לכהונה בפועל</p>

(1) שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים - לנשיא או לשופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה.

(2) שופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה - לשופט בית המשפט הצבאי לערעורים או לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה.

(ב) כהונה בפועל לפי סעיף זה, ברציפות או לסירוגין, לא תהיה למשך יותר משנה אחת מתוך תקופה של שלוש שנים.

(ג) מי שנתמנה לכהונה בפועל לפי סעיף זה רשאי לדון גם בענין הנתון לסמכות בית המשפט הצבאי שבו הוא מכהן דרך קבע, ובלבד שלא ידון באותו ענין בשתי ערכאות.

ועדת הבחירה תהיה של שבעה חברים שהם: (א) 13.

ועדת הבחירה

(1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) ראש אגף כוח אדם במטה הכללי של צה"ל;

(3) מתאם פעולות הממשלה בשטחים;

(4) המשנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(5) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(6) שופט בדימוס, אשר ימונה בידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(7) נציג לשכת עורכי הדין בישראל, שתבחר המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין.

(ב) ועדת הבחירה רשאית לפעול אף אם פחת מספר חבריה, כל עוד לא פחת מחמישה.

(ג) אלה רשאים להציע מועמדים לכהונת שופט:

(1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(2) ראש אגף כח אדם במטה הכללי של צה"ל;

(3) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(4) שני חברי ועדת הבחירה כאחד.

(ד) החלטת ועדת הבחירה תתקבל ברוב קולות חבריה שהשתתפו בהצבעה.

(ה) ועדת הבחירה תקבע את הליכי הפרסום והבחירה, וכן את סדרי דיוניה ועבודתה. ליו"ר ועדת הבחירה הסמכות למנות ועדות משנה.

(ו) ועדת הבחירה לא תציע מינוי של שופט, אם המועמד הורשע בעבירה פלילית שיש בה, בנסיבות הענין, משום קלון.

לא תיפסק כהונתו של שופט, שלא בהסכמתו, אלא באחד מאלה: (א) 14.

הפסקת כהונה

(1) משקבעה ועדת הבחירה, על יסוד חוות דעת רפואית לפי כללים שייקבעו על ידה, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו להמשיך במילוי תפקידו;

- (2) על-פי החלטת ועדת בחירה שהציע יושב ראש הוועדה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים ;
- (3) על-פי החלטת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים מטעמים ארגוניים, לרבות טעמים הכרוכים בהיקפי פעילות.
- (ב) כהונתו של שופט הנמנה עם כוחות המילואים של צה"ל תיפסק, נוסף על האמור בסעיף-קטן זה, אם חדל הוא מהיות נמנה עם כוחות המילואים של צה"ל.
- (ג) שופט שכהונתו נסתיימה לאחר שהתחיל בדיון, יהיה מוסמך להמשיך בו כדי לסיימו בתוך שלושה חודשים מיום סיום כהונתו; הוראה זו לא תחול על מי שכהונתו נסתיימה בעקבות החלטה של ועדת הבחירה כאמור בסעיף-קטן (א).
15. **הרכב בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה**
- (א) בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה יכול שידון בשלושה (בצו זה - "בית משפט צבאי של שלושה") ויכול שידון בדין יחיד (בצו זה - "דין יחיד") בהתאם להוראות צו זה.
16. **הרכב בתי משפט צבאיים של שלושה**
- (א) בית משפט צבאי של שלושה יהיה מורכב משלושה שופטים; מותב בית המשפט ייקבע בידי נשיאו, ובאין קביעה כאמור - לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט.
- (ב) נשיא בית המשפט ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב, אלא אם כן יושב במושב שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, המכהן בפועל כשופט באותו בית משפט, שאז ישמש הוא אב בית הדין; אין הנשיא בין שופטי המותב - יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.
17. **דין יחיד**
- (א) דין יחיד יהיה שופט אשר ייקבע בידי נשיא בית המשפט, ובאין קביעה כאמור - לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט.
- (ב) הוראות צו זה יחולו על דין יחיד כאילו היה בית משפט צבאי של שלושה והוא כשאין הוראה אחרת.
- (ג) (1) לדין יחיד לא תהיה סמכות לגזור בגזר דין אחד על כל נאשם מאסר העולה על עשר שנים או קנס העולה על הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון או אותם מאסר וקנס גם יחד;
- (2) אין באמור בפסקה (1) כדי לפגוע בסמכותו של דין יחיד להפעיל כל עונש מאסר על תנאי כאמור בסעיפים 169 עד 171;
- (3) על אף האמור בפסקה (1) ובנוסף על סמכותו לפי פסקה זו, רשאי דין יחיד הדין בעבירה על פי סעיף 227, להטיל על הנאשם קנס בשיעור הקבוע בסעיף 164(ג).
18. **העברת דיון**
- (א) לבקשת תובע צבאי רשאי בית משפט צבאי של שלושה, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, להעביר את הדיון בעניינו של הנאשם לדין יחיד.
- (ב) משהועבר הדיון כאמור בסעיף קטן (א) ימשיך הדין יחיד במשפט מן השלב אליו הגיע בית המשפט הצבאי לפני ההעברה ורשאי הוא,

לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע את טענותיהם בענין, לנהוג בראיות שנגבו בידי קודמיו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

(ג) בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, רשאי דן יחיד להעביר את הדיון בכל אישום לבית משפט צבאי של שלושה ולהחזיר את הנאשם למשמורת או לשחררו בתנאים שיקבע על מנת שיתייצב לפני אותו בית משפט; משהועבר הדיון כאמור תהא לבית המשפט הצבאי של שלושה סמכות לדון ולהכריע באישום האמור כאילו הובא האישום לפניו מלכתחילה.

19. **בית המשפט הצבאי לערעורים** (א) בית המשפט הצבאי לערעורים ישמע ערעורים מבתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה.

(ב) (1) בית המשפט הצבאי לערעורים יהיה מורכב משופטים; מותב של בית המשפט הצבאי לערעורים ייקבע על ידי נשיאו.

(2) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב; אין הנשיא בין שופטי המותב - יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.

(ג) בית המשפט הצבאי לערעורים ידון בשלושה, חוץ מן המקרים הבאים, בהם ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בחמישה:

- (1) כשהערעור הוא על פסק דין המטיל עונש מוות;
- (2) כשנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים החליט על כך;

(3) כאשר הודיע הפרקליט הצבאי הראשי, כי הוא סבור שיש צורך בהרכב זה, מפני שכרוכה בערעור שאלה משפטית שיש בה משום חידוש או שהיא בעלת חשיבות כללית, או מפני סיבה אחרת;

(4) כאשר הורה מותב של שלושה שהחל לדון בענין מסוים שהמשך הדיון בו יהיה לפני חמישה שופטים.

(ד) למרות האמור בסעיף קטן (ג) ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בדן יחיד, שהוא שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, בהתקיים אחד מאלה:

(1) בדיון בענין מעצר לפי סעיפים 37 עד 39 או במעצר טרם הכרעת דין לפי סעיף 44 או בערר לפי סעיף 45 או בעיון חוזר לפי סעיף 47.

(2) בדיון בערעור על פסק דין של דן יחיד, אלא אם נגזר על הנדון עונש מאסר לתקופה של חמש שנים או יותר, או עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים או יותר, או שהנשיא או המשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים הורה לקבוע את הדיון להרכב של שלושה.

(ה) לענין סעיף זה, "מאסר" - לרבות מאסר על תנאי שהופעל, ולמעט מאסר בשל אי תשלום קנס.

20. **החלפת שופט**
 כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו; הוחל בגביית ראיות ונבצר משופט מסיבה כלשהי לסיים את המשפט, רשאי שופט אחר להמשיך את המשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

פרק ג' - עיכוב, מעצר, שחרור, חיפוש, תפיסה וחילוט

סימן א' - הוראות כלליות

21. **תחולה**
 הוראות פרק זה וההוראות מכוחו יחולו גם לגבי עבירה על תחיקת בטחון, לגבי עבירה על דין אחר כלשהו שהוא בר-תוקף באזור ולגבי מעשה, מחדל או נסיון שבוצע בישראל או באזור מוחזק בידי צה"ל ושהוא בר עונשין, מכוח הדין או תחיקת הבטחון החלים במקום בו בוצע.

סימן ב' - עיכוב

22. (א) **עיכוב**
 בסימן זה -
 "עיכוב" - הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בסימן זה.
 (ב) היה לחייל יסוד סביר לחשוד כי אדם עבר עבירה על תחיקת הביטחון, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או ביטחונו, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.
 (ג) חייל רשאי לדרוש מאדם להילוות עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין או לזמנו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין, למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:

(1) יש יסוד סביר לחשוד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

23. **עיכוב במקום** עד (א)
 היה לחייל יסוד סביר לחשוד שנעברה עבירה או כי עתידה להיעבר עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון האזור, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו. כן רשאי הוא לזמן אותו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.

- (ב) היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי החייל לבקש מאותו אדם להילוות עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדי לשם גביית העדות.
24. **עיכוב לשם חיפוש**
הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם או בכלי רכב, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.
25. **עיכוב לשם ביצוע צו מעצר**
(א) היה לחייל יסוד סביר לחשוד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.
26. **משך העיכוב**
(ב) לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי חייל לדרוש מאותו אדם להילוות עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדי, לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.
(א) לא יעוכב אדם או כלי רכב מעל לזמן סביר הדרוש, בנסיבות המקרה, לביצוע הפעולה שלשמה הוקנתה סמכות העיכוב.
27. **דו"ח עיכוב על**
(ב) בכל מקרה, לא יעוכב אדם או כלי רכב לפרק זמן העולה על שלוש שעות ואולם רשאי קצין צה"ל בדרגת סא"ל לפחות או קצין משטרה, להאריך את משך העיכוב לפרק זמן נוסף שלא יעלה על שלוש שעות נוספות, מנימוקים שיירשמו.
עם תום העיכוב, יערוך מבצע העיכוב דוח, שבו יפרט את שמו של מי שעוכב, סיבת העיכוב ומשך העיכוב, אם נתקיים אחד מאלה:
- (1) האדם הובא למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין;
(2) האדם עוכב לפרק זמן של שלוש שעות או יותר.
28. **עדיפות לעיכוב**
לא ייעצר אדם לפי סימן ג לפרק זה אם אפשר להסתפק בעיכוב; אולם לא יהא בכך כדי לפגוע בתוקף המעצר.
- סימן ג' - מעצר ושחרור**
29. **מקום המעצר**
עצור לפי צו זה יוחזק במשמורת במקום שייקבע בידי מפקד צבאי.
30. **ביצוע פקודת מעצר**
פקודת מעצר לפי סימן זה תבוצע בידי חייל.
31. **מעצר על ידי חייל ללא פקודת מעצר**
(א) חייל רשאי לעצור, ללא פקודת מעצר, כל אדם העובר על הוראות צו זה או שיש מקום לחשוד בו שעבר עבירה על צו זה.
(ב) מי שנעצר על פי סעיף קטן (א) יועבר בהקדם האפשרי לתחנת משטרה או למקום מעצר שנקבע לפי צו זה.
- (ג) מי שנעצר על פי סעיף קטן (א) בחשד לביצוע עבירת ביטחון, יש לתת עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 96 שעות מעת מעצרו, ואם היה קטין שמלאו לו שש עשרה שנים אך לא מלאו לו שמונה עשרה שנים, בתוך 72 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.
- תיקון:
צו מס' 1685; צו מס' 1798

<p>(1ג) מי שנעצר לפי סעיף קטן (א) בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, יש לקבל עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 48 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.</p>		<p>תיקון: צו מס' 1685</p>
<p>(2ג) קצין משטרה רשאי לתת פקודת מעצר, על עצור החשוד בביצוע עבירת ביטחון, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-96 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 96 שעות מעת מעצרו.</p>		<p>תיקון: צו מס' 1685 צו מס' 1694</p>
<p>(3ג) קצין משטרה רשאי לתת פקודת מעצר, על עצור החשוד בביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-48 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 48 שעות מעת מעצרו.</p>		<p>תיקון: צו מס' 1685 צו מס' 1694</p>
<p>(ד) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להסמיך כל אדם להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיף קטן (א), ובלבד שלא הוצאה נגד אותו עצור פקודת מעצר לפי הוראות סימן זה.</p>		
<p>(א) מי שנעצר לפי סעיף 31 יובא בהקדם האפשרי, ובתוך תקופת מעצרו, בפני שופט.</p>	<p>31.א.</p>	<p>הבאת העצור</p>
<p>(ב) חל מועד הבאת העצור בפני שופט בשבת או במועד, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או המועד.</p>		<p>בפני השופט</p>
<p>(ג) חל מועד סוף מעצרו של העצור לפי סעיף 31 בשבת או במועד, ואישר קצין משטרה בדרגת סגן ניצב כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או המועד, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00.</p>		<p>תיקון: צו מס' 1685 צו מס' 1701</p>
<p>(1) (ד) עלה משך המועד או צירוף המועד והשבת על 48 שעות, יובא העצור לפי סעיף 31(ג) בפני שופט לפני כניסת השבת או המועד; בוצע המעצר פחות משמונה שעות לפני כניסת השבת או המועד ואישר קצין משטרה שדרגתו היא סגן ניצב לפחות, כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או המועד, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או המועד ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או המועד, או בוצע המעצר במהלך השבת או המועד, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00, או בתום 48 שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר;</p>		
<p>(2) עלה משך צירוף המועד והשבת על 72 שעות, יובא עצור לפי סעיף 31(ג) בפני שופט לפני כניסת המועד; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת המועד ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת המועד, או בוצע המעצר במהלך המועד או השבת, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי ממחרת השבת ועד השעה 12:00, או בתום 48 שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר.</p>		

<p>על אף האמור בסעיפים 31 (ג)-(ג3) ובסעיף 32 לצו זה, יחולו ההוראות הבאות:</p>	<p>31. הוראות מיוחדות לעניין נער ובוגר רך</p>
<p>(1) נעצר נער -</p>	
<p>(א) יש לתת עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 24 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1711</p>
<p>(ב) קצין משטרה רשאי לתת עליו פקודת מעצר, לתקופה שלא תעלה על 24 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-24 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 24 שעות מעת מעצרו.</p>	
<p>(ג) נעצר נער בחשד לביצוע עבירת ביטחון, קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הנער, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 48 שעות מעת מעצרו.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>(ד) נעצר נער בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הנער, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 36 שעות מעת מעצרו.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>(2) נעצר בוגר רך -</p>	
<p>(א) יש לתת עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 48 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.</p>	
<p>(ב) קצין משטרה רשאי לתת עליו פקודת מעצר, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-48 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 48 שעות מעת מעצרו.</p>	
<p>(ג) קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הנער, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 96 שעות מעת מעצרו.</p>	
<p>(א) שוכנע קצין משטרה, כי הפסקת חקירתו של מי שנעצר לפי סעיף 31(ג) תפגע פגיעה ממשית בחקירה, מוסמך הוא, באישור ראש מחלקת חקירות בשירות הביטחון הכללי, לתת פקודת מעצר בכתב, לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על שישה ימים מעת המעצר.</p>	<p>32. מעצר על ידי שוטר תיקון: צו מס' 1685</p>
<p>(ב) שוכנע קצין משטרה, כי הפסקת חקירתו של מי שנעצר לפי סעיף 32(א) עלולה לפגוע בביצוע פעולת חקירה חיונית, אשר נועדה למנוע פגיעה בחיי אדם, מוסמך הוא, באישור ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על שמונה ימים מעת המעצר. היה הנאשם קטין שמלאו לו שש עשרה שנים אך לא מלאו לו שמונה עשרה שנים, פקודת המעצר לא תעלה על ששה ימים מעת מעצרו.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1798</p>

<p>קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של חשוד, אשר נעצר לפי סעיף 31(ג), מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 72 שעות מעת מעצרו.</p>	(ג)	<p>תיקון: צו מס' 1701; צו מס' 1798</p>
<p>לענין סעיף זה -</p>	(א)	<p>33. מעצר לחימתי</p>
<p>"עצור" – מי שנעצר באזור במהלך פעילות מבצעית ללחימה בטרור, ונסיבות מעצרו מקימות לגביו חשש שהוא מסכן או עלול לסכן את ביטחון האזור, ביטחון כוחות צה"ל או ביטחון הציבור. "קצין" - קצין צה"ל בדרגת סרן לפחות או קצין משטרה בדרגת פקד לפחות.</p>	(ב)	
<p>קצין מוסמך להורות בכתב על החזקתו של עצור במעצר, לתקופה שלא תעלה על 8 ימים מיום הבאתו למתקן כליאה (להלן בסעיף זה - תקופת המעצר).</p>	(ג)	
<p>קצין מוסמך להורות על שחרורו של עצור לפני תום תקופת המעצר, אם מצא שאין עוד צורך במעצרו.</p>	(ד)	
<p>(1) על אף האמור בסעיפים 56 ו-58, לא ייפגש עצור עם עורך דין במשך יומיים מיום מעצרו.</p>	(2)	
<p>(2) מניעת מפגש של עצור עם עורך דין בתום יומיים מיום מעצרו תיעשה לפי סעיפים קטנים 58(ג) ו-(ד).</p>		<p>34. שחרור ממעצר על ידי קצין משטרה</p>
<p>קצין משטרה מוסמך להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיפים 31(א) או 32, בתנאים או ללא כל תנאי.</p>		<p>35. שחרור ממעצר על ידי בית משפט צבאי</p>
<p>שופט מוסמך להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיפים 31(א) או 32, בתנאים או ללא כל תנאי, וכן להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו בידי קצין משטרה.</p>	(א)	<p>36. בקשה לשחרור: צו מס' 1772</p>
<p>מי שנעצר לפי סעיף 31 וטרם ניתנה נגדו פקודת מעצר של שופט רשאי לפנות לשופט בבקשה כי יורה על שחרורו או כי יורה על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו בידי קצין משטרה.</p>	(1א)	<p>תיקון: צו מס' 1772</p>
<p>הוגשה בקשה לפי סעיף זה, לא יורה בית המשפט על קיום דיון בבקשה אלא לאחר שקיבל התייחסות קצין משטרה או תובע צבאי לבקשה ושוכנע, מטעמים שיירשמו, כי קיים צורך בקיום דיון כאמור. לא שוכנע בית המשפט כי קיים צורך בקיום דיון, יורה על דחיית הבקשה ללא דיון בה. התייחסות כאמור יכול ותינתן במעמד צד אחד.</p>	(ב)	
<p>בקשה לשחרור ממעצר שאינה מוגשת אגב דיון במתן צו מעצר, בקשה לעיון חוזר או ערר יוגשו בכתב בצרוף העתקים של ההחלטה בענין המעצר ופרוטוקול הדיון בה, ויכילו תמצית נימוקיהן; קדמו להן בקשות שחרור ממעצר או בקשות לעיון חוזר, או עררים אחרים - יצורפו אליהם העתקים של אותם בקשות ועררים ושל פרוטוקול הדיון בהן; אולם שופט רשאי, מטעמים שייראו בעיניו, להיזקק לבקשה גם אם לא צורפו העתקים כאמור.</p>		

<p>מי שנעצר בחשד לביצוע עבירת ביטחון, שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 20 ימים, ורשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 15 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 75 ימים.</p>	(א)	.37	<p>הארכת מעצר לצרכי חקירה תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>מי שנעצר בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 15 ימים, ורשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 15 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 75 ימים.</p>	(1א)		<p>תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(1א), נעצר קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה יהיה שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 15 ימים, ויהיה רשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 10 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 40 ימים.</p>	(ב)		<p>תיקון: צו מס' 1685, צו מס' 1726; צו מס' 1798</p>
<p>על אף האמור בסעיף קטן (ב), נעצר נער בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, יהיה שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 10 ימים, ויהיה רשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 10 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 40 ימים."</p>	(ג)		<p>תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת הפרקליט הצבאי הראשי או מי שהוסמך לכך על ידו, לצוות על הארכת מעצרו של מי שנעצר לפי סעיף 37 מלבד קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה, או על מעצרו מחדש, לתקופות נוספות, שכל אחת מהן לא תעלה על 90 ימים.</p>		.38	<p>הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה תיקון: צו מס' 1685, צו מס' 1726; צו מס' 1798</p>
<p>שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת הפרקליט הצבאי הראשי או מי שהוסמך לכך על ידו, לצוות על הארכת מעצרו של קטין שנעצר לפי סעיף 37 או על מעצרו מחדש, לתקופות נוספות, שכל אחת מהן לא תעלה על 45 ימים."</p>		.א.38	<p>תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>שופט מוסמך להאריך את מעצרו של מי שנעצר לפי סימן זה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם הצהיר תובע צבאי כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור בפני מפקד צבאי, כהגדרתו בסעיף 285(א), כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, ושוכנע השופט כי נסיבות העניין מצדיקות את הארכת מעצרו של העצור לתקופה זו. לעניין זה, לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.</p>		.39	<p>הארכת מעצר לשם מעצר מנהלי</p>
<p>לא ישוחרר מי שנעצר על פי פקודת מעצר של שופט, אלא לפי צו של שופט.</p>	(א)	.40	<p>שחרור ממעצר</p>

בפקודת שופט	(ב)	על אף האמור בסעיף קטן (א), קצין משטרה, שדרגתו אינה למטה מדרגת רב פקד, מוסמך להורות על שחרורו של אדם העצור על פי פקודת מעצר של שופט לפני תום תקופת המעצר שנקבעה בידי השופט, אלא אם כן קבע השופט, כי העצור יובא לפניו, או שהעצור ביקש זאת, או אם העצור נעצר על פי צו של שופט עד לסיום משפטו.	
עיכוב ביצוע שחרור	.41	(א)	החליט שופט על שחרור עצור, לפי סימן זה, והודיע מי שביקש את המעצר, במעמד מתן החלטה, על כוונתו לשקול לערור עליה, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.
		(ב)	החליט שופט על שחרור עצור, והצהיר תובע צבאי, במעמד מתן החלטה, כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור לפני מפקד צבאי, כהגדרתו בסעיף 285(א), כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם שוכנע כי נסיבות הענין מצדיקות את השהיית שחרורו של העצור לתקופה זו; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
שחרור בערובה	.42	(א)	שחרור בערבות יכול שיהא בערבות עצמית של העצור או הנאשם, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב או בערבוני כספי של העצור או של ערב או מקצתה בערבות ומקצתה בערבוני, הכל כפי שיורה קצין המשטרה או בית המשפט הצבאי, שקבעו את מתן הערובה כתנאי לשחרור.
		(ב)	שחרור בערבות לפי סעיף זה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב בכל עת שיידרש לחקירה או למשפט או לנשיאת עונשו ורשאי בית המשפט הצבאי להוסיף תנאים ככל שימצא לנכון. בכלל האמור, רשאי בית המשפט הצבא להתנות את השחרור בערבות בהפקדת דרכונו של המשוחרר ולצוות על עיכוב יציאתו מהאזור.
		(ג)	שוחרר אדם בערובה רשאי חייל, בין מיוזמתו ובין לפי פניית ערב, אם יש לו יסוד סביר להניח שהמשוחרר עומד להתחמק מהדין לעצור את המשוחרר ללא פקודת מעצר. משוחרר שנעצר לפי סעיף זה נוהגים בו כאמור בסעיף 31(ב).
		(ד)	לבקשת תובע צבאי רשאי בית המשפט צבאי, משהוכח לו כי המשוחרר הפר תנאי מתנאי השחרור, לצוות על מעצר המשוחרר. כן רשאי הוא לצוות-
			(1) על תשלום סכום הערבות כולו או מקצתו לקופת מפקדת האזור. דין צו כזה, כדין קנס שלא שולם במועדו;
			(2) על חילוט הערבוני, כולו או מקצתו, לטובת קופת מפקדת האזור.
		(ה)	בכל עת לאחר מתן צו של סעיף קטן (ד) רשאי בית המשפט הצבאי, מנימוקים שיירשמו, לבטלו או לשנותו, כפי שיראה לנכון.
		(ו)	מי ששוחרר בערובה על פי הוראת קצין משטרה רשאי, בתוך שבעה ימים מיום מתן הערבות או הערבוני, לערור לפני בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה על גובה הערבות או הערבוני.

- (ז) הורשע נידון בפסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, רשאי בית המשפט שהרשיעו לשחררו בערבות בכל עת עד להיות פסק הדין לחלוט; הוגש ערעור על פסק הדין והוחל בשמיעתו - תהא סמכות זו נתונה לבית המשפט הצבאי לערעורים.
- (ח) הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש נגד מי ששחרר בערובה כתב אישום תוך שנתיים מיום שנקבעו תנאי השחרור; ואולם בית המשפט רשאי, לבקשת תובע צבאי, להאריך את הערובה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים.
- (ט) תיקון הוראות סעיף קטן (ח) יחולו על ערובה ותנאי שחרור בערובה שנקבעו לאחר יום ב' בתמוז התשס"ט (24.06.09).
- מעצר טרם הגשת כתב אישום תיקון: צו 1685
42. נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, בשמונה ימים.
- מעצר עד תום ההליכים 43. הוגש כתב אישום יהיה שופט מוסמך להורות על מעצרו של הנאשם עד לסיום משפטו.
- שחרור באין משפט 43. נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת לכדי 45 ימים, ומשפטו בערכאה הראשונה טרם החל, רשאי השופט לצוות על הארכת המעצר, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים נוספים, אם ביקש זאת הנאשם או סנגורו.
- תיקון: צו מס' 1798
- (א) נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת לכדי 45 ימים ומעצרו לא הוארך כאמור בסעיף קטן (א) או לתקופה המצטרפת לכדי 60 ימים, ומשפטו בערכאה הראשונה טרם החל, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים."
- (2א) בית המשפט הצבאי לערעורים ידון בעניינו של הנאשם ויורה על שחררו, בתנאים או ללא תנאים, אלא אם כן סבר השופט, כי נסיבות העניין, לרבות חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מסוכנותו, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לכך שמשפטו טרם החל, אינן מצדיקות את שחררו.
- (3א) סבר בית המשפט הצבאי לערעורים כי אין לשחרר את הנאשם כאמור בסעיף (2א), רשאי הוא לצוות על הארכת מעצרו, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים ולעניין קטין, לתקופה שלא תעלה על 45 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת.
- (ב) לעניין תחילת המשפט, יראו בביצוע הקראה בפני דן יחיד תחילת משפט לכל דבר, אף אם הוגש כתב האישום לבית משפט צבאי של שלושה.

<p>נאשם בעבירת ביטחון, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת לכדי 18 חודשים, ולעניין קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה (להלן, בסעיף זה- "קטין"), תקופה המצטרפת לכדי תשעה חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.</p>	<p>(א) .44</p>	<p>מעצר טרם הכרעת דין תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>נאשם, בעבירה שאינה עבירת ביטחון, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת לכדי תשעה חודשים, ולעניין קטין, תקופה המצטרפת לכדי שישה חודשים, ומשפטו בערכאה ראשונה לא נסתיים בהכרעת דין, יובא עניינו לפני שופט בית המשפט הצבאי לערעורים.</p>	<p>(1א)</p>	<p>תיקון: צו מס' 1685; צו מס' 1711; צו מס' 1798</p>
<p>שופט כאמור בסעיף קטן (א) או (1א) ידון בעניינו של הנאשם ויורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם כן סבר השופט, כי נסיבות הענין, לרבות חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מסוכנותו, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים להתמשכות ההליכים, אינן מצדיקות את שחרורו.</p>	<p>(2א)</p>	
<p>החליט השופט שנסיבות הענין אינן מצדיקות את שחרורו של הנאשם, יהיה רשאי השופט, להורות על המשך החזקתו של הנאשם במעצר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ולחזור ולהורות כך מעת לעת.</p>	<p>(ב)</p>	<p>תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>לעניין נאשם שאינו קטין, על אף האמור בסעיף קטן (ב), סבר השופט כי לא יהיה ניתן לסיים את הליכי המשפט בתוך התקופה של שלושה חודשים האמורה בסעיף קטן (ב), בשל סוג העבירה, מורכבותו של התיק או ריבוי של נאשמים, עדים או אישומים, רשאי הוא לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש לתקופה שלא תעלה על חמישה חודשים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת</p>	<p>(ג)</p>	<p>תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>בלי לגרוע מהוראות סעיף 44, ניתנה הכרעת דין מרשיעה נגד נאשם בעבירת ביטחון, שאינו קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה, לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי 18 חודשים בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 180 ימים מיום שציווה בית המשפט כאמור, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויחולו הוראות סעיף 44, בשינויים המחוייבים.</p>	<p>(א) .44א</p>	<p>מעצר לאחר הכרעת דין תיקון: צו 1716</p>
<p>בלי לגרוע מהוראות סעיף 44, ניתנה הכרעת דין מרשיעה נגד נאשם בעבירה שאינה עבירת ביטחון, או נאשם שהינו קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה, לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת לכדי שנה בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 180 ימים מיום שציווה בית המשפט כאמור, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויחולו הוראות סעיף 44, בשינויים המחוייבים.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>עצור, מי ששוחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי, רשאים לערור על החלטה של שופט של ערכאה ראשונה, בענין הנוגע למעצר או לשחרור או לבקשה לעיון חוזר, לפני שופט של בית משפט הצבאי לערעורים.</p>	<p>(א) .45</p>	<p>ערר</p>

סדרי הדיון בערר, לרבות ענין נוכחות בעלי הדין, יהיו כפי שיורה השופט.	(ב)	
הגיש תובע צבאי ערר על מעצר נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.	.46	סמכות המעצר בערר
עצור, מי ששחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי רשאים לפנות בכתב לשופט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בענין הנוגע למעצר או לשחרור, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו נסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מעצרו, והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של שופט.	.47	עיון חוזר
בכל מקרה רשאי העצור להגיש בקשה לעיון חוזר בתום שנה מיום מעצרו ובחלוף כל שישה חודשים נוספים. ובלבד שאם הוחל בשמיעת ערעור על פסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה ידון בבקשה שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.		
בעיון חוזר ובערר רשאי שופט לקיים ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה ולתת אחרת במקומה.	.48	סמכות בעיון חוזר וערר
ניתן פסק דין בידי בית משפט צבאי ותובע צבאי הודיע כי בכוונת התביעה לשקול להגיש עליו ערעור, רשאי בית המשפט לשחרר את הנאשם בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הערעור.	.49	עיכוב ביצוע שחרור
הגיש תובע צבאי ערעור על פסק הדין, נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.	.50	מעצר לאחר ערעור
דיון מעצר לפי סימן זה, ובכלל זה דיון בעיון חוזר ובערר, יתקיים בפני העצור, למעט באחד ממקרים אלו:	.51	נוכחות עצור בדיוני מעצר
(א) אם ביקש העצור שלא להיות נוכח בדיון;		
(ב) אם נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין העצור מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סנגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סנגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי העצור לדרוש דיון חוזר.		
בסעיף זה, משמעות הביטויים "עצור" ו"רשות מאשרת" יהיו כמשמעם בסעיף 58.	(א) .52	נוכחות עצור

- בעבירות ביטחון**
- (ב) על אף האמור בסעיף 51 רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות הענין, שלא תעלה על 24 שעות, אם שוכנע בית המשפט כי שחרור העצור יפגע פגיעה ניכרת בביטחון האזור או בביטחון מדינת ישראל או בסדר הציבורי; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
- (ג) על אף האמור בסעיף 51, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות הענין, שלא תעלה על 72 שעות, באם שוכנע בית המשפט כי עקב הנסיבות הביטחוניות השוררות באזור קיים קושי ממשי להביא את העצור לדיון בהארכת מעצרו; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
- תיקון: צו מס' 1684**
- (ד) על אף האמור בסעיף 51, לענין נוכחות של עצור בדיון בהארכת מעצרו בתקופת המעצר כאמור בסעיף 37, ציווה בית המשפט, בנוכחות העצור, על מעצרו לתקופה הקצרה מ-20 ימים, רשאי שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי שהוגשה בכתב בהסכמת הפרקליט הצבאי הראשי, להאריך את מעצרו של עצור כאמור שלא בנוכחותו, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם; הארכת מעצר כאמור תהא לתקופות נוספות שלא יעלו על 96 שעות כל אחת, ובלבד שסך התקופות שבהן יוארך המעצר בלא נוכחות העצור לא יעלה על 8 ימים, או לא יעלה על יתרת התקופה שנותרה עד תום 20 ימים ממועד הדיון שהתקיים בנוכחותו, לפי הקצר.
- (1) (1ד) לא יתקיים דיון בבקשה לעיון חוזר שהוגשה לפי סעיף 47, בהחלטה הנוגעת למעצרו של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, לאחר שקיים דיון מקדמי, כי התקיימה עילה לבקשה כאמור באותו סעיף; דיון מקדמי בשאלה אם התקיימה עילה כאמור, יתקיים שלא בנוכחות העצור.
- (2) על אף הוראות סעיף 51, קבע בית המשפט כי התקיימה עילה כאמור בסעיף 47, רשאי הוא, לבקשת ראש אגף חקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי הדיון בבקשה לעיון חוזר יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.
- תיקון: צו מס' 1684**
- (1) (ה) על אף הוראות סעיף 45(ב), ערר על החלטת בית משפט לפי סעיף 45 בענין הנוגע למעצרו של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יוגש לבית המשפט הצבאי לערעורים בתוך 30 שעות ממועד מתן החלטה; ואולם רשאי בית המשפט, בעת שהורה על מעצרו של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו, אם שוכנע כי הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין לעצור; בית המשפט הצבאי לערעורים יקיים את הדיון בערר בתוך 24 שעות מהשעה שבה הוגש במזכירות בית המשפט הצבאי לערעורים.

(2) על אף האמור בפסקה (1), שבתות ומועדים לא יובאו במניין השעות; דיון שעל בית המשפט לקיימו במוצאי שבת או מועד, רשאי בית המשפט לקיימו לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00.

(1ה) על אף הוראות סעיף 51, רשאי בית המשפט הצבאי לערעורים הדן בערר כאמור בסעיף 52(ה)(1), לבקשת ראש אגף החקירות בשירות ביטחון הכללי, להורות כי דיון בערר כאמור יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

תיקון: צו
מס' 1684

(ו) דיון שלא בנוכחות עצור, לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד)) יתקיים בנוכחות סנגורו של העצור, ואם אינו מיוצג, ימנה לו השופט סנגור; ואולם, לא נכח סנגור בדיון כאמור, ימנה השופט לעצור סנגור לצורך הדיון כאמור בסעיף זה בלבד, ורשאי הוא להורות על הארכת תקופת המעצר, כאמור בסעיפים קטנים (ב) עד (ד) לתקופות קצרות הכרחיות בנסיבות הענין עד שסנגור יהיה נוכח בדיון.

(ז) בית המשפט הצבאי רשאי להורות, כי דיון בבקשה לקיום דיון שלא בנוכחות עצור, לפי פסקאות (ב) עד (ה), כולו או חלקו, יתקיים במעמד צד אחד בלבד או בדלתיים סגורות.

(1) (1ז) חדלה להתקיים העילה שבשלה לא הובא עצור לדיון בהארכת מעצר, בבקשה לעיון חוזר או בערר לפי סעיפים 52(ג), 52(ד), 52(1ד)(2), 52(ה)(1), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 24 שעות מהמועד שבו חדלה להתקיים העילה כאמור. לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

תיקון: צו
מס' 1684

(2) (א) החלטת בית המשפט שהתקבלה בדיון שהתקיים שלא בנוכחות העצור לפי סעיפים 52(ג), 52(ד), 52(1ד)(2), 52(ה)(1), תובא לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת תובע צבאי, אם שוכנע כי יש בכך כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם.

(ב) החלטת בית המשפט שהתקבלה בדיון המקדמי לפי סעיף 52(1ד)(1), תובא לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת תובע צבאי, אם שוכנע כי יש בכך כדי לפגוע פגיעה ממשית בחקירה.

(ח) בטל.

תיקון: צו
מס'
1684;
צו מס'
1717;
צו מס'
1720;
מס'
1761;
תיקון מס'
1791

<p>נעצר אדם, תימסר ללא שיהוי ידיעה על מעצרו ומקום הימצאו לאדם הקרוב אליו, זולת אם ביקש העצור שלא להודיע כאמור.</p>	(א)	.53	<p>מסירת הודעה עם מעצר</p>
(בטל).	(ב)		<p>תיקון: צו מס' 1676</p>
<p>לבקשתו של העצור תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך דין שהעצור נקב בשמו.</p>	(ג)		
<p>נעצר אדם והובא למתקן כליאה, יודיע לו מפקד המתקן בסמוך להגיעו למתקן, את זכויותיו האמורות בסעיף זה.</p>	(ד)		
<p>סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לא יחולו לעניין עצור, כמשמעו בסעיף 58.</p>	(ה)		
<p>על אף האמור בסעיף 53 רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם העצור בשל עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים את סודיות המעצר.</p>	(א)	.54	<p>עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט צבאי</p>
<p>הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 96 שעות. ורשאי שופט להאריכה מזמן לזמן ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 8 ימים.</p>	(ב)		
<p>בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב תובע צבאי או שוטר בדרגת מפקח ומעלה.</p>	(ג)		
<p>לענין סעיף זה -</p>	(א)	.55	<p>עיכוב ידיעה על מעצר - חשוד בעבירה על פי התוספת הראשונה</p>
<p>"עצור" - כמשמעו בסעיף 58.</p>			
<p>סבר ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי או קצין בדרגת סגן אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור בהמלצת ראש אמ"ן, כי צרכי החקירה מחייבים זאת, רשאי הוא להורות על עיכוב מסירת ידיעה על מעצרו של עצור לתקופה שלא תעלה על 24 שעות ממועד המעצר.</p>	(ב)		
<p>היה אדם עצור, רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים זאת.</p>	(ג)		
<p>הרשאה לפי סעיף קטן (ג) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 12 יום. התקופה בה עוכבה מסירת ידיעה על מעצרו של העצור לפי סעיף קטן (ב) תבוא במנין 12 הימים האמורים בסעיף קטן זה.</p>	(ד)		
<p>עצור רשאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.</p>	(א)	.56	<p>פגישה עם עורך דין</p>
<p>פגישת העצור עם עורך דין תיעשה ביחידות, ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו והתנהגותו של העצור.</p>	(ב)		
<p>ביקש העצור להיפגש עם עורך דינו, או ביקש עורך דין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור, יאפשר זאת מפקד מתקן הכליאה, בהקדם האפשרי.</p>	(ג)		

(ד) נמצא העצור בהליכי חקירה או בפעולות אחרות הקשורות בחקירה, וסבר קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה כי הפסקת ההליכים או הפעולות עלולה לסכל את החקירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך דין תידחה לשעות ספורות, והוא הדין אם הפגישה עלולה לסכל או לשבש מעצרו של חשודים נוספים באותו ענין.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ג) רשאי קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה שלא תעלה על 96 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על ביטחון האזור או על חיי אדם או לצורך סיכול עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים.

(ו) סעיפים קטנים (ג) עד (ה) לא יחולו לענין עצור כמשמעו בסעיף 58.

(א) על אף האמור בסעיף 56 רשאי שופט להרשות שהעצור לא ייפגש עם עורך דין אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים את סודיות המעצר.

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 96 שעות. ורשאי שופט להאריכה מזמן לזמן ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 8 ימים.

(ג) בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב תובע צבאי או שוטר בדרגת מפקח ומעלה.

בסעיף זה ובסעיף 59 :

"עצור" - עצור החשוד בביצוע עבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת הראשונה : וכן עצור שנעצר לפי הוראות פרק ח', והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה באזור הייתה עבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת הראשונה.

"הממונה על החקירה" - אחד מאלה :

(1) קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה ;

(2) ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי ;

(3) קצין צה"ל שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור.

"רשות מאשרת" - אחד מאלה :

(1) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה.

(2) ראש מחלקת חקירות בשירות הבטחון הכללי.

(3) קצין צה"ל בדרגת סגן-אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דינו או ביקש עורך הדין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור - יאפשר הממונה על החקירה את

מניעת מפגש עם עורך דין על ידי בית משפט צבאי

57.

(א)

(ב)

(ג)

(א)

58.

מניעת מפגש על ידי רשות מאשרת - חשוד בעבירה בתוספת הראשונה

תיקון : צו מס' 1735

<p>הפגישה אם לא ראה סיבה לדחותה כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו- (ד).</p>		
<p>(ג) הממונה על החקירה רשאי, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 15 ימים מיום המעצר, אם סבר שהדבר דרוש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.</p>		
<p>(ד) רשות מאשרת רשאית, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה נוספת או לתקופות נוספות שלא יעלו יחד על 15 ימים אם שוכנעה שהדבר דרוש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.</p>		
<p>(ה) על אף ההחלטה לפי סעיפים קטנים (ג) ו- (ד) יאפשר הממונה על החקירה לעצור להיפגש עם עורך דין אם נסתיימה החקירה.</p>		
<p>(ו) על אף האמור בסעיף קטן 56(ו), יחול סעיף קטן 56(ד) גם על עצור כמשמעו בסעיף 58, והסמכות האמורה בו תינתן גם לראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי; ואולם, היה העצור במעצר תקופה העולה על 30 ימים, תהא הסמכות נתונה אך ורק לרשות המאשרת.</p>		<p>תיקון: צו מס' 1735</p>
<p>(א) היה אדם עצור, רשאי שופט להרשות שהעצור לא יפגש עם עורך דין, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים זאת.</p>	<p>(א) 59.</p>	<p>מניעת מפגש על ידי בית משפט</p>
<p>(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 30 יום אך אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות האמורה בסעיף 58, וימי עיכוב הפגישה לפי סעיף 58 לא יבואו במניין 30 הימים האמורים בסעיף קטן זה.</p>	<p>(ב)</p>	<p>צבאי- חשוד בעבירה בתוספת הראשונה</p>
<p>(ג) בטל.</p>	<p>(ג)</p>	
<p>(ד) הוגש כתב אישום לבית המשפט הצבאי יראו הרשאה כאמור בסעיף קטן (ב) כבטלה, החל מן המועד שהוגש בו כתב האישום.</p>	<p>(ד)</p>	<p>תיקון: צו מס' 1656</p>
		<p>צו מס' 1713</p>
		<p>צו מס' 1735</p>
<p>(א) הדיון בבקשה למעצר או לשחרור של עצור שפגישתו עם עורך דין נדחתה לפי סעיפים 56 עד 59 או בערר על בקשה כזו, יתקיים עם העצור וסנגורו בנפרד, באופן שיימנע הקשר ביניהם, אלא אם כן החליט השופט, מטעמים שיירשמו, כי אין בקיום הדיון בנוכחותם של העצור וסנגורו יחדיו, כדי לסכל את מטרת מניעת הפגישה.</p>	<p>(א) 59א.</p>	<p>סדר דין בדיון מעצר של עצור שפגישתו עם עורך דין נדחתה</p>
<p>(ב) דיון כאמור בסעיף קטן (א) ייערך בדלתיים סגורות ויחולו לגביו הוראות סעיפים קטנים 89 (ד) ו- (ה). ואולם, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שמיעת יתר בעלי הדין, לקבוע, מטעמים שיירשמו, כי הדיון, כולו או מקצתו, יהיה בדלתיים פתוחות.</p>	<p>(ב)</p>	<p>תיקון: צו 1739</p>

סימן ד' - תפיסה וחילוט

60. **תפיסה**
 רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך לתפוס ולעצור סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, או כל דבר (להלן בסימן זה – טובין), שיש להם טעם לחשוד שנעברה או שעומדים לעבור לגביהם עבירה על צו זה, או שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה, או שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה, או לשם הקלת ביצועה, או שיש להם טעם להאמין כי הם עשויים לשמש כראיה לכל מעשה עבירה על צו זה.
61. **טובין שנעברה בהם עבירה**
 טובין, שלגביהם נעברה עבירה על צו זה, או שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כזאת או לשם הקלת ביצועה, ייעשה בהם ככל שיוורה מפקד כוחות צה"ל באזור.
- 61א. **ייחוד הסמכות תיקון: צו מס' 1732 צו מס' 1751**
 החלטת מפקד כוחות צה"ל באיו"ש לפי סעיף 61 לחלט או להחרים רכוש, מטעמי ביטחון, שלא במסגרת הליך פלילי; או החלטת מפקד צבאי לתפוס, לחלט או להחרים רכוש, לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, אינה ניתנת לערעור בפני בית המשפט הצבאי ואין אחריה ולא כלום.
62. **טובין שלא נעברה בהם עבירה**
 נתפסו טובין לפי סימן זה, ונמצא לאחר מכן שלא השתמשו בהם לעשיית כל עבירה על צו זה או למתן שכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או לשם הקלת ביצועה או שאין הם עשויים עוד לשמש ראיה למעשה עבירה על צו זה - ישוחררו בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.
- 62א. **הקמת ועדה לבחינת תפיסת רכוש תיקון: צו מס' 1787**
 (א) מוקמת בזאת ועדה לבחינת תפיסת רכוש.
 (ב) הוועדה תמליץ בפני מפקד כוחות צה"ל באזור בנוגע להפעלת סמכויות לפי סעיפים 61 ו-62 לצו זה ביחס לטובין שנתפסו לפי סעיף 60 לצו זה, או לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, מטעמי ביטחון, שלא במסגרת הליך פלילי.
 (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתקין תקנות הדרושות לביצועו של סעיף זה, לרבות הרכב הוועדה, וסדרי פעולתה.
63. **תביעות סותרות לחזקה בטובין**
 ניתנה הוראה לשחרר טובין, שנתפסו מכוח סימן זה, והוגשו תביעות שונות לזכות בטובין המכחישות זו את זו, יפנה תובע צבאי לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או למי שהנשיא יקבע לענין זה בבקשה לצוות מה ייעשה בטובין; הוגשה בקשה כאמור, רשאי כל אדם הטוען לזכות בטובין להופיע לפני נשיא בית המשפט הצבאי או מי שהנשיא קבע לענין זה ולתבוע זכותו בטובין.
64. **הוצאת תפיסת ואחזקת טובין**
 בעליהם של טובין שנתפסו לפי סימן זה, או מי שהחזיק טובין בעת תפיסתם, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת ואחזקת הטובין, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.
65. **חילוט טובין**
 (א) בית משפט צבאי רשאי, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט טובין שנתפסו לפי סעיף 60-
- (1) אם הורשע אדם בעבירה שנעברה לגביהם או שהם ניתנו כשכר בעד ביצועה או כאמצעי לביצועה או אם השתמשו בהם לשם הקלת ביצועה; או
- (2) אם החזקתם של הטובין אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.

- (ב) לא יחולטו טובין לפי סעיף קטן (א) אם יוכיח בעל הטובין כי לא היה מעורב בביצוע העבירה, ועשה מצידו כל שאפשר לעשות כדי למנוע ביצועה ובלבד שהחזקתם של הטובין אינה אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.
- (ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.
- (א) היה אדם שאיננו מעורב בביצוע העבירה טוען לבעלות על טובין שחולטו מכח סימן זה או לזכות בהם, רשאי הוא לבקש מאת בית המשפט הצבאי לבטל את הצו ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת הטובין למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי הענין. 66. טענות בעלות או זכות
- (ב) בוטל צו חילוט לגבי טובין שנמכרו, יבואו דמי מכרם במקומם. אבדו הטובין - רשאי בית המשפט הצבאי, אם שוכנע שהייתה פשיעה או רשלנות בשמירתם, לחייב את מי שהיה אחראי לשמירתם בפיצויים בסכום שייקבע.

סימן ה' - חיפוש

- קצין או חייל שקצין הרשהו לכך באופן כללי או באופן מיוחד, רשאים להיכנס בכל זמן, לכל מקום, כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, שעלול להיות טעם לחשוד כי משתמשים בהם, או שהשתמשו בהם לכל מטרה, הפוגעת בשלום הציבור, בבטחון כוחות צה"ל, בקיום הסדר הציבורי, או למטרות התקוממות, מרד או מהומה, או שיש מקום לחשוד בהם כי נמצא שם אדם שעבר על צו זה, או סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, הצפויים לתפיסה לפי צו זה ורשאים הם לחפש בכל מקום, כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס וכל אדם הנמצא בהם או היוצא מהם. 67. חיפוש בחצרים
- כל חייל רשאי לעכב ולחפש בכל אדם שיש לו טעם לחשוד בו שהוא מחזיק בכל חפץ, הצפוי לתפיסה לפי צו זה או כל בעל-חי שיש מקום לחשוד שנמצא עליו כל חפץ כזה. 68. חיפוש על גופו של אדם
- (א) אדם, המורשה בצו זה, להיכנס לכל כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, רשאי להעמיד או לעצור אותם תוך שימוש בכוח ככל שיש צורך בכך. 69. העמדת תחבורה לחיפוש כלי
- (ב) אדם שבידו הפיקוד או שהוא ממונה על כל כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, ואינו עוצר אותם מיד כשנדרש לעשות כן, בין בעל-פה ובין באמצעות אות או בכל אמצעי אחר בידי אדם המוסמך לעשות כן - ייאשם בעבירה על צו זה.

סימן ו' - נטילת אמצעי זיהוי

תיקון:
צו מס' 1672

הגדרות 69א. בסימן זה –

"אח" - מי שהוסמך בישראל לעבוד כאח בבית חולים או במרפאה;

"אמצעי זיהוי", של אדם - כל אחד מאלה:

- (1) טביעת אצבעות ;
- (2) דגימה ביולוגית שהיא אחת מאלה :
 - (א) דגימת תאי לחי ;
 - (ב) דגימת שיער ;
 - (ג) דגימת דם מזערית.
- (3) תצלום.

"בעל מקצוע רפואי" - רופא, רופא שיניים, אח, או חובש ;

"דגימת דם מזערית" - דגימת דם של עד 0.5 מ"ל, מאצבע היד ;

"דגימת שיער" - דגימת שיער, לרבות שורשיו, ולמעט שיער מחלקים מוצנעים של הגוף ;

"דגימת תאי לחי" - דגימת תאים מחלקה הפנימי של הלחי ;

"המאגר" - מאגר נתוני זיהוי, כמשמעותו בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו - 1996 כפי תוקפו בישראל מעת לעת (בסימן זה: "חוק סדר הדין הפלילי");

"חובש" - מי שקצין רפואה ראשי של משטרת ישראל, קצין רפואה ראשי של שירות בתי הסוהר בישראל, או קצין רפואה ראשי של צה"ל, לפי העניין, הסמיכו, בשל הכשרתו, לערוך חיפוש בגוף האדם לפי צו זה או לפי חוק סדר הדין הפלילי ;

"חשוד" - מי שיש לגביו חשד סביר שעבר עבירה ;

"טביעת אצבעות" - לרבות טביעת כף יד ;

"נטילה", לעניין אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות - לרבות סריקה של טביעת אצבעות ;

"נתוני זיהוי" לענין זיהוי אדם - אחד מאלה :

 - (1) נתונים שהופקו מטביעת אצבעות ;
 - (2) נתונים שהופקו מ-DNA אשר הופק מדגימה ביולוגית (בצו זה - נתונים לזיהוי גנטי) ;

"עבירה" - עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה העולה על שלושה חודשים ;

"קצין" - קצין צה"ל בדרגת סרן לפחות או קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה ;

"רופא" - מי שהוסמך בישראל כרופא מורשה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ט - 1979 ;

"רופא שיניים" - רופא שיניים שהוסמך בישראל , לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], תשל"ט - 1979 ;

"תצלום" - תצלום פניו ומראה גופו של אדם, שאינו חושף את חלקי גופו המוצנעים.

- אופן נטילת אמצעי זיהוי 69ב. נטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סימן זה תבוצע בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו ובמידה המועטה האפשרית של פגיעה, אי נוחות או כאב.
- תנאים לנטילת אמצעי זיהוי לצורך המאגר 69ג. (א) חייל מוסמך ליטול מאדם אמצעי זיהוי, אחד או יותר, או להורות על נטילה כאמור בידי בעל מקצוע רפואי, לשם שימוש באמצעי זיהוי ובנתוני הזיהוי שיופקו מהם כאמור בסעיף 69ה, ובלבד שהתקיים באותו אדם אחד מאלה:
- (1) הוא חשוד בעבירה ונחקר בקשר לחשד האמור;
 - (2) הוא נאשם בביצוע עבירה;
 - (3) הוא הורשע בעבירה.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), חייל לא ייטול ולא יורה ליטול אמצעי זיהוי שהוא דגימת תאי לחי, דגימת שיער או דגימת דם מזערית, אלא מחשוד, מנאשם או ממי שהורשע בעבירה, כאמור בסעיף קטן (א), בעבירה מהעבירות המנויות בתוספת השניה.
- (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע, סוגי עבירות, שלבים בחקירה או בהליך הפלילי, או נסיבות אחרות, שבהם לא יינטלו אמצעי זיהוי, כולם או חלקם, לפי הוראות סעיף זה.
- (ד) הסמכות ליטול אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף זה תהיה עד המועד כמפורט להלן:
- (1) לעניין חשוד כאמור בסעיף (א)1 - במועד חקירתו כאמור באותו סעיף קטן, ואם היה עצור - עד תום תקופת מעצרו;
 - (2) לעניין נאשם כאמור בסעיף קטן (א)2 - עד יום מתן פסק הדין בעניינו;
 - (3) לעניין מי שהורשע בעבירה כאמור בסעיף קטן (א)3 - עד 30 ימים מיום הרשעתו בפסק דין סופי, ואם הוטל עליו עונש מאסר - עד תום תקופת מאסרו;
- נחקר כחשוד - בקשה לעיון חוזר 69ד. ניטל מאדם שנחקר בחשד לביצוע עבירה אמצעי זיהוי שהוא דגימה ביולוגית בהתאם להוראות סעיף 69ג(א)1, וטרם הוגש נגדו כתב אישום, רשאי הוא להגיש בקשה לעיון חוזר אם סבר שלא היה כל בסיס סביר מלכתחילה לחקור אותו כחשוד (בסעיף זה - הבקשה); הבקשה תוגש לקצין משטרה בכיר שהמפקח הכללי של משטרת ישראל הסמיך לענין זה, כאמור בסעיף 11ג לחוק סדר הדין הפלילי.
- שימוש מותר באמצעי זיהוי ובנתוני זיהוי 69ה. (א) אמצעי זיהוי שניטל מאדם לפי הוראות סעיף 69ג, ישמש רק לשם הפקת נתוני זיהוי.
- (ב) נתוני הזיהוי שהופקו כאמור בסעיף קטן (א), ישמשו למטרות אלה בלבד:
- (1) הכללתם במאגר;
 - (2) השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11ד לחוק סדר הדין הפלילי;
 - (3) אימות או עדכון הנתונים שבמאגר.

169. **נטילה חוזרת של אמצעי זיהוי**
- ניטל מאדם אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 169ג או לפי חוק סדר הדין הפלילי, לא ייטול חייל ולא יורה ליטול לפי הוראות הסעיף האמור, מאותו אדם את אותו אמצעי זיהוי פעם נוספת, אלא בהתקיים אחד מאלה:
- (1) נתוני הזיהוי של האדם, המופקים מאותו אמצעי זיהוי, אינם כלולים במאגר או שהם כלולים במאגר אך אינם מלאים, ולא ניתן להפיק מאמצעי הזיהוי שניטל בעבר נתוני זיהוי מלאים;
- (2) אמצעי הזיהוי הוא טביעת אצבעות והוא נדרש לשם בירור או אימות זהותו של אותו אדם;
- (3) אמצעי הזיהוי הוא תצלום, והתצלום שניטל בעבר אינו עדכני.
169. **זימון לשם נטילת אמצעי זיהוי וסמכות עיכוב**
- (א) חייל רשאי לזמן למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין אדם שמתקיימים לגביו התנאים לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 169ג, לשם נטילת אמצעי זיהוי ממנו לפי הוראות אותו סעיף.
- (ב) לא התייצב אדם במקום אליו הוזמן לפי סעיף קטן (א) במועד שאליו זומן לפי הוראות הסעיף הקטן האמור, רשאי חייל לעכבו ולדרוש ממנו להילוות עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה לצורך נטילת אמצעי הזיהוי;
169. **בקשת הסכמה וסמכות שימוש בכוח**
- (א) אמצעי זיהוי יינטל מאדם לפי הוראות סימן זה רק לאחר שהתבקשה הסכמתו לכך, ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות שימוש בנתוני הזיהוי שהופקו מאמצעי הזיהוי לצורך הכללתם במאגר, לצורך אימות או עדכון הנתונים במאגר, או לצורך השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 111 לחוק סדר הדין הפלילי; ולעניין נטילת דגימת דם מזערית, יימסר לאדם גם על החלופות לנטילה זו אם יסרב לה, כמפורט בסעיף קטן (ב), וכן תוסבר לו המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 225א.
- (ב) התבקשה הסכמתו של אדם לנטילת דגימת דם מזערית, ולא נתן האדם את הסכמתו לכך, תתבקש הסכמתו לנטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, ויראו אותו לעניין סעיף 225א כמי שסירב לנטילת אמצעי זיהוי רק אם סירב גם לכך.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי חייל ליטול מאדם אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות, דגימת שיער או תצלום, תוך שימוש בכוח סביר, כאשר האדם לא נתן את הסכמתו לנטילה, ובלבד שהזהירו בדבר הכוונה לעשות שימוש בכוח כאמור; ואולם לא ייטול חייל מאדם דגימת שיער תוך שימוש בכוח לפי הוראות סעיף קטן זה אלא לאחר שניתן לכך אישור מאת קצין משטרה, לאחר שיובא בפניו, לצורך קבלת אישור בכתב לנטילת אמצעי הזיהוי, לרבות לשימוש בכוח סביר הנדרש לעריכתו. בטרם ייתן קצין המשטרה את אישורו כאמור, ייתן הזדמנות לאדם להשמיע את טעמי סירובו, ויסביר לו שניתן להשתמש בכוח סביר לנטילת אמצעי הזיהוי, ואת המשמעות המשפטית של סירובו, כאמור בסעיף 225א.
169. **נטילת אמצעי הזיהוי**
- (א) נטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, מאדם, לפי הוראות סימן זה, תיעשה בידי חייל, ואם ביקש זאת האדם - בידי חייל שהוא בן מינו.

<p>נטילת דגימת דם מזערית מאדם לפי הוראות סימן זה תעשה בידי בעל מקצוע רפואי, ואם ביקש זאת האדם - בידי בעל מקצוע רפואי שהוא בן מינו.</p>	(ב)	<p>תנאי הנטילה</p>
<p>עורר האדם חשש סביר שנטילת אמצעי הזיהוי עלולה לפגוע בבריאותו, פגיעה שאינה נובעת ממהותה של הנטילה, לא יינטל ממנו אמצעי הזיהוי, אלא באישור רופא; לא יינתן אישור אלא לאחר שהרופא בירר עם האדם את מצב בריאותו ככל שהדבר נוגע לחיפוש; סירב האדם להיפגש עם הרופא לקבלת האישור, יסביר לו קצין המשטרה את המשמעות המשפטית של סירובו, כאמור בסעיף 225א.</p>	(ג)	
<p>הנוטל אמצעי זיהוי לפי סימן זה ירשום בתום הנטילה, בהקדם האפשרי, דין וחשבון על מהלך הנטילה, ויחתום עליו. דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) יכלול את אלה:</p>	(א) (ב)	<p>דוח בדבר נטילת אמצעי זיהוי</p>
<p>(1) שמו ופרטי זהותו של האדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי והעבירה שבה הוא חשוד, נאשם או מורשע; (2) פירוט פעולת הנטילה שבוצעה, לרבות שימוש בכוח, אם נעשה; (3) התאריך, לרבות השעה והמקום שבו בוצעה פעולת הנטילה; (4) שמו וכשירתו או דרגתו של האדם שביצע את הנטילה, לרבות פירוט מקום עבודתו הקבוע; (5) שמו ופרטי זהותו של מי שנכח בעת הנטילה, אם נכח. (ג) העתק דוח הנטילה יימסר לאדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי.</p>		
<p>שוטר רשאי לערוך השוואה בין נתוני הזיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו לפי הוראות חוק סדר הדין הפלילי או לפי צו זה, לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, והכל למטרות האמורות בסעיף 69ב.</p>	(א)	<p>השוואה לנתוני הזיהוי שבמאגר</p>
<p>על אף האמור בסעיף קטן (א) לא תיערך השוואה כאמור באותו סעיף קטן, בין נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו מאדם והמזהים אדם אחר, או שניטלו ממקום, מחפץ או מגופה בקשר לעבירה הנחקרת, לבין נתוני זיהוי שבמאגר, אם זהותו של האדם שאותו נתוני הזיהוי מזהים - ידועה, ונשללה אפשרות לקשר בינו לבין ביצוע העבירה.</p>	(ב)	
<p>שוטר רשאי לעשות שימוש במידע שבמאגר למטרות אלה בלבד: (1) לצורך חקירת עבירה, לרבות חקירה לצורכי חילוט רכוש כאמור בסימן ד' בפרק ג' לצו, ולצורך הליך פלילי; (2) לצורך מניעת ביצוע עבירות או סיכולן; (3) לצורך אימות או בירור זהותם של אדם או של גופה, שזהותם אינה ידועה או מוטלת בספק, ולצורך איתור נעדרים או שבויים;</p>		<p>מטרות השימוש במאגר</p>

- (4) לצורך מחקר בקשר למטרות האמורות בפסקאות (1) עד (3), שאושר בידי הוועדה המאשרת, ובלבד שהמידע מן המאגר המועבר לצורך המחקר אינו כולל פרטים מזהים.
- הצגת תצלומים מהמאגר לאדם 69יג. (א) חייל רשאי להציג לפני אדם תצלום הכלול במאגר, למטרות האמורות בסעיף 69יב, בהתקיים אחד מאלה:
- (1) התצלום הוא של אדם שיש לגביו חשד כי הוא קשור לעבירה שלצורך חקירתה, מניעתה או סיכולה נדרשת הצגת התצלום;
- (2) התצלום הוא של אדם או של גופה, שלשם זיהויים או איתורם נדרשת הצגת התצלום;
- (3) הצגת התצלום נדרשת לשם בירור קשר אפשרי בין האדם המופיע בתצלום לבין עבירה נחקרת או עבירה שאותה מבקשים למנוע או לסכל, אף שאין לגבי האדם המופיע בתצלום חשד כאמור בפסקה (1), ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (ב);
- (4) הצגת התצלום נדרשת לשם מסדר זיהוי תמונות, ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) בפקודות כוחות המשטרה, יקבעו פקודות לעניין דרכי הצגתו של תצלום הכלול במאגר, באופן שיבטיח כי הפגיעה בפרטיות לא תעלה על הנדרש, לרבות פקודות לעניין התנאים הנדרשים להצגת תצלום לפי הוראות סעיף קטן (א) (3) ו- (4).
- נטילת אמצעי זיהוי בהסכמה מאדם שאינו חשוד תיקון: צו מס' 1748 69יד. (א) חייל רשאי, לצורך חקירת עבירה, ליטול אמצעי זיהוי, אחד או יותר, או להורות על נטילה כאמור בידי בעל מקצוע רפואי, ובלבד שמתקיים אחד מאלה:
- (1) האדם הוא נפגע עבירה, עד וכל מי שאינו חשוד, והיה לחייל יסוד סביר להניח שבגופו של אותו אדם נמצאת ראיה הנדרשת לצורך חקירת העבירה;
- (2) הנטילה נדרשת לשם בדיקת קשר אפשרי של אותו אדם לעבירה הנחקרת.
- (ב) נטילת אמצעי זיהוי לפי סעיף זה תעשה לאחר שהוסבר לאדם, בלשון המובנת לו, את מטרת הנטילה ואת השימוש שניתן לעשות באמצעי הזיהוי, וכן הוסברה לו זכותו שלא להסכים לנטילה, ואותו אדם נתן את הסכמתו בכתב, לביצוע הנטילה.
- (ג) לא תיערך השוואה לפי הוראות סעיף 69יא, בין נתוני הזיהוי שהופקו לפי סעיף זה והמזהים את האדם ממנו ניטלה אמצעי הזיהוי, לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, אלא לצורך חקירת העבירה שלשמה ניטל אמצעי הזיהוי, או לצורך חקירת עבירה בתיק חקירה אחר ולאחר שאותו אדם הסכים לכך, בכתב, על גבי טופס מתאים, ובהתאם להסכמה שנתן; ההסכמה יכול שתנתן לגבי כל תיק חקירה בנפרד, לגבי סוגי עבירות או לגבי השוואה לכלל תיקי החקירה.

(ד) נתוני זיהוי שהופקו בהתאם לסעיף זה והמזהים את האדם ממנו ניטלו, לא ייכללו במאגר, אלא אם כן יתקיים, לאחר הנטילה ובמהלך חקירת העבירה שלשמה נערך החיפוש, האמור בסעיף 69ג(א) עד (ג).

פרק ד' - הליכים לפני משפט

סימן א' - חקירה וסגירת תיקים

70. (א) בסעיף זה -
- חקירת עדים**
- "חוקר" - כל קצין צה"ל המשרת באזור וכן כל אדם אחר אשר יוסמך לכך בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או בידי מפקד צבאי.
- "עד" - אדם, המכיר, לפי השערת החוקר, את עובדותיה ונסיבותיה של עבירה שבעניינה הוא נחקר.
- (ב) חוקר מוסמך לערוך חקירות על ביצוע עבירות, והוא רשאי לחקור בעל-פה כל עד, ולרשום בכתב כל הודעה שמוסרה אדם הנחקר כך.
- (ג) נרשמה הודעה בכתב, תיקרא היא לפני העד אשר יתבקש לחתום עליה ואם לא ידע קרוא וכתוב, יתבקש להטביע בה את סימנו. לאחר מכן, יחתום החוקר על ההודעה.
- (ד) סירב העד לחתום על ההודעה או להטביע בה את סימנו, ירשום החוקר הערה בשולי ההודעה, כי העד מוסר ההודעה סירב לחתום עליה או להטביע בה את סימנו ואת סיבת סירובו, ככל שהדבר ידוע לו.
- (ה) **תיקון טעות דפוס מס' 2**
העד יהיה חייב להשיב נכונה על כל השאלות, שיציג לו החוקר בשעת החקירה, חוץ משאלות שהתשובות עליהן יהיה בהן כדי להעמידו בסכנת האשמה פלילית.
- (ו) בכל הליכים נגד העד המוסר את ההודעה על שלא השיב נכונה על כל שאלה המוצגת לו, תשמש ההודעה שבכתב הוכחה להודעות שמסר, אלא אם יוכח כי לא מסר את ההודעות או איזה מהן.
- (א) 71. **סגירת תיק חקירה**
תיקון:
צו מס' 1708
מפקד כוחות צה"ל באזור או הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט אזור יהודה והשומרון או מי שהוסמך לכך על ידו, בדרך כלל או לענין מסוים רשאים להורות על סגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין או על תחיקת בטחון או על עיכוב הליכים במשפט שטרם הוכרע בו הדין, אם הם סבורים שלא היה בחקירה או במשפט ענין ציבורי.
- (ב) **תיקון:**
צו מס' 1708 ; 1669
הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט אזור יהודה והשומרון או מי שהוסמך לכך על ידו, בדרך כלל או לענין מסוים, רשאים להורות על סגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין או על תחיקת הבטחון או על עיכוב הליכים במשפט שטרם הוכרע בו הדין, אם הם סבורים שלא נמצאו ראיות מספיקות או מחוסר אשמה.
- (ג) הוראה כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) תינתן בכתב.

- (ד) בכל הנוגע לסגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין, בא האמור בסעיף זה להוסיף על האמור בכל דין ולא לגרוע ממנו.
- (א) 72. **סגירת תיק חקירה על ידי קצין משטרה**
תיקון:
צו מס' 1708
- מפקד משטרה, כהגדרתו בצו בדבר מינויי שוטרים והעסקתם (יהודה והשומרון) (מס' 95) התשכ"ז-1967 או קצין חקירות, שהוסמך בידי מפקד כוחות המשטרה לענין זה בהסכמת פרקליט אזור יהודה והשומרון, רשאים להורות על סגירת תיק חקירה, אם היו סבורים שלא היה בחקירה ענין לציבור או שלא נמצאו ראיות מספיקות, ותיק החקירה נוגע לעניינים אלו:
- (1) עבירה על הדין מסוג עוון או חטא; או
- (2) עבירה על תחיקת הבטחון שהעונש הקבוע לגביה אינו עולה על חמש שנות מאסר; או
- (3) עבירה על הדין מסוג פשע ועבירה על תחיקת הבטחון שהעונש הקבוע לגביה עולה על חמש שנות מאסר שנקבעה בהודעה בידי היועץ המשפטי לענין זה.
- (ב) סגירת תיקי חקירה כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה על פי הנחיות כלליות של פרקליט אזור יהודה והשומרון.
- (ג) הוראה על סגירת תיק כאמור בסעיף קטן (א) תינתן בכתב ותובא לידיעת פרקליט אזור יהודה והשומרון, הרשאי להורות על שינויה או ביטולה.
73. **העברת תיק חקירה**
- הועבר תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין בידי המשטרה לידי תובע צבאי או דרש תובע צבאי, בכתב, העברת תיק חקירה כאמור לידי הרי מעת ההעברה או מעת קבלת הדרישה, לפי המקרה, יחולו לגבי התיק רק הליכים שנקבעו בתחיקת הבטחון.
- סימן ב' - בעלי הדין וייצוגם**
74. **"סנגור"** - עורך-דין מקומי או עורך-דין ישראלי;
- הגדרות**
- "**עורך דין ישראלי**" - אדם הרשאי לעסוק במקצוע עריכת דין לפי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, כפי תוקפו בישראל, מעת לעת;
- "**עורך דין מקומי**" - אדם הרשאי לעסוק באזור במקצוע עריכת דין לפי הדין ובשינויים הנובעים מתחיקת בטחון.
75. **תובע**
- התביעה לפני בית משפט תנוהל בידי מי שנתמנה בידי מפקד כוחות צה"ל באזור כתובע צבאי.
76. **סנגור**
- נאשם לפני בית משפט זכאי להגן על עצמו באמצעות סנגור או לנהל הגנתו בעצמו.
- (א) 77. **מינוי עורך דין על ידי בית משפט צבאי**
- נאשם לפני בית משפט של שלושה, שהואשם בעבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר, שלא בחר לו סנגור, ימנה לו בית המשפט הצבאי סנגור בהסכמתו.
- (ב) נאשם שאין חובה למנות לו סנגור, רשאי בית משפט צבאי, מטעמים מיוחדים - לבקשת הצדדים או מיוזמתו הוא - למנות לו סנגור.

78. מינוי עורך-דין כסנגור בהסכמתו
לא יתמנה עורך-דין כסנגור לפי סעיף 77 אלא אם הסכים לכך.
79. תפקידי סנגור
סנגור שנבחר או שנתמנה ייצג את הנאשם בכל הליך הקשור למשפט שלשמו נבחר או נתמנה.
80. הפסקת ייצוג בידי סנגור
סנגור לנאשם לא יפסיק לייצגו אלא ברשות בית המשפט.
81. סייג למינוי סנגור
בית משפט צבאי, שהרשה לסנגור להפסיק לייצג את הנאשם מחמת שזה לא שיתף פעולה עמו, רשאי על אף האמור בסעיף 77 שלא למנות לנאשם סנגור אחר, אם נראה לו שאין בכך להועיל.
82. חילופי סנגורים
ביקש הנאשם להחליף סנגור, לא יסרב בית המשפט הצבאי לתת לסנגור הקודם רשות להפסיק לייצג את הנאשם, אלא אם נראה שחילוף הסנגורים מצריך דחייה בלתי סבירה של המשפט.
83. שכרו של סנגור
(א) נתמנה סנגור בידי בית משפט, יקבע בית המשפט הצבאי את שכר טרחתו ורשאי הוא לאשר את כיסוי הוצאות ההגנה. שכר טרחת הסניגור ייקבע בהתאם לסכומים הקבועים בתוספת השניה לתקנות בדבר פיצויים בשל מעצר או מאסר (צו בדבר הוראות ביטחון) (יהודה והשומרון), התשס"ח-2007 (להלן: "התוספת"). נוכח בית המשפט שבנסיבות הענין מן הצדק לקבוע שכר טרחת סניגור גבוה מזה שנקבע בתוספת, רשאי הוא לקבוע סכום גבוה יותר בשיעור שלא יעלה על כפל הסכום הקבוע בתוספת.
- (ב) בית משפט צבאי רשאי לאשר תשלום מראש של הוצאות חזויות של ההגנה.
- (ג) שכר טרחת הסנגור והוצאות ההגנה יכוסו מקופת מפקדת האזור.
- (ד) לענין סעיף זה "הוצאות ההגנה" - לרבות הוצאות הסנגור בקשר עם המשפט שלשמו מונה.
84. איסור קבלת שכר
סנגור הזכאי לשכר טרחה והוצאות הגנה כאמור בסעיף 83 לא יקבל מאת הנאשם או מאדם אחר כל שכר, פיצוי, מתנה או טובת הנאה אחרת.
85. לבושו של עורך דין
(א) לענין סעיף זה -
(1) מדי משפט של עורכי דין הם: חולצה לבנה בעלת צווארון ושרוולים ארוכים או קצרים, עניבה, מכנסיים ומקטורן, כולם בצבע שחור או כחול כהה, גלימה שחורה ונעליים סגורות כהות.
(2) מדי משפט של עורכות דין הם: חולצה לבנה בעלת צווארון ושרוולים ארוכים או קצרים, מכנסיים או חצאית בצבע שחור או כחול כהה ומקטורן בצבע שחור או כחול כהה, או שמלה

שחורה עם שרוולים ארוכים או קצרים וצווארון לבן, גלימה שחורה ונעליים כהות.

(3) בתקופה שמיום 1 באפריל עד יום 30 בנובמבר של כל שנה, ניתן שלא ללבוש מקטורן.

(ב) סנגור לא יישמע בבית משפט צבאי, אם אינו לבוש מדי משפט, זולת אם הרשה לו בית המשפט לנהוג בדרך אחרת, אולם רשאי סנגור להישמע בידי שופט בלשכתו גם אם הוא אינו לבוש מדי משפט.

סימן ג' - ראיות

86. **ראיות** בדיני הראיות ינהג בית משפט צבאי לפי הכללים המחייבים בעניינים פלילים בבתי המשפט של מדינת ישראל.
87. (א) **תעודות חיסיון** אין אדם חייב למסור, ובית המשפט הצבאי לא יקבל, ראיה, אם מפקד כוחות צה"ל באזור הביע דעתו, בתעודה חתומה על ידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בבטחון האזור או בענין ציבורי חשוב, אלא אם כן מצא שופט בית המשפט הצבאי לערעורים, על פי עתירת בעל דין המבקש את גילוייה, כי הצורך לגלות את הראיה, לשם עשיית צדק, עדיף מן הענין שיש לא לגלותה.
- (ב) הוגשה לבית המשפט הצבאי תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, על פי בקשת בעל הדין המבקש את גילוי הראיה, להפסיק את המשפט לתקופה שיקבע כדי לאפשר הגשת עתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון – גם עד להחלטה בעתירה.
- (ג) הדיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף קטן (א) יהיה בדלתיים סגורות; לשם החלטה בעתירה רשאי השופט לדרוש שהראיה או תוכנה יובאו לידיעתו, ורשאי הוא לקבל הסברים מנציג מפקד כוחות צה"ל באזור או מהתובע הצבאי, או מי מטעם, אף בהעדר יתר בעלי הדין.

סימן ד' - סדרי דין והוראות כלליות

88. **הוראה כללית בדבר סדרי דין** בית משפט צבאי רשאי להורות, בכל ענין של סדרי-דין שלא נקבע במפורש בצו זה, על סדרי-דין שייראו לו כמתאימים ביותר לעשיית דין צדק.
89. (א) **פומביות הדיון** בסעיף זה -
 "אדם עם מוגבלות נפשית" - אדם עם לקות נפשית, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
 "אדם עם מוגבלות שכלית" - כל אחד מאלה:
 (א) אדם עם פיגור שכלי;
 (ב) אדם עם לקות שכלית אחרת, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
 (ג) אדם עם הפרעה התפתחותית מורחבת, לרבות אדם עם אוטיזם, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות.
 "חסר ישע" - מי שמחמת גילו, מחלתו או מוגבלותו הגופנית או הנפשית, ליקויו השכלי או מכל סיבה אחרת, אינו יכול לדאוג לצרכי מחייתו, לבריאותו או לשלומו.
- (ב) בית משפט צבאי יקיים את הדיונים הנערכים בפניו בדלתיים פתוחות; אולם רשאי בית משפט צבאי לצוות כי הדיון בפניו יתקיים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם הוא סבור כי מן הראוי לעשות כן מטעמים של בטחון כוחות צה"ל, בטחון הציבור, הגנה על המוסר או על עניינו של קטין או חסר ישע או

תיקון: צו 1822

אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית או לשם הגנה על עניינו של נפגע עבירה כהגדרתו בסעיף 186 לצו זה או עניינו של מתלונן או נאשם בעבירת מין או אס הוא סבור כי הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להביע דעתו, בתעודה חתומה על ידו, כי יש לערוך משפט או הליך לפני שופט, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, לשם מניעת פגיעה בבתחון האזור; ואולם, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שמיעת יתר בעלי הדין, לקבוע, מטעמים שירשמו, כי הדיון, כולו או מקצתו, יהיה בפומבי.

(1ג) בעת דיון בבקשה לדיון בדלתיים סגורות, רשאי בית משפט צבאי, לבקשת בא כוח מפקד כוחות צה"ל באזור, לסטות מדיני הראיות מטעמים שיירשמו, ולקבל ראיה אף שלא בנוכחות צד לדיון או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון האזור, בשלום הציבור או בביטחונו, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי אי-גילוייה עדיף על פני גילוייה לשם עשיית צדק; בית משפט צבאי רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה ולקבל הסברים מנציג מפקד כוחות צה"ל באזור או מהתובע הצבאי, אף בהיעדר יתר בעלי הדין.

(ד) ציווה בית משפט צבאי על קיום הדיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוג בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

(ה) לא יפרסם אדם ולא יגלה לאחר דבר על דיון שהתקיים בבית משפט צבאי בדלתיים סגורות, אלא ברשות בית המשפט הצבאי.

(ו) על אף האמור בסעיף 89(ב), בית משפט צבאי ידון בדלתיים סגורות בעת מתן עדותו של עד שזהותו חסויה על פי תעודת חיסיון שהוצאה מכוח סעיף 87, או על פי הוראת כל דין אחר; ואולם בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לדון בעניין, כולו או מקצתו, בפומבי.

(א) בית משפט צבאי רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט הצבאי, אם הוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות נפשית או של אדם עם מוגבלות שכלית או לשם שמירה על ביטחון האזור.

(ב) בית משפט צבאי רשאי לאסור את פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו, וכן כל פרט הנוגע לענין נשוא החקירה, אם הדבר עלול לפגוע בחקירה שנערכת על פי דין, או שיש לאסור את הפרסום מטעמים של בטחון האזור. כן רשאי בית משפט צבאי לאסור פרסומה של בקשה לצו איסור פרסום בנסיבות כאמור.

(ג) בית המשפט הצבאי רשאי לקיים דיון לצורך החלטה לפי סעיף זה, בדלתיים סגורות.

צו איסור פרסום אשר הוצא בידי בית משפט בישראל כוחו יפה כאילו הוצא בידי בית משפט צבאי, לרבות לענין העמדה לדיון לפי סימן זה.

נוסף בצו 1822

נוסף בצו 1822

איסור פרסום .90

צו איסור פרסום שהוצא על .91

		ידי בימ"ש בישראל
92.	לא יצלם אדם באולם בית משפט צבאי ולא יפרסם תצלום כזה, אלא ברשות בית המשפט הצבאי.	צילום בבית משפט
93.	לא יפרסם אדם, בלי רשות בית המשפט הצבאי, שם קטין, שהוא נאשם או עד במשפט פלילי, או מתלונן או ניזוק במשפט בשל עבירה לפי סעיפים 279 עד 320 לחוק הפלילי הירדני, מסי' 16 לשנת 1960, ולא את תמונתו, מענו או פרטים אחרים, העשויים להביא לזיהויו של אותו קטין.	פרסום שם קטין
94.	הוראות סעיפים 89(ד), 89(ה), 90 עד 93, 97 ו-98 יחולו גם על כל דיון המתקיים בדלתיים סגורות בהתאם לתחיקת הבטחון, אף שלא לפני בית משפט צבאי, והסמכויות הנתונות לבית משפט צבאי לפי סעיפים אלו, יהיו נתונות לגורם בפניו מתקיים הדיון בדלתיים סגורות.	דלתיים סגורות שלא בבית משפט
95.	העובר על הוראה מהוראות סעיפים 89 עד 93, דינו מאסר שנתיים.	עבירה
96.	כל אדם, שבהיותו נוכח בבית המשפט הצבאי מסרב לציית לכל הוראה של בית המשפט, או מעליב את בית המשפט הצבאי או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את ההליכים בבית המשפט, דינו מאסר שנתיים. ורשאי בית המשפט הצבאי לגזור את דינו על אתר, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים. אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט צבאי לדון בעבירה על סעיף זה על פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.	ביזיון בית משפט
97.	בית המשפט הצבאי רשאי לצוות על הרחקתו של אדם, שבעת דיוני בית המשפט עושה באולם בית המשפט, בלשכתו של שופט או סמוך למקום הדיון, אחד המעשים שלהלן:	הרחקת אדם מאולם בית המשפט הצבאי
	(א)	
	(1) מתנהג בדרך של אלימות או איומים או בדרך פרועה או מבישה;	
	(2) מקים רעש כדי להביע הסכמה או אי-הסכמה לפעולה משפטית או להחלטה של בית המשפט;	
	(3) מפריע בדרך אחרת לדיוני בית המשפט.	
	(ב)	
	סעיף זה לא יחול על מי שניתן להגיש נגדו קובלנה, בהתאם להוראות הצו בדבר מועצת עורכי הדין (יהודה והשומרון) (מסי' 1162), התשמ"ו-1986, או שהינו נתון לשיפוט משמעותי בישראל, על פי הוראות חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, כפי תוקפו בישראל, מעת לעת, והוא נמצא באולם בית המשפט הצבאי לרגל תפקידו.	
98.	בית המשפט הצבאי רשאי להרחיק אדם, שאינו בעל דין, מאולם בית המשפט בעת הדיון אם מצא, מטעמים שירשמו, שנוכחות אותו אדם באולם תרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.	הרחקת אדם שנוכחותו מרתיעה עד

<p>החלטות בית משפט צבאי, לרבות הכרעת הדין וגזר הדין, יתקבלו ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג העונש או מידתו, רואים שופט שהציע את סוג העונש או מידת העונש החמורים ביותר, כאילו הצטרף לדעתו של שופט שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו. לענין סעיף זה יקבע אב בית הדין מהו עונש חמור יותר.</p>	<p>99. החלטות יתקבלו ברוב דעות</p>
<p>מצא בית משפט צבאי, כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן, רשאי הוא, תוך עשרים ואחד ימים מיום נתינתם, לתקנם בהחלטה מנומקת, ורשאי הוא לשמוע טענות בעלי הדין לעניין זה; לעניין זה, "טעות" - טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה.</p>	<p>(א) 99א תיקון טעות בפסק דין תיקון: צו מס' 1670</p>
<p>בהסכמת בעלי הדין, רשאי בית המשפט הצבאי להחליט בכל עת על כל תיקון בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן.</p>	<p>(ב)</p>
<p>תוקנו פסק דין או החלטה אחרת כאמור בסעיף קטן (א) יראו, לעניין ערעור, את מועד החלטת התיקון כמועד מתן פסק הדין או ההחלטה האחרת.</p>	<p>(ג)</p>
<p>החלטה לפי סעיף קטן (א) אינה ניתנת לערעור אלא בערעור על פסק הדין או ההחלטה האחרת.</p>	<p>(ד)</p>
<p>סימן ה' - אישום</p>	
<p>לפני שיובא נאשם לפני בית משפט צבאי, ירשמו מהות האישום ופרטיו בכתב אישום שיוגש בידי תובע צבאי לבית המשפט הצבאי; בפתח כתב האישום יציין התובע הצבאי אם כתב האישום מוגש לבית משפט צבאי של שלושה או לדין יחיד.</p>	<p>100. כתב אישום</p>
<p>עותק כתב האישום יימסר לנאשם לפני משפטו.</p>	<p>(ב)</p>
<p>פרטי האישום יהיו נפרדים לכל עבירה, אבל אפשר להביא לדין על מספר אישומים בבת-אחת ואפשר לשפוט עליהם ביחד או לחוד, הכל כפי שיחליט בית המשפט בכל עת. הנאשם יתבקש להשיב על כל פרט אישום בנפרד.</p>	<p>101. צירוף אישומים</p>
<p>תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.</p>	<p>102. תיקון כתב האישום</p>
<p>בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.</p>	<p>(ב)</p>
<p>נאשמים המואשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה מערכת עובדות, אפשר להאשימם ולשפוטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית המשפט בכל עת.</p>	<p>103. צירוף נאשמים</p>

104. הפרדת הדיון
 החליט בית משפט צבאי, בכל שלב של ההליכים, כי הדיון נגד הנאשם יופרד, אפשר להמשיך בדיון נגד אותו נאשם או נאשמים שדינם הופרד, מאותו שלב של ההליכים המשותפים בו הורה בית המשפט הצבאי על הפרדת הדיון, הכל לפי החלטת בית המשפט שימשיך בדיון.
105. התליית הליכים
 (א) בכל עת שלאחר הגשת כתב האישום ולפני גזר הדין, רשאי בית המשפט הצבאי להתלות את ההליכים, בין מיוזמתו ובין לבקשת תובע, אם נוכח כי לא ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו.
- (ב) הותלו ההליכים לפי סעיף קטן (א), ולאחר מכן נמצא כי אפשר להביא את הנאשם להמשך משפטו, רשאי תובע להודיע בכתב לבית המשפט הצבאי על רצונו לחדש את ההליכים, ומשעשה כן יחדש בית המשפט הצבאי את ההליכים ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני התלייתם.
- (ג) תיקון: צו מס' 1708
 על אף האמור בהוראות כל דין ותחיקת בטחון, אפשר לחדש את ההליכים באישור הפרקליט הצבאי הראשי, או מי שהוסמך לכך על ידו, מטעמים שיירשמו, אף אם עברו בין מועד התליית ההליכים לבין המועד שבו אפשר להביא את הנאשם להמשך משפטו, התקופות האמורות בדין ובתחיקת בטחון; ובלבד שההליכים הותלו מהטעם שהנאשם מתחמק מן הדין.

סימן ו' - זימון למשפט

106. המצאת זימון למשפט
 (א) לענין סעיף זה - "זימון" – לרבות צו או הודעה שניתנו מכוח צו זה.
- (ב) זימון שיש להמציאו לאדם לפי צו זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:
 (1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו – לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים.
 (2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם עם אישור מסירה; בית המשפט הצבאי רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.
 (3) במשלוח מכתב באמצעות הממונה על עזרה משפטית, כהגדרתו בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה השומרון - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי תוקפו בישראל, אל המועצה הפלסטינית, לשם העברתה לאדם המזומן.
- (ג) מסירת זימון לידי סנגור הנאשם, או מסירתו במשרד הסנגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו של הסנגור, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסנגור לבית המשפט הצבאי, בתוך חמישה ימים ממועד קבלת הזימון, כי אין ביכולתו להביא את הזימון לידיעת הנאשם.
- (ד) נוכח בית המשפט הצבאי, כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב בלתי מוצדק לקבל את הזימון או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט הצבאי לראות את הזימון כאילו הומצא כדין.

(ה) נוכח בית המשפט הצבאי שאי אפשר להמציא את הזימון כאמור בסעיפים קטנים (ב) או (ג), רשאי הוא להורות על המצאתו באחת הדרכים האלה:

(1) בהדבקת עותק של הזימון במקום הנראה לעין במשרדי מנהלת התיאום והקישור שבאזור מגוריו של הנאשם או העד;

(2) בפרסום מודעה בקובץ המנשרים כמשמעו בצו בדבר מנשרים (יהודה והשומרון)(מס' 111), התשכ"ז – 1967, או בעיתון יומי בשפה העברית ובשפה הערבית;

(3) בכל דרך אחרת שתראה לו.

107. **צו הבאה** (א) בית משפט צבאי רשאי לתת בכל עת צו הבאה נגד נאשם, אם ראה שיש צורך בכך, כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע.

(ב) נאשם, שהוצא נגדו צו הבאה לפי הוראות סעיף קטן (א) יובא בהקדם לפני בית משפט צבאי והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.

108. **תפיסת נכסי נאשם שנמלט** (א) נאשם שנמלט או מסתתר ואין אפשרות למצאו, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, אם הוא סבור שהדבר עשוי להביא להתייצבותו של הנאשם, לצוות על תפיסת כל נכס מנכסיו של הנאשם, ובכלל זה מטלטלין ומקרקעין או על רישום עיקול עליהם בפנקסי המקרקעין, או על מינוי כונס נכסים עליהם, ולהורות מה ייעשה בנכסים ובפירותיהם כל עוד הצו בתוקפו.

(ב) צו לפי סעיף זה לא יפגע בזכותו של נושה לרדת לאותם נכסים.

(ג) ניתן צו לפי סעיף זה, רשאי כל מי שתלוי בנאשם ותפיסת הנכס עשויה לפגוע בפרנסתו, לבקש מבית המשפט הצבאי לבטל את הצו או לשנותו.

סימן ז' - הזמנת עדים ומסמכים

109. **הזמנת עדים ומסמכים** (א) בית משפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, להזמין כל אדם להעיד במשפט אם היה סבור שיש בהזמנתו להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט.

(ב) בית משפט צבאי רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

(ג) בית משפט צבאי רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע; דינו של אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמצאת מסמכים.

(ד) מי שהוזמן להעיד ולא התייצב או נצטווה להמציא מסמכים ולא המציאם, רשאי בית המשפט הצבאי לתת צו הבאה נגדו כדי לכפות את התייצבותו בבית המשפט.

(ה) עד, שהוצא נגדו צו הבאה לפי הוראות סעיף קטן (ד) יובא בהקדם לפני בית משפט צבאי והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.

110. מאסר עד או נאשם בשל אי ציות להזמנה
 הוזמן אדם להופיע לפני בית משפט צבאי, וללא נימוק סביר נמנע מלבוא או מלהמציא מסמך או ראיה הנמצאים בחזקתו או בשליטתו, או שבא לבית המשפט ועזבו בלי לקבל רשות מבית המשפט, או שהוא נמנע מלבוא להמשך הדיון לאחר שנצטוו לבוא, דינו - מאסר שנתיים. ורשאי בית המשפט הצבאי לגזור את דינו על אתר, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים. אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט צבאי לדון בעבירה על סעיף זה על פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.

פרק ה' - הליכי משפט

סימן א' - מועד המשפט ומיקומו

111. תחילת הדיון (א) הזמן והמקום אשר בו יתחיל בית המשפט הצבאי לדון במשפט פלוני יקבע בידי נשיא בית המשפט או בהתאם להוראותיו.
 (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יישב דן יחיד בדיון באותם זמנים ומקומות שיורה עליהם הוא עצמו.
112. דחיית המשך הדיון
 בית משפט צבאי רשאי לדחות את ישיבותיו בכל שלב של ההליכים, ולחזור ולשבת בזמן ובמקום שיורה. בית המשפט רשאי ליתן כל הוראה בדבר החזקתו במשמורת של נאשם והתייצבותו לישיבה שנדחתה.
113. הטלת הוצאות בדחיית משפט
 (א) לענין סעיף זה - "בעל דין" - לרבות סנגורו או בא-כוחו של בעל דין.
 (ב) נעתר בית משפט צבאי לבקשת בעל דין לדחות את מועד המשפט או נדחה מועד המשפט בשל מעשה או מחדל של בעל דין, רשאי בית המשפט אם ראה הצדקה לכך, להטיל על בעל הדיון שבעטיו נגרמה הדחיה, הוצאות בפועל לטובת הצד שכנגד.
 (ג) לא יטיל בית המשפט הצבאי הוצאות כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן הזדמנות לבעל הדיון להשמיע דברו.

סימן ב' - נוכחות נאשם

114. נוכחות הנאשם במשפט
 (א) כל נאשם יהא זכאי להיות נוכח במשך כל הליכי המשפט, כל זמן שהוא מתנהג כראוי.
 (ב) אם נאשם מתנהג שלא כראוי, רשאי בית המשפט, לפי שיקול דעתו, לצוות להוציאו מאולם בית המשפט ולהמשיך בהליכי המשפט שלא בפניו ובלבד שיוודע לו על המתרחש בהליכי המשפט, ותינתן לו אפשרות להגן על עצמו.
 (ג) בית המשפט הצבאי רשאי, אם יראה לנכון, להרשות לנאשם להיות מחוץ לבית המשפט במהלך המשפט, כולו או חלקו, בתנאים שיקבע.

סימן ג' - פרוטוקול ותרגום

		115.	(א)	אב בית הדין ינהל פרוטוקול דיונים בעצמו או באמצעות רושם.	רישום פרוטוקול
			(ב)	הפרוטוקול ישקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון והנוגע למשפט; בין היתר, ייכלל בפרוטוקול רישום תמציתי בדבר:	
			(1)	תשובת הנאשם לאישום;	
			(2)	העדויות שנשמעו;	
			(3)	פרטי המוצגים;	
			(4)	הכרעת דין, לרבות הממצאים שקבע בית המשפט וההחלטה אם לחייב הנאשם או לזכותו;	
			(5)	גזר הדין.	
			(ג)	כתב האישום, מסמכים שהוגשו ושקיבל אותם בית המשפט הצבאי וכל תעודה הנוגעת למשפט יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.	
			(ד)	בית המשפט הצבאי רשאי, לבקשת בעל דין ולאחר שנתן ליתר בעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית המשפט הצבאי ייזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.	
			(ה)	בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי בית המשפט הצבאי.	
			(ו)	פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך המשפט, אולם בערעור באותו ענין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית המשפט הצבאי לערעורים.	
			(ז)	בית המשפט הצבאי יחתום על כל הכרעת דין וגזר דין.	
		116.	(א)	הוברר לבית המשפט הצבאי שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה בית המשפט הצבאי מתרגם, אשר יתרגם לו את הנאמר במהלך הדיון ואת החלטות בית המשפט, אלא אם כן ויתר הנאשם מרצון על התרגום כולו או חלקו; הזכות בידי הצדדים להתנגד למתרגם ולבקש החלפתו.	מתרגם לנאשם
			(1א)	התייצב הנאשם למשפטו, יתורגם כתב האישום שהוגש כנגדו לשפה הערבית, אלא אם כן ויתר על כך הנאשם או בא כוחו.	תיקון: צו מס' 1710
			(2)	הנאשם יחוייב להשיב לאשמה רק לאחר שיימסר לו תרגום כתב האישום, אלא אם הוא או בא כוחו ויתר על כך.	
			(3)	על אף האמור בסעיפים קטנים (1) ו-(2), נוסחו המקורי של כתב האישום שהוגש בהתאם לסעיף 100 לצו זה יהא הנוסח המחייב בכל ההליכים המשפטיים שיתקיימו לפי צו זה או לפי כל דין אחר.	

¹ סעיף קטן זה יחול על כתבי אישום שהוגשו החל מיום כ"ב בניסן התשע"ג (2 באפריל 2013).

(4) החלטה או פסק דין של בית משפט לא יהיו פסולים מחמת זאת בלבד, שכתב האישום לא תורגם או מחמת טעות שנפלה בתרגום.

(ב) ראייה הנמסרת לבית המשפט הצבאי שלא בעברית או בלשון אחרת השגורה בפי בית המשפט ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראייה לכאורה לדברים שתורגמו.

סימן ד' - פתיחת המשפט

בתחילת המשפט יקרא בית המשפט הצבאי את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו. בית המשפט הצבאי רשאי שלא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג בידי סנגור, אם הודיע הסנגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תוכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסנגורו יירשמו בפרוטוקול.	.117	תחילת המשפט
במהלך המשפט יסביר בית המשפט הצבאי לנאשם, אם ראה צורך בכך, את הזכויות הנתונות לו להגנתו.	.118	הסבר זכויות
הנאשם יישאל אם הוא מודה באשמה או בעובדות ואם לאו. תגובת הנאשם יכול שתמיסר בידי סנגורו.	(א) .119	תשובה לאשמה
הנאשם יכול להשיב לשאלה זו אחת מאלה : (1) שהוא מודה באשמה; (2) שהוא כופר באשמה; (3) שהוא כופר באשמה, אך מודה בעובדות או בחלק מהעובדות שהובאו בקשר למעשה נשוא האישום.	(ב)	
לא השיב הנאשם לשאלה שנשאל לפי סעיף קטן (א), רואים אותו כאילו כפר באשמה.	(ג)	
הימנעות נאשם להשיב לאישום עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; בית המשפט הצבאי יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.	(ד)	
ברשות בית המשפט הצבאי ומנימוקים מיוחדים שיירשמו, רשאי הנאשם, בכל שלב של הדיון לחזור בו מתשובתו שהשיב לפי סעיף קטן 119(ב), כולה או מקצתה.	(א) .120	חזרה מתשובה לאשמה
התיר בית המשפט הצבאי לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין, במידה שיסודה בהודיית הנאשם, ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.	(ב)	
הואשם אדם בעבירה שהוא צפוי עליה לעונש מוות ובית המשפט הצבאי רשאי על פי סעיף 165(א) להטיל עונש זה, אין נוהגים כאמור בסעיף 119, אלא רואים אותו כאילו כפר באשמה.	.121	דין מי שצפוי

לעונש מוות	הליכים לאחר הודאה באשמה
<p>122. (א) הודה הנאשם באשמה, רשאי בית המשפט הצבאי, מנימוקים שיירשמו, שלא לקבל את ההודאה ולהמשיך בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה או כאילו כפר באשמה והודה בעובדות שצוינו בידי בית המשפט.</p>	
<p>(ב) החליט בית המשפט הצבאי לקבל את הודאת הנאשם, רואים את האשמה כמוכחת, ובית המשפט ירשיע את הנאשם על פי הודאתו.</p>	
<p>(ג) בטרם יפעל בית המשפט הצבאי על פי סעיף קטן (ב), יבחן אם הנאשם מבין כראוי את טיב האשמה ואת תוצאות הודאתו בה.</p>	
<p>(ד) לפני הרשעתו של הנאשם יביא התובע הצבאי לפני בית המשפט הצבאי את העובדות המהוות את העבירה ונסיבותיה; חלק הנאשם על עובדות אלו או על מקצתן, רשאי בית המשפט להתיר הבאת ראיות בקשר לעובדות שבמחלוקת.</p>	
<p>(ה) היו במשפט נאשמים אחדים וחלק מהם הודה באשמה, רשאי בית המשפט הצבאי להרשיע את מי שהודאתו נתקבלה על פי סעיף זה ולגזור את דינו מיד או להשהות את ההרשעה עד להכרעת דינם של כל הנאשמים, אך אם נקרא אותו נאשם להעיד במשפט, ירשיע אותו בית המשפט ויגזור את דינו, לפני שייקרא להעיד.</p>	
<p>123. (א) כפר הנאשם באשמה והודה בעובדות או בחלק מהן, או שהחליט בית המשפט הצבאי לפי סעיף 122 לראותו כאילו עשה כן, רואים את העובדות הללו כמוכחות לגבי אותו נאשם.</p>	הליכים לאחר הודאה בעובדות
<p>(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי בית המשפט הצבאי לדרוש מן התובע הצבאי להוכיח עובדה שהנאשם הודה בה בתשובתו, ואם דרש בית המשפט כן, אין רואים אותה עובדה כמוכחת, עד שיוכיחה התובע הצבאי.</p>	

סימן ה' - בירור האשמה

124. (א) **הליכים לאחר כפירה באישום**
 כפר הנאשם באישום או סירב בית המשפט לקבל מפיו הודאה באישום, ישמע בית המשפט את דבריהם של התובע הצבאי ושל עדיו, וכן כל עדות אחרת שימצא לנכון.
- (ב) אם אין הנאשם נעזר בסנגור ישאל בית המשפט הצבאי את הנאשם, עם סיום חקירתו של כל עד מצד התביעה, אם ברצונו לשאול את העד שאלות כל שהן. בית המשפט ירשום את תשובת הנאשם בפרוטוקול.
125. **זיכוי עם תום פרשת התביעה**
 נראה לבית המשפט הצבאי עם סיום פרשת התביעה כי אין בחומר הראיות כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום כלשהו, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.
126. (א) **פרשת ההגנה**
 נראה לבית המשפט הצבאי, עם סיום פרשת התביעה, כי יש לכאורה בראיות שהוגשו כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום, יסביר בית המשפט לנאשם כי הוא רשאי להעיד כעד הסנגוריה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד או להימנע מלהעיד ואת תוצאות הימנעותו מלהעיד כאמור בסעיף קטן (ב), וישאל אותו אם רצונו למסור עדות או לקרוא לעד כלשהו כדי להגן על עצמו; בית המשפט ישמע את עדותו של הנאשם, אם ירצה להעיד, ואת עדותם של כל העדים שייקראו להעיד.
- (ב) הימנעות הנאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע.
- (ג) הצהיר הנאשם שיש לו עדים, אלא שאינם נוכחים, רשאי בית המשפט לדחות לפי ראיות עיניו את המשך הדיון וגם לצוות, אם יראה זאת לנכון, על נקיטת אמצעים שיבטיחו את הופעתם של אותם עדים במועד שיקבע.
127. **סיכומים**
 עם סיום פרשת ההגנה רשאי התובע לסכם טענותיו ולאחריו רשאים הנאשם או סנגורו לסכם טענותיהם.
128. **הכרזה מיידיית על זיכוי**
 זיכה בית המשפט הצבאי את הנאשם, יכריז על זיכוי מיד והנאשם ישוחרר אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות; אם שוחרר הנאשם בערובה, יופטרו הוא וערביו מערבותם או יוחזר הערבון הכספי, הכל לפי הענין.
129. (א) **חיוב וגזר דין**
 הרשיע בית המשפט הצבאי את הנאשם באשמה יגזור את דינו.
- (ב) בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל על הנאשם בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.
- (ג) בטרם יגזור את דינו של נאשם, ייתן בית המשפט הצבאי לתובע הצבאי הזדמנות להביא ראיות, שיש בהן כדי להשפיע על טיב העונש או על מידתו. לאחר מכן הרשות בידי הנאשם למסור הודעה או עדות וכן להביא ראיות על עובדות ונסיבות העשויות להקל את העונש.

- (ד) נסתיימו ההליכים האמורים בסעיף קטן (ב), רשאים התובע, ואחריו הנאשם או סנגורו להשמיע את סיכומיהם לענין מידת העונש; סיכום הסנגור, יאפשר בית המשפט לנאשם להגיד את דברו האחרון.
130. (א) **נאשם שאינו שפוי בדעתו או מוגבל שכלית**
נשפט אדם לפני בית משפט צבאי ונראה לבית המשפט כי אין הנאשם בר עונשין, מחמת היותו בשעת המעשה סובל ממחלת נפש או מחמת ליקוי בכשרו השכלי, יפסוק בית המשפט לעצרו במקום מתאים, שייקבע בידי מפקד כוחות צה"ל באזור ולהחזיקו שם כל עוד הוא סבור שהנאשם חולה כאמור.
- (ב) **תיקון: צו מס' 1741**
אם תוך הליכי הדיון בבית משפט צבאי נראה לבית המשפט שאין הנאשם מסוגל לעמוד בדין, מפני שהוא סובל ממחלת נפש או מחמת ליקוי בכשרו השכלי, יורה בית המשפט הצבאי כי אותו אדם ייעצר לתקופה שיורה מפקד כוחות צה"ל באזור. העידו שני רופאים צבאיים שאדם העצור לפי הוראות סעיף קטן זה שפוי בדעתו או אינו בעל ליקוי בכשרו השכלי, ונוכח מפקד כוחות צה"ל באזור כי מן הראוי לעשות כן, יורה שאותו אדם יישפט על העבירה שמואשם בה.
- (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לתת, מזמן לזמן, הוראות כפי שיראה לנכון, בדבר מעצרו של בני-אדם שנעצרו לפי הוראות סעיף זה.
131. (א) **בדיקה רפואית לנאשם**
כדי לאפשר לבית המשפט הצבאי להכריע אם יש מקום ליתן צו לפי סעיף 130, רשאי הוא לצוות, לפי בקשת בעל הדין או ביוזמתו, שהנאשם ייבדק בבדיקה רפואית, וכן אם יש צורך בכך שיאושפז בבית-חולים.
- (ב) **צו אישפוז לפי סעיף זה יבוצע בידי פסיכיאטר שיתמנה לכך בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שיוסמך על-ידו לכך; הפסיכיאטר יקבע בית-חולים מסוים שבו יאושפז האדם הנזכר בצו, ובית-החולים יאשפזו.**

סימן ו' - עדים

132. **חקירת עדים**
עדים המעידים לפני בית משפט צבאי, יהיו נתונים לחקירה, לחקירה-שכנגד ולחקירה-חוזרת.
133. **עדים במשפט של נאשמים אחדים**
מקום שיש מספר נאשמים במשפט אחד, סדר חקירת העדים, בידי הנאשמים או סנגוריהם, הוא:
- (1) בחקירה שכנגד - הנאשמים או סנגוריהם לפי הסדר שבו רשומים הנאשמים בכתב האישום;
- (2) בחקירה ראשית - תחילה הנאשם, או סנגורו, שביקש שמיעת אותו עד, ואחר כך יתר הנאשמים או סנגוריהם לפי הסדר האמור בפסקה (1).
134. (א) **הזהרת עד והשבעת ו**
בית המשפט הצבאי יזהיר את העד לפני גביית עדותו כי עליו להעיד אמת, שאם לא כן יהא צפוי לעונש הקבוע בתחיקת בטחון.
- (ב) היה לבית המשפט הצבאי יסוד סביר להניח כי השבעת העד עשויה לסייע לגילוי האמת, רשאי בית המשפט, ביוזמתו או לפי בקשת בעל

הדין, להשביעו, אולם רשאי העד, משהודיע שהוא עושה כן מטעמי דת או מצפון, שלא להישבע אלא להצהיר בהן צדק, זולת אם היה בית המשפט הצבאי משוכנע שטעמי העד ניתנו שלא בתום לב.

סימן ז' - שיפוט נוער

	(א)	135.	תוקף ותחולה תיקון: צו מס' 1664 צו מס' 1676 צו מס' 1706 צו מס' 1727
	(ב)		
<p>הוראות סימן זה לא יחולו על הליך שבמסגרתו הוגש כתב אישום לבית משפט צבאי טרם תחילת תוקפו של סימן זה.</p>			
		136.	הגדרות
<p>בסימן זה -</p> <p>"בית משפט צבאי לנוער" - בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כשיושב בו דן יחיד שהוא שופט נוער או מותב שבו אב בית הדין הוא שופט נוער.</p> <p>"קטין" - מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, ולענין חשוד ונאשם לרבות מי שביום הגשת כתב האישום נגדו לא מלאו לו שמונה עשרה שנים.</p>			
	(א)	136.א.	הודעה על חקירת קטין חשוד או על מעצרו תיקון: צו מס' 1676
<p>(1) הגיע קטין החשוד בביצוע עבירה (בסימן זה - "קטין חשוד") לתחנת המשטרה או הובא אליה, כשאינו עצור, לפי הוראות סעיף 22(ג) לצו, או נעצר קטין חשוד, יודיע על כך הקצין הממונה על החקירות בתחנה, ובהעדרו - מפקד התחנה ובהעדרם - קצין הממונה על התחנה (בסימן זה - "הקצין הממונה"), בהקדם האפשרי ולאחר שיידע את הקטין כי בכוונתו לעשות כן, להורהו, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עימו, ואם לא ניתן לאתר את הורה הקטין במאמץ סביר - לקרוב משפחה בגיר או אדם בגיר אחר המוכר לקטין, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עמו (בסימן זה - "קרוב אחר"), אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין.</p>			
<p>(2) על אף הוראות פסקה (1), לא תימסר הודעה כאמור באותה הפסקה לעניין קטין שהגיע לתחנת המשטרה או שהובא אליה, כשאינו עצור, אם הקטין הביע התנגדות, מנימוק סביר, למסירתה; היה הקטין עצור, יינתן לרצונו בעניין מסירת ההודעה משקל ראוי, בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, ובלבד שתימסר הודעה כאמור לקרוב אחר.</p>			
	(ב)		
<p>לא נמסרה הודעה להורה של קטין חשוד כאמור בסעיף קטן (א) מחמת העדר אפשרות לאתרו כאמור בסעיף קטן (א), תודיע המשטרה להורה, כל עוד הקטין נתון בחקירה או במעצר, לפי המאוחר, בלא דיחוי, עם היווצרות האפשרות לאתרו במאמץ סביר, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עם ההורה.</p>			
	(ג)	(1)	
<p>אי מסירת הודעה להורה של קטין חשוד ולקרוב אחר מחמת העדר אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין כאמור בסעיף קטן (א), תתועד בכתב.</p>			

(2) יידוע הקטין, תגובתו וכן התנגדותו ככל שהייתה, וכן החלטת הקצין הממונה, יתועדו על ידי הקצין הממונה בתיעוד חזותי, בתיעוד קולי או בכתב.

על אף הוראות סעיף 136א, רשאי הקצין הממונה, בהחלטה מנומקת בכתב, להורות על הזמנת קטין חשוד שאינו עצור לחקירה או על חקירתו, בלי להודיע על כך להורה, או לקרוב אחר, לפי העניין, אם שוכנע כי הודעה כאמור עלולה -

(1) לפגוע בשלמו הגופני או הנפשי של הקטין או של אדם אחר;

(2) להביא לשיבוש הליכי החקירה בשל חשד סביר כי אחד מהמנויים ברישה, או בן משפחתו של הורה הקטין או הקרוב האחר, היה צד לעבירה שבה חשוד הקטין;

(3) לגבי קטין שהוא חשוד בעבירה המנויה בתוספת הראשונה - לפגוע בביטחון האזור.

(ב) הורה הקצין הממונה כאמור בסעיף קטן (א), בלא שהודיע להורה של הקטין או לקרוב אחר, וחלפו שמונה שעות מהגעתו של הקטין לתחנת המשטרה או חדל להתקיים הטעם שהצדיק הזמנה לחקירה או חקירה בלי להודיע להורה, לפי המוקדם, תימסר להורה הקטין בלא דיחוי, הודעה על הימצאותו של הקטין בתחנת המשטרה ועל חקירתו, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עם ההורה.

(ג) חדל להתקיים הטעם שבשלו לא נמסרה ההודעה להורה הקטין או לקרוב אחר תימסר ההודעה בלא דיחוי, אלא כן הופעלה סמכות כאמור בסעיפים 54 ו-55 לצו.

(א) בטרם ייחקר קטין חשוד, יודיע החוקר לקטין, בלשון המובנת לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, על זכותו להיוועץ בעורך דין ביחידות, נוסף על חובותיו לפי כל דין כלפי הקטין בהיותו חשוד.

(ב) בטרם ייחקר קטין חשוד עצור, יודיע חוקר לסניגור, אשר הקטין מסר את פרטיו, על חקירתו; בלי לגרוע מהוראות כל דין, אין בהודעה לסניגור אשר הקטין מסר את פרטיו כאמור, כדי לעכב את החקירה.

(ג) מפקד כוחות המשטרה, כהגדרתם בצו, יקבע הוראות בדבר נוסח הודעה כאמור בסעיף קטן (א).

(א) חקירת קטין חשוד בביצוע עבירה על ידי שוטר תתנהל בשפתו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה.

(1) חקירה בתחנה של קטין חשוד בעבירה שהעונש המרבי שנקבע לה הוא מאסר עשר שנים או יותר תתועד בתיעוד חזותי.

(2) תועדה חקירת קטין חשוד על ידי שוטר בכתב בלבד, יהיה התיעוד בשפה שבה התנהלה החקירה.

136.ב. (א) חקירת קטין חשוד בלא הודעה להורה או לקרוב אחר

תיקון:
צו מס' 1676

136.ג. (א) הודעה לקטין חשוד על זכויותיו בטרם חקירתו

תיקון:
צו מס' 1676

136.ד. (א) שפת חקירתו של קטין חשוד ותיעודה²

תיקון:
צו מס' 1745

² תוקף הסעיף מיום 10.9.14 ועד תום ארבע שנים מהיום האמור.

- (3) לא ניתן לתעד בכתב חקירתו של קטין חשוד כאמור בשפה שבה היא מתנהלת או שהקטין אינו יודע קרוא וכתוב, תתועד החקירה בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי.
- (4) על אף האמור בפסקאות משנה (2) ו-(3), נערכה חקירת קטין חשוד על ידי שוטר מחוץ לתחנה והיא תועדה בכתב, יהיה התיעוד בכתב בשפה שבה התנהלה החקירה, אלא אם כן לא ניתן לתעד בו זמנית או בסמוך לה באותה השפה.
- (5) לא תועדה חקירת קטין חשוד מחוץ לתחנה בשפה שבה התנהלה, כאמור בפסקה (4), יתורגם התיעוד בכתב בפני הקטין החשוד לשפה שהוא מבין.
- (6) סעיף קטן זה לא יחול על קטין החשוד בביצוע עבירת ביטחון.
- (ג) קצין משטרה רשאי להורות על סטייה מהוראות סעיף זה בשל תקלה טכנית או צורך ענייני.
- (ד) תיעוד חקירה באופן חזותי או קולי אינו מקים חובה לתמלל את החקירה.
- (א) 136ה. **תסקיר מעצר³**
נוסף בצו מס' 1818
- בדיון בבקשה למעצר לפי סעיף 43 לצו, בעניינו של קטין, ובערר על החלטה כאמור, רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להורות על הגשת תסקיר מעצר בכתב מטעם קצין המטה לענייני רווחה במינהל האזרחי או מי שמונה על ידו לעניין זה;
- (ב) תסקיר מעצר יכול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החלופות למעצר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאים מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.
- (ג) תסקיר מעצר לא ישמש תסקיר לעניין העונש, על פי הוראות סעיף 148 לצו;
- (ד) העתק תסקיר מעצר שנתקבל לפי סעיף זה, יימסר לתובע ולסנגורו של הנאשם, אם יש לו סנגור, ובית המשפט ישמע כל טענה על הכתוב בו. אולם רשאי בית המשפט לצוות שהעתק כאמור יימסר גם לנאשם, ורשאי בית המשפט, על פי הצעה מנומקת של קצין המטה לענייני רווחה או על פי יוזמתו הוא, לצוות מטעמים מיוחדים שאין לגלות את תוכנו, כולו או מקצתו, לבעלי הדין.
- (ה) אי הגשת תסקיר מעצר כאמור בסעיף זה, לא תשמש עילה להמשך מעצרו של הקטין.
137. **מינוי שופטי נוער**
- נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים יטיל על שופטים מבין שופטי בית המשפט הצבאי של ערכאה ראשונה, שקיבלו הכשרה מתאימה לשמש כשופטי נוער במתכונת שתאושר על ידי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לשמש כשופטי נוער במשך התקופה שיקבע.
- (א) 138. **שפיטת קטין**
- על אף האמור בכל דין ותחיקת בטחון, הדיון בעבירה שהואשם בה קטין יהיה בפני בית משפט צבאי לנוער.

³ תחילת תוקפו של סעיף זה ביום ב' בתשרי התש"ף (01.10.2019).

- נוסף בצו 1822 (1א) בית משפט צבאי לנוער ידון בדלתיים סגורות, אולם רשאי הוא להרשות לאדם או לסוגי בני אדם, לרבות לנפגע העבירה, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.
- תוקן בצו 1822 (ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על הליכי מעצר ושחרור לפי הוראות סימן ג' לפרק ג' לצו זה.
- שפיטת קטין ובגיר יחדיו .139 (א) אין להעמיד לדין קטין יחד עם אדם שאינו קטין אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית או מי שהוסמך לכך על ידו.
- (ב) הואשם קטין יחד עם אדם שאינו קטין בפני בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, רשאי בית המשפט, לאחר שמיעת בעלי הדין, לדון בענין; החליט בית המשפט הצבאי לעשות כן, ינהג כלפי הקטין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה; החליט בית המשפט הצבאי לא לדון בענין, יצווה על הפרדת משפטו של הקטין ויעבירו לבית משפט צבאי לנוער.
- קטין שהובא לבית משפט שאינו לנוער .140 (א) מצא בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, יעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער, והלה ידון בו כאילו הובא מלכתחילה לפניו ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.
- (ב) ראה בית המשפט הצבאי נסיבות מיוחדות המצדיקות שלא להעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להמשיך ולדון בו, ובלבד שמכאן ואילך ינהג כאילו היה בית משפט צבאי לנוער, ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.
- (ג) מצא בית משפט צבאי, שאינו בית משפט צבאי לנוער, לאחר הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, ימשיך לדון בענין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.
- בגיר שהובא לבית משפט לנוער .141 מצא בית משפט צבאי לנוער במהלך הדיון, כי הנאשם אינו קטין, רשאי הוא להמשיך ולדון בענין כאילו לא היה בית משפט צבאי לנוער או להעבירו לבית משפט צבאי, והלה ידון בו כאילו הובא לפניו מלכתחילה ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הצבאי לנוער.
- שמירת תוקף .142 החלטה או פסק דין של בית משפט לא יהיו פסולים מחמת זאת בלבד, שבגלל גיל הנאשם צריך היה להעמידו לדין לפני בית משפט אחר; אולם אם נגרם עיוות דין חמור כתוצאה מהעמדת נאשם לדין לפני בית משפט שאינו מתאים לגילו, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות, כי בית משפט שיקבע לכך יקיים משפט חוזר בענין, והוראות סעיפים 157 עד 162, יחולו בשינויים המחויבים לפי הענין.
- הפרדת קטינים .143 (א) בית משפט צבאי לנוער יקיים, ככל האפשר, את דיוניו במקום שלא מתנהלים בו משפטים אחרים, או באותו מקום אך לא באותו הזמן.
- (ב) ככל האפשר, לא יובאו נאשמים קטינים יחד עם נאשמים שאינם קטינים לבית המשפט או ממנו ולא יוחזקו בו יחד.

<p>אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה שביצע בהיותו קטין אם עברה שנה מיום ביצועה, ולעניין עבירה המנויה בתוספת השלישית שביצע בהיותו קטין, אם עברו שנתיים מיום ביצועה, אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית, או מי שהוסמך על ידו לעניין זה.</p>	<p>.144</p>	<p>הזמן להעמדת קטין לדין</p>
<p>תיקון: צו מס' 1</p>		
<p>676:צו מס' 1814</p>		
<p>כתב אישום נגד קטין יציין, אם הדבר ניתן לביורור, את תאריך לידתו של הקטין.</p>	<p>.145</p>	<p>ציון גיל הקטין</p>
<p>בית משפט לנוער רשאי למנות לקטין סניגור אם הוא סבור כי טובת הקטין מצדיקה זאת.</p>	<p>.146</p>	<p>סניגוריה</p>
<p>בכפוף לאמור בסעיף קטן (א), על מינוי סניגור לפי סעיף זה יחולו הוראות סימן ב' לפרק ד'.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>אם אין לקטין סניגור, יעזור לו בית המשפט הצבאי לנוער לחקור את העדים.</p>	<p>(ג)</p>	
<p>בית משפט צבאי לנוער רשאי לצוות בכל עת שהורה הקטין יהיה נוכח בבית המשפט.</p>	<p>.147</p>	<p>מעמדו של הורה</p>
<p>כל בקשה שנאשם רשאי להגיש לבית המשפט הצבאי לנוער, רשאי גם הורה הקטין, או אדם שבית המשפט הרשהו לכך, להגיש במקומו, ורשאים הם לחקור עדים ולהשמיע טענות במקום הקטין או יחד אתו.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>הורשע קטין, רשאי בית המשפט הצבאי לנוער, אם סבר כי הדבר הכרחי לצורך גזירת דינו של הקטין, לדרוש תסקיר בכתב של קצין המטה לענייני רווחה במינהל האזרחי או מי שמונה על ידו לענין זה, על כל אלה, ככל שהדבר ניתן לביורור:</p>	<p>.148</p>	<p>תסקיר</p>
<p>(1) עברו של הקטין;</p>		
<p>(2) מצבו המשפחתי של הקטין עם פרטים מלאים ככל האפשר על הוריו, בן זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;</p>		
<p>(3) מצבו הכלכלי של הקטין;</p>		
<p>(4) מצב בריאותם של הקטין ובני משפחתו;</p>		
<p>(5) נסיבות אישיות מיוחדות - אם ישנן - שהביאוהו לידי עבירה.</p>		
<p>בתסקיר כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מכין התסקיר להמליץ לפני בית המשפט על הסיכויים להחזיר את הקטין למוטב.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>העתק התסקיר לפי סעיף קטן זה לא יימסר לבעלי הדין ולבאי כוחם אלא אם בית המשפט הורה הוראה אחרת, אולם רשאים</p>	<p>(ג)</p>	

התובע והסניגור של הקטין לעיין במסמכים האמורים בתיק בית המשפט.

(א) 149. **בתי מעצר לקטינים**
לא יוחזק קטין במעצר או במאסר אלא בבית מעצר או במתקן כליאה נפרד לקטינים או באגף בבית מעצר או במתקן כליאה כללי, ובלבד שאותו אגף יהיה מופרד לחלוטין, ייועד לקטינים בלבד ולא תהיה גישה בינו לבין אגפיו האחרים של בית המעצר או מתקן הכליאה או שוכניו.

(1א) **תיקון: צו מס' 1676 צו מס' 1693**
על אף האמור בסעיף קטן (א), ניתן להחזיק מי שאינם קטינים באגף המיועד לקטינים בלבד, אם סבר מנהל בית המעצר או מתקן הכליאה כי החזקה כאמור היא לטובת הקטינים שמוחזקים באותו אגף, ובלבד שלא תהיה גישה של מי שאינם קטינים לקטינים בשעות המיועדות על פי נהלי מתקן הכליאה או בית המעצר ללינה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מותר להחזיק קטין בתחנת משטרה, ובלבד שיוחזק בנפרד ולא יהיה מגע בינו לבין חשודים או עצירים שאינם קטינים.

(ג) **תיקון: צו מס' 1693**
על אף האמור בסעיף קטן (א), מותר להחזיק קטין במעצר גם במתקן כליאה כללי שאין בו אגף המיועד לקטינים בלבד, ובלבד שיוחזק בתא נפרד, ולא יהיה כל מגע בינו לבין כלואים או עצירים שאינם קטינים, וזאת לפרק זמן שאינו עולה על 12 שעות מרגע מעצרו.

סימן ח' - ערעור

לענין סימן זה: 150.

פסק דין

"פסק דין" - לרבות כל החלטה של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה המסיימת את הדיון בערכאה ראשונה, ולרבות:

(1) החלטה לפי סעיפים 130 ו-180;

(2) החלטה של בית המשפט הצבאי לבטל את כתב האישום;

(3) הוראות בדבר התנאת העונש, חיוב בפיצויים או שיעורם, עיכוב ביצוע פסק הדין וכל הוראה אחרת שמותר לכללה בגזר הדין;

(4) החלטה של שופט בית משפט צבאי שלא לפסול את עצמו מלשבת בדין.

151. **הסברת זכות הערעור**
בתום קריאת פסק הדין יסביר בית המשפט הצבאי לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין, ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.

152. **ערעור על פסק הדין**
פסק דין של בית משפט של ערכאה ראשונה ניתן לערעור לפני בית המשפט הצבאי לערעורים.

153. **כיצד נוהגים בערעור**
בכל ענין שבערעור, לרבות כל ענין של סמכות בית המשפט הצבאי לערעורים, הגשת הערעור והזמנת בעלי דין ועדים, ינהגו לפי הכללים הנהוגים בבית הדין הצבאי בישראל, בשינויים המחויבים לפי הענין, זולת אם יש לאותו ענין הוראה אחרת בצו זה.

התקופה להגשת הערעור היא שלושים יום מיום מתן פסק הדין; ניתן פסק דין שלא במעמד הנאשם או התובע יחל מנין התקופה להגשת הערעור, לגבי מי שפסק הדין ניתן שלא במעמדו, מן היום שבו נמסרה לו הודעה על פסק הדין.	.154	תקופת הערעור
נשיא או המשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לפי יוזמתו או לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיף 154.	.155	הארכת מועדים
פסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה המטיל עונש מוות יהא נדון בערעור, אף אם הנאשם לא ערער עליו.	.156	ערעור אוטומטי

סימן ט' - משפט חוזר

157. **קיום משפט חוזר**
נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, נבצר ממנו - המשנה לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, רשאי להורות על עריכת משפט חוזר בענין שניתן בו פסק דין חלוט, אם ראה אחד מאלה:

תיקון:
צו מס' 1658;
צו מס' 1738

(1) בית משפט צבאי או כל ערכאה שיפוטית בת סמך בישראל פסקו, כי ראיה מהראיות שהובאו באותו ענין יסודה היה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילולא ראיה זו, היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנדון;

(2) הוצגו עובדות או ראיות העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה לפני בית המשפט הצבאי בראשונה, לשנות את תוצאת המשפט לטובת הנידון;

(3) אדם אחר הורשע בינתיים בביצוע אותו מעשה העבירה, ומהנסיבות שנתגלו במשפטו של אותו אדם נראה כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה.

(4) נגזר על הנידון במשפט הראשון עונש מוות ויש יסוד להניח כי פסק הדין בטעות יסודו;

(5) נתעורר חשש של ממש כי בהרשעה נגרם עיוות דין.

158. **בקשה למשפט חוזר** (א)

הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לנידון ולפרקליט הצבאי הראשי; מת הנידון – תהיה הרשות האמורה גם לכל אחד מצאצאיו, הוריו, אחיו או אחיותיו.

(ב) **תיקון:**
צו מס' 1708

בקשה למשפט חוזר תוגש בכתב לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בתוך 90 יום מן היום אשר בו נודע למבקש על קיום אחת העילות האמורות בסעיף 157, ויפורטו בה נימוקיה.

(ג) סבר נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, כי איחור בהגשת הבקשה נגרם שלא באשמתו או ברשלנותו של המבקש, רשאי הוא להיזקק לבקשה אף אם הוגשה לאחר תום המועד האמור בפסקה (ב).

(ד) החלטת נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בבקשה תימסר לנידון ולפרקליט הצבאי הראשי בכתב, זולת אם הורה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים על דרך אחרת.

(ה) בהחלטה על משפט חוזר יקבע נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים את בית המשפט הצבאי שיקיים את המשפט החוזר; המשפט יתברר לפני בית משפט צבאי של שלושה.

(ו) סירב נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות על משפט חוזר לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשה שסירבו לה.

159. **חוות לפני משפט חוזר** (א) **דעת משפט חוזר**

לשם החלטה בבקשה למשפט חוזר, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים לפנות לפרקליט הצבאי הראשי לקבלת חוות דעתו בכתב.

- (ב) לשם חוות דעת כאמור, רשאי הפרקליט הצבאי הראשי להורות על עריכת חקירה בידי המשטרה או בדיקה בידי ועדה שתמונה לענין זה בידי הפרקליט הצבאי הראשי ואשר יושב הראש שלה יהא שופט.
- (ג) ניתנה חוות דעת של הפרקליט הצבאי הראשי כאמור, יימסר למבקש העתק ממנה.
160. **סדרי הדין במשפט חוזר**
 במשפט חוזר יחולו סדרי הדין הרגילים הנוהגים לפני בית משפט צבאי אולם רשאי בית המשפט הצבאי לסטות מהם אם החליט על כך מחמת נסיבות הענין ואם נראה לו שמן הצדק לעשות כן.
161. **הדין במשפט חוזר**
 (א) בית המשפט הדין במשפט חוזר רשאי, על סמך הבקשה האמורה בסעיף 158 וכל חומר אחר שנצטרף אליה לפי סעיף 159 ועל סמך טענות הצדדים ובלי לשמוע עדויות נוספות, להוציא פסק דין המקיים את פסק הדין שניתן בראשונה או המבטל אותו, כולו או חלקו ומזכה את הנידון מן העבירות שהורשע בהן, כולן או חלקן.
- (ב) החליט בית המשפט כי לשם הכרעת הדין יש לו לשמוע שנית עדויות, יבטל את פסק הדין שניתן במשפט הראשון וינהל את המשפט החוזר כאילו דן בו בפעם הראשונה על-פי כתב האישום שהיה לפני בית המשפט שדן במשפט בראשונה ויוציא בהתאם לכך את פסק דינו, ובלבד שהעונש שיטיל עליו לא יהיה חמור מן העונש שהוטל עליו בפסק הדין שניתן במשפט הראשון והעונש שבוצע לפי פסק הדין שניתן במשפט הראשון יובא בחשבון העונש החדש.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי בית המשפט במשפט חוזר לקבל כראיה עדות שהועדה או אמרה שנתקבלה במשפט הראשון, אם הוכח להנחת דעתו, שאי אפשר להביא את העד שהעיד אותה עדות או שמסר אותה אמרה, או אם הוא סבור, שמחמת הזמן שחלף נשתכחו מן העד פרטים שמסר באמרה כאמור או במשפט הראשון.
162. **פסק שניתן במשפט חוזר**
 על פסק דין של בית משפט צבאי במשפט חוזר יחולו כל ההוראות החלות על פסק דין של בית משפט צבאי של שלושה.

סימן י' - ענישה

163. **ביצוע גזר דין**
 פסק דין חלוט של בית המשפט הצבאי, ישמש הרשאה לכל חייל להוציא לפועל את גזר הדין של בית המשפט הצבאי.
164. **עונשין**
 (א) נתחייב אדם בדין לפני בית משפט צבאי, רשאי בית המשפט לגזור לו כל עונש שאינו עולה על הקבוע לעבירה בדין או בתחיקת בטחון, לפי המקרה, או עונש קל הימנו, ובכלל זה עונש מאסר וקנס גם יחד.
- (ב) במקום שלא נקבע לעבירה כאמור אלא עונש מאסר - ניתן להטיל קנס שלא יעלה על הקנס הקבוע בצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון, בסעיף המתאים לגבי עונש המאסר הקבוע לעבירה.
- (ג) בשל עבירה שנתכוון בה הנאשם לגרום נזק ממון לאחר או להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט הצבאי להטיל על הנאשם קנס פי ארבעה משווים של הנזק שנגרם או של טובת

ההנאה שהושגה בידי העבירה, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגדול שבהם.

165. **עונש מוות**
- (א) למרות האמור בסעיף קטן 164(א) לא יוטל על הנאשם בבית משפט צבאי גזר-דין מוות, אלא אם כן היה מותב בית המשפט הצבאי מורכב משלושה שופטים שדרגתם איננה פחותה מסגן אלוף וגזר הדין ניתן פה אחד.
- (ב) לא יטיל בית משפט צבאי עונש מוות על נאשם שגילו, בעת ביצוע העבירה, היה למטה מגיל 18.
166. **דין עונשים מסויימים**
- כל הוראה בדין, הקובעת עונש חבישה או מאסר עולם עם עבודת פרך או עבודת פרך זמנית או מתייחסת אליהם, יראו אותה כאילו קבעה עונש מאסר או התייחסה אל עונש כאמור, הכל לפי המקרה.
167. **ריצוי עונש מאסר**
- (א) פסק דין המטיל עונש מאסר יבוצע עם קריאתו, אלא אם כן הורה אחרת בית המשפט הצבאי שהטיל את העונש.
- (ב) הטיל בית משפט צבאי עונש מאסר על הנדון יכלול בתקופת המאסר גם כל תקופה שבה היה הנדון נתון במעצר בקשר לאותה עבירה לפני גזר הדין.
- (ג) נידון שנגזר עליו עונש מאסר וביום שנגזר עליו העונש כאמור או לפניו כבר ריצה את מלוא העונש, הרי על אף האמור בסעיף קטן 164(א), ישוחרר מיד, אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות.
- (ד) מי שנידון למאסר, באזור או בישראל, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר בשל עבירה אחרת, תתחיל תקופת העונש השניה מיד ובמקביל לראשונה, זולת אם הורה בית המשפט הצבאי אחרת.
- (ה) הטיל בית המשפט הצבאי בפסק דין אחד עונשי מאסר לתקופות שונות רשאי הוא להורות שהנידון ישא את כולם או מקצתם בזה אחר זה. לא הורה כן תתחיל תקופת כולם ביום אחד.
- (ו) על חישוב תקופת המאסר והפחתת המאסר של מי שמרצה עונש מאסר על-פי פסק דין של בית משפט צבאי, לא יחולו הוראות הדין הקובעות כללים בדבר הפחתת עונשים בעבור התנהגות טובה בבית הסוהר.
- (ז) עונש מאסר ירוצה במקום מאסר שייקבע בידי מפקד כוחות צה"ל באזור.
168. **מאסר קטין**
- (א) בקביעת עונשו של נער או בוגר רך יתחשב בית המשפט הצבאי, בין השאר, בגילו בשעת ביצוע העבירה.
- (ב) היה הנידון ביום גזר הדין נער והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש מאסר - לא תעלה תקופת המאסר על ששה חודשים.
- (ג) היה הנידון ביום גזר הדין בוגר רך והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש מאסר - לא תעלה תקופת המאסר על שנה אחת אלא אם כן הורשע בעבירה שהעונש המרבי הקבוע בצדה עולה על חמש שנות מאסר.

(ד) אדם שהיה קטין ביום ביצוע העבירה, אין חובה להטיל עליו מאסר חובה או עונש מינימום.	תיקון: צו מס' 1771
(א) בית משפט צבאי שהטיל עונש מאסר לתקופה קצובה, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, רשאי להורות שהעונש, כולו או מקצתו יהיה על תנאי;	169. על מאסר תנאי
(ב) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את עונשו, אלא אם כן עבר בתוך התקופה שנקבעה בגזר הדין (להלן בסעיף זה - "תקופת התנאי") אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין (להלן בסעיף זה - "עבירה נוספת"); תקופת התנאי לא תפחת משנה אחת ולא תעלה על חמש שנים.	תיקון: צו מס' 1714
(ג) תקופת התנאי תתחיל מיום גזר הדין, ואם הנדון נושא אותו זמן עונש מאסר - מיום שחרורו מן המאסר. אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח צו זה, יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט הצבאי והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.	
(א) הוטל מאסר על תנאי והורשע הנידון בתוך תקופת התנאי או לאחריה, בעבירה נוספת יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי ורשאי בית המשפט הצבאי להורות שהפעלת המאסר על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת.	170. על הפעלת מאסר תנאי
(ב) הורשע הנידון כאמור בסעיף קטן (א), ובית המשפט הצבאי לא דן בהפעלת המאסר על תנאי, רשאי תובע צבאי, לא יאוחר מארבע חודשים מיום גזר הדין, לבקש מכל שופט של בית המשפט הצבאי את הפעלת המאסר על תנאי, וגם על בקשה זו יחול סעיף 171(א).	
(ג) מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מאסר על תנאי ישא את שתי תקופות הכליאה בזו אחר זו, זולת אם הורה בית המשפט הצבאי מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות;	
(א) בית משפט צבאי שהרשיע נידון בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 170(א) ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שלוש שנים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי. לא ישתמש בית המשפט הצבאי בסמכות לפי פסקה זו אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנידון בשל עבירה נוספת.	171. על הארכת מאסר תנאי
(ב) האריך בית המשפט הצבאי את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית המשפט הצבאי את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.	
צו שניתן לפי סעיפים 170 ו-171, דינו לכל דבר כדין גזר-דין של בית משפט צבאי.	172. דין צו בגזר דין

173. **תשלום קנס**
קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית המשפט הצבאי לצוות שהקנס ישולם בתוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע.
174. **פיגורים**
(א) קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועד הקבוע, תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן בסעיף זה - התוספת);
(ב) שעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מן הקנס או מחלקו שלא שולם, לפי הענין; בתום כל תקופה של ששה חודשים, שעברו מן המועד הקבוע - חמישים אחוזים נוספים מן הקנס או מחלקו כאמור.
(ג) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שנתווספה עליו תוספת, ייזקף תחילה על חשבון התוספת.
(ד) הוראות חוק גביית הכספים הציבוריים, מס' 6 לשנת 1952 יחולו על גבייתו של קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועדו, לרבות תוספת הפיגור, כאילו היה כספים ציבוריים כמשמעותם באותו חוק.
175. **מאסר בשל אי-תשלום קנס**
(א) בית משפט צבאי רשאי לגזור מאסר בשל אי תשלום קנס לתקופה שתיראה בעיניו, ובלבד שלא תעלה על שלוש שנים וזאת בנוסף על כל עונש מאסר שיגזור על ידו.
(ב) לא הוטל בידי בית משפט צבאי על נאשם מאסר בשל אי תשלום קנס כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בית משפט צבאי להטילו בצו על פי בקשת תובע צבאי, שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו.
(ג) מאסר בשל אי-תשלום קנס, ירוצה תחילה לפני כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות. היה הנידון במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום הקנס וישוב ויימשך משתם המאסר האמור.
(ד) הוטל בידי בית משפט צבאי מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא הנידון כל עונשו שולם חלק מן הקנס, תקוצר תקופת המאסר לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.
(ה) נשא אדם מאסר בשל אי-תשלום קנס, לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.
176. **חיוב הורים או אפוטרופ-וסים**
לא מלאו לנידון שמונה עשרה שנים ביום גזר הדין, והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש קנס, אם כעונש יחיד ואם בנוסף על כל עונש אחר, רשאי בית המשפט לחייב בתשלום הקנס את אבי הנידון או את אימו, או אם הוא נתון לאפוטרופוסותו של אחר - את אפוטרופוסו, ולענין תשלום הקנס לרבות ריצוי עונש מאסר תמורתו - יהיה דין האב, האם או האפוטרופוס כדין הנידון.
177. **חיוב הורים או אפוטרופ-וסים**
(א) לא מלאו לנידון שמונה עשרה שנים ולא נהג בית המשפט הצבאי על פי האמור בסעיף 176, רשאי בית המשפט הצבאי לצוות על אבי הנידון או על אמו או על אפוטרופוסו, ליתן התחייבות כספית

<p>(להלן בסעיף זה - ערובה) בסכום שלא יעלה על הקנס אותו רשאי היה לגזור בגין העבירה, כדי להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה שינקוב בית המשפט בצו (להלן בסעיף זה - עבירה נוספת) במשך תקופה שלא תעלה על שנה אחת (להלן בסעיף זה - תקופת ערובה).</p>	<p>וסים בערובה</p>
<p>(ב) ציווה בית המשפט הצבאי על אדם לפי סעיף קטן (א) ליתן התחייבות להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה נוספת בתוספת הערובה, רשאי בית המשפט לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו קנס שלא יעלה על הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(1) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון. דין קנס שהוטל לפי סעיף זה כדין קנס שהוטל לאחר הרשעה בדין.</p>	
<p>(ג) הורשע הנידון בעבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה יורה בית המשפט הצבאי בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על הנושא בהתחייבות, ורשאי בית המשפט לקבוע מאסר תמורתו ובלבד שתקופת המאסר לא תעלה על ששה חדשים.</p>	
<p>(א) בנוסף לאמור בסעיף 176 וסעיף 177, רשאי בית המשפט הצבאי, לאחר שהרשיע את הקטין וגזר את דינו, לצוות, נוסף על העונש שהטיל, על חיוב הקטין או הוריו, או אם הוא נתון לאפוטרופוסות של אחר- על אפוטרופוסו, בתשלום פיצוי לאדם שניזוק באותה עבירה, והכול אם מצא, כי קיימות נסיבות המצדיקות לעשות כן. חיוב שהוטל על הורה קטין או אפוטרופוסו לפי סעיף זה, לא יעלה על 10,000 שקלים חדשים.</p>	<p>(א) חיוב הורה 177א. בפיצוי⁴ תיקון: צו מס' 1770</p>
<p>(ב) לא יעשה בית המשפט הצבאי שמוש בסמכותו לפי סעיפים 176, 177, 177א או 180 אם יש בכך כדי לחייב את הורה הקטין או אפוטרופוסו, אלא לאחר שניתנה להורה או לאפוטרופוס הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו.</p>	<p>(ב) שמיעת הורה לקטין 178. תיקון: צו מס' 1770</p>
<p>(א) נתחייב אדם בפסק דין חלוט, של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או של בית המשפט הצבאי לערעורים, בתשלום קנס ולא שילמו, רשאי מפקד צבאי באזור להורות על תפיסת נכסיו ועל מכירתם לשם הבטחת תשלום הקנס.</p>	<p>(א) תפיסת נכסים 179.</p>
<p>(ב) לצורך מימוש ההוראה על תפיסת הנכסים ומכירתם כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי למנות כונס נכסים, וכן לקבוע בכתב המינוי הוראות בדבר דרכי פעולתו, חובותיו סמכויותיו ותשלום שכרו, וכן לתת לכונס הנכסים מעת לעת הוראות בעניינים המנויים לעיל;</p>	
<p>(ג) אדם המפריע לכונס הנכסים במילוי תפקידיו ייאשם בעבירה על צו זה.</p>	
<p>(א) בית משפט צבאי שהרשיע אדם, רשאי, נוסף על העונש שהטיל או במקומו, לצוות שהנידון ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלוש שנים; ההתחייבות תהיה בערבים או בלי ערבים ובסכום שלא יעלה על</p>	<p>(א) התחייבות נאשם להימנע מעבירה 180.</p>

⁴ בתוקף עד ליום 7.4.2018

סכום הקנס שמותר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הנידון, הכל כפי שיצווה בית המשפט.
 (ב) ציווה בית המשפט הצבאי על אדם לפי סעיף קטן (א) ליתן התחייבות להימנע מעבירה, רשאי בית המשפט הצבאי לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

(ג) הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף קטן (א) להימנע ממנה ולא שילם את סכום ההתחייבות, יראו סכום זה, לענין גבייתו מן המורשע ולענין מאסר במקום תשלום, כאילו היה קנס שהוטל על-ידי בית המשפט שציווה על מתן ההתחייבות. היתה ההתחייבות בערבים, ייגבה מן הערבים כל סכום שלא שילם המורשע, כאילו היה קנס שלא שולם במועדו.

(א) לענין סעיף זה: 181.

**שחרור קטין
תוך
התחייבות**

"קטין" - אדם שמלאו לו שנים-עשרה שנה אך טרם מלאו לו שמונה-עשרה שנה.

"מפקד צבאי" - מפקד צבאי כמשמעו בסעיף 3 וכן קצין בדרגת רב-סרן ומעלה או קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה שהוסמכו לענין צו זה על-ידי מפקד צבאי.

"הורה" - אב או אם או אפוטרופוס.

"הפרשי הצמדה" - תוספת לסכום שיש להחזירו, לפי שיעור עליית מדד המחירים לצרכן באזור, כפי שיפורסם מעת לעת על-ידי קמ"ט סטטיסטיקה במינהל האזרחי.

(ב) נעצר קטין, כחשוד בביצוע עבירה על הדין או על תחיקת הביטחון, ותובע צבאי אישר כי יש ראיות לכאורה לביצוע העבירה, רשאי מפקד צבאי להורות כי לא יועמד לדין בבית משפט צבאי בגין העבירה שהוא חשוד בביצועה ואשר תפורט על ידי המפקד הצבאי בהוראות, בתנאי שיינתנו על ידי אביו אמו או אפוטרופוסו התחייבות כספית או ערבון כספי (להלן - ערובה) בסכום שלא יעלה על סכום הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון, והכל לפי שיוורה המפקד הצבאי על מנת להבטיח כי הקטין לא יעבור עבירה נוספת במשך תקופה שלא תעלה על שנה (להלן בסעיף זה - תקופת הערובה).

(ג) הורה שלא מילא אחר הוראת מפקד צבאי כאמור, דינו מאסר שנה.

(ד) מי שהוטלה עליו ערובה לפי סעיף קטן (ב) רשאי לערור לפני בית המשפט הצבאי על חיובו בערובה ועל גובה ההתחייבות הכספית או הערבון.

(ה) בהליך לפי סעיף קטן (ד) יחולו סדרי הדין ודיני הראיות החלים על בית המשפט הצבאי, בשינויים המחוייבים.

(ו) הורשע קטין שניתנה לגביו ערובה, כאמור בסעיף קטן (ב), בעבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה, רשאי בית המשפט צבאי לבקשת תובע צבאי להורות בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על נותן הערובה.

**תיקון:
צו מס' 1692**

- תיקון:**
צו מס' 1692
- (ז) (1) הופקד ערבון כספי, כאמור בסעיף קטן (ב) והגיע המועד של תום תקופת הערובה, זכאי ההורה לדרוש את החזרת הערבון; ואולם, אם הוגש כתב אישום כנגד הקטין בגין עבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה, זכאי ההורה לדרוש את החזרת הערבון רק לאחר שניתן פסק דין חלוט בעניינו.
- (2) הוגשה בקשת ההורה תוך 30 ימים מיום תום תקופת הערובה או מתן פסק דין חלוט בעניינו של הקטין, כאמור בפסקה (1) - יתוספו לסכום הערבון הפרשי הצמדה לתקופה שמיום ההפקדה עד יום תשלומו בפועל
- (3) הוגשה בקשת ההורה לאחר תום 30 ימים מיום תום תקופת הערובה או מתן פסק דין חלוט בעניינו של הקטין, כאמור בפסקה (1) - יתוספו לסכום הערבון:
- א. הפרשי הצמדה לתקופה שמיום ההפקדה ועד ליום תום תקופת הערובה;
- ב. הפרשי הצמדה בשיעור של 50% לתקופה שמיום תום תקופת הערובה ועד יום התשלום בפועל.
- (ח) האמור בסעיף זה בא להוסיף על האמור בכל תחיקת בטחון ולא לגרוע הימנה.
- חיוב**
בפיצויים
- (א) 182. בית משפט צבאי שהרשיע אדם, רשאי לחייבו, בנוסף על עונש, לשלם למי שניזוק עקב העבירה את ערך הנזק, כולו או חלקו, בתורת פיצוי על הנזק או הסבל שנגרם לו.
- (ב) לא יחייב בית משפט צבאי בפיצויים כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן אפשרות לניזוק ולנאשם להביא ראיות שיהיה בהם כדי להצביע על שיעור הנזק.
- (ג) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע עבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר.
- (ד) **תיקון:** **צו**
מס' 1801
דין פיצויים שלא שולמו כדין קנס שלא שולם במועדו; סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, ייזקף תחילה על חשבון הפיצויים.
- (א) 183. **פיצוי לנאשם**
שזוכה
זוכה נאשם ובית המשפט הצבאי שהחליט על הזיכוי ראה שלא היה יסוד לאשמה או שהיו נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות, לבקשת הנאשם או מיוזמתו, במעמד מתן הכרעת הדין, כי מפקד כוחות צה"ל באזור ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, בסכום שייראה לבית המשפט.
- (ב) **תיקון:**
צו מס' 1681
לא דן בית המשפט הצבאי המזכה במתן צו כאמור בסעיף קטן (א) בעת הכרעת הדין, רשאי הנאשם, בתוך ששים ימים מאותו מועד, לבקש מנשיאו של בית המשפט המזכה להורות על קיום דיון בבקשה; ואולם, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להאריך את התקופה האמורה, מנימוקים שיירשמו; הדיון

יתקיים לפני מותב בית המשפט הצבאי שפסק בעניינו של הנאשם או לפני מותב אחר שיורכב לעניין זה בידי נשיאו.

(ג) לעניין ערעור, דין צו להוצאות או לפיצויים לפי סעיף זה או דחיית בקשה לתתו, כדין פסק הדין; ואולם לא יהיה במתן החלטה לפי סעיף זה לאחר מועד קריאת פסק הדין כדי להאריך את המועד להגשת ערעור או בקשת ערעור לגבי פסק הדין עצמו.

(ד) בית המשפט הצבאי לא ייתן צו כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתן לצדדים הזדמנות לטעון את טענותיהם. שוקל בית המשפט הצבאי לתת צו כאמור בסעיף קטן (א) מחמת שמתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא להתיר לתובע צבאי להציג לפניו ראיות חסויות, במעמד צד אחד, הנוגעות למתן צו כאמור.

(ה) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע בתקנות סכומים מרביים להוצאות ולפיצויים האמורים בסעיף קטן (א).

סימן י"א - חנינה והקלה בעונש על תנאי

184. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להקל על תנאי בעונשו של מי שנידון בידי בית משפט צבאי או לחון אותו על תנאי (להלן בסימן זה - "הקלה בעונש על תנאי").

חנינה והקלה בעונש על תנאי תיקון: צו מס' 1677

(ב) התנאי שבו מותנה שחרורו לפי הוראות סעיף קטן (א) של מי שנידון בידי בית משפט צבאי (להלן בסימן זה - "הנידון"), הוא שהנידון לא יעבור עבירה שעונשה שלושה חודשי מאסר או יותר (להלן - "עבירה נוספת") בתוך תקופת התנאי שתיקבע לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה) (להלן בסימן זה - "תקופת התנאי"); ורשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להתנות שחרורו של נידון בתנאים נוספים או בתנאים אחרים.

(ג) על אף האמור ברישא של סעיף קטן (ב) רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להקל בעונשו של נידון או לחון אותו, ובכלל זה, אף להמירו, לבקשתו, בכל עונש אחר, שהוסמך בית המשפט הצבאי להטיל על פי הדין ותחיקת הביטחון, שלא בתנאים, מטעמים מיוחדים.

תיקון: צו מס' 1703

(ד) תקופת התנאי היא התקופה שמיום שחרורו של הנידון מן המאסר ועד ליום סיום תקופת המאסר שהיה נושא, אילולא הוקל בעונשו. הייתה תקופת המאסר שהיה נושא הנידון אילולא הוקל בעונשו - מאסר עולם, תהא תקופת התנאי תקופה בלתי קצובה, שתחל מיום שחרורו של הנידון מן המאסר.

תיקון: צו מס' 1677

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד):

תיקון: צו מס' 1677

(1) הייתה תקופת התנאי האמורה ברישא של סעיף קטן (ד) קצרה מחמש שנים, רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור לקבוע כתקופת תנאי תקופה העולה על התקופה האמורה ברישא של סעיף קטן (ד), ובלבד שלא תעלה על חמש שנים.

(2) רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור, מטעמים מיוחדים, לקבוע תקופה קצרה יותר כתקופת התנאי וכן רשאי הוא לקצוב תקופת תנאי בלתי קצובה.

185. (א) נידון ששחרר בהתאם להוראות סעיף 184(א), והורשע בתוך תקופת התנאי או לאחריה בעבירה נוספת, שבוצעה בתוך תקופת

ביטול

- ההקלה
בעונש אגב
הרשעה
תיקון:
צו מס' 1677
- התנאי, יצווה בית משפט צבאי שהרשיע את הנידון על ביטול ההקלה בעונש ועל ביצוע גזר הדין שהושת על הנידון, כאילו לא ניתנה בו כל הקלה, למעט אותו חלק של גזר הדין שבוצע לפני ההקלה.
- (ב) על אף הוראות סימן י" לפרק זה, בוטלה הקלה בעונש על-תנאי לפי סעיף קטן (א), יישא הנידון את יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול ההקלה בעונשו לפני ובמצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו, ואם עבר עבירה נוספת בתקופת התנאי - גם לפני ובמצטבר לכל מאסר שיוטל עליו בשל אותה עבירה; היה הנידון נושא מאסר בעת שבוטלה ההקלה בעונשו, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול השחרור וישוב ויימשך מתום אותה תקופה; לענין זה, "מאסר" - לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס.
186. (א) מוקמת בזאת ועדה לבחינת הפרת תנאי הקלה בעונש על תנאי, שניתנה לפי סעיף 184 (להלן בסעיף זה - "הוועדה").
- (ב) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה קצינים שדרגתם רב סרן או דרגה גבוהה מזו, הכשירים לכהן כשופטים של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כחברים בוועדה.
- (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה אחד מחברי הוועדה לכהן כנגיד הוועדה.
- (ד) הוועדה תדון בדרך יחיד שייקבע בידי נגיד הוועדה, ואולם לבקשת נציג המפקד הצבאי או לפי החלטת נגיד הוועדה תדון הוועדה בשלושה; מותב של שלושה ויושב ראש המותב ייקבעו בידי הנגיד.
- (1ד) חייל רשאי לעצור, ללא פקודת מעצר, כל אדם אשר הפר תנאי להקלה בעונש על תנאי, או שיש מקום לחשוד בו שהפר תנאי להקלה בעונש על תנאי, ויראו אותו אדם כאילו נעצר לפי סעיף 31(א).
- (ה) הפר הנידון תנאי מהתנאים להקלה בעונשו על תנאי, רשאי בא כוח המפקד הצבאי, באישור פרקליט אזור יהודה והשומרון, לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על הבאת הנידון לפניו ועל ביטול ההקלה בעונש.
- (ו) החלטת הוועדה בבקשה להבאת הנדון לדיון לפניו לפי סעיף קטן (ה), תשמש אסמכתה להחזקת הנידון במשמורת עד לקבלת החלטתה הסופית של הוועדה בבקשה לפי סעיף קטן (ה); דיון בבקשה להבאת הנידון לפני הוועדה יכול שיתקיים שלא בנוכחות הנידון או בא כוחו.
- (ז) הפר הנידון תנאי להקלה בעונשו על תנאי לפי סעיף 184, תורה הוועדה על ביטול ההקלה בעונש, ועל ביצוע גזר הדין שהושת על הנידון, כאילו לא ניתנה בו כל הקלה, למעט אותו חלק של גזר הדין שבוצע לפני ההקלה.
- (ח) עבר הנידון עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי שנקבעה, אחת היא, לענין החלטת הוועדה לפי סעיף קטן (ז), אם הורשע הנידון בעבירה הנוספת אם לאו.

ביטול
ההקלה
בעונש שלא
אגב הרשעה

תיקון:
צו מס' 1683,
צו מס' 1708

(ט) על אף האמור בסעיף קטן (ז), הפר נידון תנאי מתנאי ההקלה בעונשו על תנאי, שאינו ביצוע של עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי, רשאית הוועדה, מנימוקים שיירשמו –

(1) להחליט על המשך השחרור של הנידון בתנאים שנקבעו בהחלטה להקל בעונשו על תנאי או בתנאים נוספים שתקבע; החליטה הוועדה על המשך השחרור, תחל לגבי הנידון תקופת תנאי חדשה; לענין זה "תקופת תנאי חדשה" - תקופה שתחילתה ביום החלטת הוועדה ואורכה כאורך תקופת התנאי. החלטה כאמור לא תינתן לגבי אותו נידון אלא פעם אחת בלבד.

(2) להורות בהחלטתה לפי סעיף קטן (ז) שהנידון ישוב לשאת מאסר שאורכו לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי; הורתה הוועדה כאמור - תהא התקופה שהנידון לא נשא, לפי הוראת הוועדה, תקופת תנאי שתחל עם שחרורו של הנידון מתקופת המאסר שנשא, ותצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.

תיקון:
צו מס' 1677

(י) החלטת הוועדה בדבר ביטול ההקלה בעונש, דינה כדין צו למאסרו של הנידון.

(יא) הוראת סעיף קטן 185(ב) תחול גם על ביטול הקלה בעונש לפי סעיף זה.

(יב) הוראות סעיפים קטנים 296(ו) ו-296(ז), בשינויים המחויבים, יחולו על ההליכים לפי סעיף זה.

(יג) בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (ו) ו-(יב), זכאי הנידון להיות נוכח בכל דיון לפני הוועדה לפי סעיף זה.

(יד) בכל ענין של סדר דין שלא נקבע בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בענין.

(טו) הוועדה רשאית, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או הנידון, להורות על השעיית ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות ממועד החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

(טז) על החלטת הוועדה לפי סעיף זה ניתן להגיש ערר לפני ועדת עררים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה – "ועדת העררים"); ועדת העררים יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד; כחבר בוועדת העררים ימונה קצין צה"ל שדרגתו סגן אלוף או דרגה גבוהה מזו, הכשיר לכהן כשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

(1) ערר על החלטת הוועדה לפי סעיפים 186(ז) ו-186(ט) יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה ההחלטה בפני העורר, או מיום שנמסרה לו ההחלטה אם ניתנה שלא בפניו.

תיקון:
צו מס' 1766

(2) ועדת העררים רשאית להאריך את המועד להגשת ערר כאמור בסעיף קטן (1); ועדת העררים תיתן לצד שכנגד

הזדמנות להגיב לבקשת ההארכה לפני שתחליט בה, אם ראתה הצדקה לכך.

- (יז) לוועדת העררים יהיו כל הסמכויות הנתונות לוועדה.
 (יח) דיון בערר לפי סעיף קטן (טז) יתנהל בהתאם להוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים.

"סימן י"א 1- זכויות נפגעי עבירה"⁵

הגדרות	186א.	לעניין סימן זה :
תיקון : צו מס' 1799		"בן זוג"- לענין מי שהעבירה גרמה למותו, לרבות הידוע בציבור כבן זוג, ובלבד שערב מותו גר עמו וניהל עמו משק בית משותף במשך שנתיים לפחות ;
		"בן משפחה"- בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, בן או בת, אח או אחות ;
		"הגוף החוקר"- משטרת ישראל ;
		"חשוד"- מי שחשוד בביצוע העבירה שפגעה בנפגע ;
		"נאשם"- מי שנאשם בעבירה שפגעה בנפגע ;
		"נידון"- מי שנגזר דינו בשל העבירה שפגעה בנפגע ;
		"נפגע עבירה"- מי שנפגע במישרין מעבירה, וכן בן משפחה של מי שהעבירה גרמה למותו, למעט החשוד, הנאשם או הנידון ;
		"עבירה"- עבירה, למעט עבירת תעבורה שמתקיימים בה כל אלה :
		(1) היא עבירה שעונשה שלושה חודשי מאסר או יותר.
		(2) היא נעברה באזור, ואם נעברה מחוץ לאזור בית משפט צבאי דן בה ;
		(3) חקירתה תעשה בידי הגוף החוקר והתביעה בה תנוהל בידי תובע ;
		"עבירת מין או אלימות"- עבירה מן העבירות המנויות בתוספת החמישית ;
		"עבירת מין או אלימות חמורה"- עבירת מין או אלימות המנויה בחלק א' או בחלק ב' בתוספת החמישית א' ;

⁵ הוראות מעבר : תחילתם של סעיפים 186ה, 186ז, 186ט, 186י, 186טז, 186יז עד 186יט, 186כב עד 186כד לצו זה, ביום י"ז בטבת התשפ"א (1 בינואר 2021). על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתם של סעיפים 186א עד 186ד, 186ו, 186ח, 186יא עד 186יד, 186טו, 186טז ו-186כא לצו זה, בתוך שלושה חודשים מיום פרסומם.

<p>כמשמעותה בצו בדבר התעבורה [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1805), התשע"ט-2018;</p>	<p>"עבירת תעבורה"</p>	<p>תיקון: צו מס' 1805</p>
<p>כמשמעותו בסעיף 75;</p>	<p>"תובע"</p>	
<p>כמשמעותו בסעיף 136א;</p>	<p>"הקצין הממונה"</p>	
<p>רשויות החקירה, התביעה וכל רשות ציבורית אחרת שהטיפול בנפגעי עבירה בהליך הפלילי הוא בין תפקידיה;</p>	<p>"הרשויות"</p>	
<p>אדם עם לקות פיסית, נפשית או שכלית לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית, אשר בשלה מוגבל תפקודו באופן מהותי בתחום אחד או יותר מתחומי החיים העיקריים.</p>	<p>"אדם עם מוגבלות"</p>	
<p>מתן הזכויות לנפגע עבירה ייעשה תוך התחשבות בו ובצרכיו, שמירה על כבודו והגנה על פרטיותו ובתוך זמן סביר, כל זאת מבלי לפגוע בזכויותיהם על פי דין של חשודים, נאשמים ונידונים, ובכפוף לשיקולי ביטחון.</p>	<p>186ב.</p>	<p>עקרונות</p>
<p>מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא קטין ייעשה תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות בנסיבות הענין בהתחשב בגילו ובמידת גרותו של הקטין.</p>	<p>(א)</p>	<p>186ג. דרכי התאמה במימוש זכויות נפגעי עבירה</p>
<p>מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא אדם עם מוגבלות ייעשה תוך הגנה על כבודו וחירותו של אדם עם מוגבלות וכן באופן שייתן מענה הולם לצרכיו המיוחדים.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>מידע והודעות לפי הוראות סימן זה יימסרו, ככל הניתן, בשפה מובנת לנפגע העבירה.</p>	<p>(ג)</p>	
<p>בית המשפט הצבאי והרשויות, כל אחד בתחומו, ינקטו צעדים הדרושים להבטחת זכויות נפגע עבירה לפי צו זה.</p>	<p>186ד.</p>	<p>הבטחת זכויות</p>
<p>במהלך ההליך הפלילי זכאי נפגע עבירה-</p>	<p>186ה.</p>	<p>הגנה</p>
<p>להגנה, ככל הניתן ועל פי הצורך, מפני החשוד, הנאשם או הנידון ומפני שלוחיו או מקורביו;</p>	<p>(1)</p>	
<p>לקבל בבית המשפט, ככל הניתן, הגנה מפני מגע או קשר בלתי נחוץ בינו לבין כל אחד מהמפורטים בסעיף קטן (1);</p>	<p>(2)</p>	
<p>לקבל מהמשטרה מידע לגבי אפשרויות קיימות להגנה מפני כל אחד מהמפורטים בסעיף קטן (1);</p>	<p>(3)</p>	
<p>בסעיף זה-</p>	<p>(א)</p>	<p>186ו. הגבלה על מסירת פרטים אישיים של נפגע עבירה</p>
<p>"מסירה"-לרבות בדרך של העמדה לעיון או להעתקה;</p>		
<p>"פרטים אישיים", לגבי נפגע עבירה – כתובת מגוריו, כתובת מקום עבודתו ומספרי הטלפון שלו.</p>		
<p>הרשויות לא ימסרו לאדם, לרבות לנאשם ולסניגורו, כחלק מחומר החקירה או כחלק מכתב האישום, את הפרטים האישיים של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה המנויה בחלק א' בתוספת החמישית א' שבשלה נפתחה</p>	<p>(ב)</p>	

חקירה או הוגש כתב האישום.

- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאית כל אחת מן הרשויות, בכפוף להוראות כל דין החלות עליה, למסור את הפרטים האישיים של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה המנויה בחלק א' בתוספת החמישית א', כולם או חלקם, אם מצאה כי המסירה נדרשת לצורך ההליכים הפליליים שענינם העבירה שבשלה נפתחה חקירה או הוגש כתב האישום, לפי הענין, או לצורך הגנה וטיפול בנפגע, והתקיים אחד מאלה:
- (1) הפרטים האישיים של הנפגע הם חלק מתיאור העובדות בכתב האישום המהוות את העבירה;
 - (2) המסירה היא בתוך רשות, בין רשות לרשות או מהרשויות לבית משפט.

(ד) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו אם נתן הנפגע את הסכמתו למסירה.

(ה) תובע רשאי שלא למסור לנאשם ולסניגורו, כחלק מחומר החקירה או כחלק מכתב האישום, את הפרטים האישיים של נפגע עבירה שאינה מנויה בחלק א' לתוספת החמישית א', אם קיים לדעתו חשש לפגיעה בשלומו של נפגע העבירה.

(ו) בית משפט רשאי, לבקשת הנאשם או סניגורו, להורות על גילוי פרטים אישיים של נפגע עבירה, כולם או חלקם, שלא נמסרו להם לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) או (ה), אם מצא כי מסירת הפרטים נדרשת לצורך ניהול הגנת הנאשם.

(ז) הורה בית המשפט על גילוי פרטים אישיים של נפגע עבירה כאמור בסעיף קטן (ו), רשאי הוא לקבוע תנאים או סייגים לגילוי הפרטים, שתכליתם להגן על פרטיותו של הנפגע.

(ט) הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מכל דין אחר הקובע איסור או הגבלות על מסירת מידע, או חיסיון.

(א) **זכות לקבלת 186.ז. מידע על ההליך הפלילי**

נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על זכויותיו כנפגע עבירה ועל הדרך שבה מתנהל הליך פלילי, כפי שייקבע בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ב) נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על השלב שבו מצוי ההליך הפלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע; ואולם לא ייכלל במידע לפי סעיף קטן זה, מידע שמסירתו אסורה לפי כל דין או שיש במסירתו, לפי שיקול דעתו של האחראי על החקירה או התביעה, כדי לפגוע בחקירה או בפרטיותו או בשלומו של אדם; מפקד כוחות צה"ל באזור יקבע בתקנות את דרכי קבלת המידע ותוכנו.

(ג) נוסף על הוראות סעיף קטן (ב)-

(1) נפגע עבירה שביקש זאת זכאי לכך שהגופים המפורטים בתוספת השישית יידעו אותו על שלבים בהליך פלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע, כמפורט באותה תוספת;

(2) נפגע עבירת מין או אלימות חמורה שביקש זאת, זכאי לכך שהגופים המפורטים בתוספת השביעית יידעו אותו על פרטים נוספים בהליך הפלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע, לרבות לענין זכותו לפי

סעיפים 186טז ו-186יז כמפורט באותה תוספת.

- נפגע עבירה זכאי, לבקשתו או לבקשת בא כוחו, לעיין בכתב האישום נגד הנאשם, ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
- (1) עיון כאמור בכתב האישום – אסור על פי דין;
- (2) סבר פרקליט אזור יהודה והשומרון או ראש יחידת התביעות באזור שומרון ויהודה במשטרה, לפי הענין, כי מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להרשות את העיון או את קבלת ההעתק כאמור.
- נפגע עבירת מין או אלימות שביקש זאת, זכאי לכך שהגופים המפורטים בתוספת השמינית יידעו אותו על מהלך מאסרו של הנידון, או על מהלך שהייתו של הנאשם או הנידון במשמורת חוקית אחרת בעקבות העבירה, לרבות לענין זכותו לפי סעיף 186יט כמפורט באותה תוספת.
- נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על שירותי סיוע הניתנים לנפגעי עבירה כפי שייקבע בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.
- ההליכים הנוגעים לעבירת מין או אלימות יקוימו בתוך זמן סביר, כדי למנוע עינוי דין.
- במהלך חקירת תלונה בגוף החוקר בדבר עבירת מין או אלימות לא ייחקר נפגע העבירה על עברו המיני, למעט חקירה הנדרשת בנסיבות הענין בדבר קשר מיני קודם עם החשוד, אלא אם כן קבע הקצין הממונה מטעמים שיירשמו, כי חקירה זו חיונית כדי להגיע לחקר האמת.
- חקירה על עברו המיני של נפגע עבירת מין או אלימות לפי הוראות סעיף קטן (א) תיעשה תוך שמירה קפדנית על כבודו ופרטיותו של הנפגע.
- נפגע עבירת מין או אלימות זכאי שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח בעת חקירתו בגוף החוקר, אלא אם כן סבר הקצין הממונה, כי יש בכך כדי לפגוע בחקירה.
- נפגע עבירת מין זכאי לבחור את מין החוקר, והוא ייחקר כאמור בהתאם לבקשתו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
- (1) הקצין הממונה סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו לא ניתן להיענות לבקשה;
- (2) החוקר האחראי על חקירת העבירה סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו יש בכך כדי לפגוע בחקירה, ובשל דחיפות העניין לא ניתן לקבל את עמדתו של הקצין הממונה.
- לא נענתה בקשתו של נפגע העבירה מאחד הטעמים המנויים בסעיף קטן (א)(1) או (2), ייחקר הנפגע בנוכחות שוטר או עובד הגוף החוקר בן המין שביקש הנפגע כי יחקור אותו, אם נכח באותה עת במקום החקירה, ונפגע העבירה מעוניין

זכות עיון בכתב אישום 186ח.

זכות לקבל מידע על מאסר או משמורת אחרת 186ט.

זכות לקבל מידע על שירותי סיוע 186י.

ניהול ההליכים בזמן סביר 186יא.

חקירה של גוף חוקר בדבר עבר מיני 186יב.

זכות לנוכחות מלווה בחקירה 186יג.

זכות עבירת לבחור את מין החוקר נפגע מין 186יד.

בכך.

- (ג) בתחילת החקירה, יידע החוקר את נפגע העבירה בדבר זכותו כאמור בסעיף קטן (א).
- (ד) לעניין זה, "עבירת מין" – עבירה לפי סעיפים 285, 292, 293, 296 עד 302, 305, 306, 311, 314, 319 ו-320 המנויים בפרט 2 לתוספת החמישית.
- (א) **זכות לנכחות בדיון בדלתיים סגורות** 186טו. נפגע עבירה זכאי להיות נוכח בדיון בבית המשפט בענין העבירה שממנה נפגע, הנערך בדלתיים סגורות לפי סעיף 89 לצו זה, וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו בדיון כאמור.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר את נכחותו של נפגע העבירה או של האדם המלווה אותו בדיון בבית המשפט.
- זכות עמדה להביע לענין עיכוב הליכים** 186טז. נפגע עבירת מין או אלימות חמורה, שקיבל הודעה לפי סעיף 186ז(ג)(2) על כוונה לעכב את ההליך הפלילי נגד הנאשם, זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו בענין בכתב לפני מפקד כוחות צה"ל באזור או הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט אזור יהודה והשומרון או מי שהוסמך לכך על ידו, לפני קבלת החלטה בעניין במועד ובדרך שייקבעו בתקנות על-ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.
- (א) **זכות עמדה להביע לענין הסדר טיעון** 186יז. נפגע עבירת מין או אלימות חמורה שקיבל הודעה לפי סעיף 186ז(ג)(2) על האפשרות שהתביעה תגיע להסדר טיעון עם הנאשם או על פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו לפני התובע, לפני קבלת החלטה בענין.
- (ב) זכויותיו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה לקבל הודעה על פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם, ולהביע עמדה בענין זה כאמור בסעיף קטן (א), לא יחולו לגבי העבירות המפורטות להלן, אלא אם כן ביקש נפגע העבירה להביע את עמדתו לענין פרטיו של הסדר הטיעון:
- (1) עבירה לפי סעיף 249 ו-250 לצו, אם נפגע העבירה הוא בן משפחתו של הנאשם; בפסקה זו, "בן משפחתו" – כהגדרתו בחלק ב' לתוספת חמישית א';
- (2) עבירה לפי סעיף 211א לצו.
- (ג) נפגע עבירת מין או אלימות חמורה המפורטת בתוספת חמישית ב', שקיבל הודעה לפי סעיף 186ז(ג)(2) לצו על פרטיו של הסדר טיעון שהתגבש עם הנאשם, זכאי להביע את עמדתו לענין הסדר הטיעון, לפני הגורם המאשר, בעל פה או בכתב, על פי בחירתו, טרם קבלת ההחלטה על הסדר הטיעון; בסעיף קטן זה, "גורם מאשר" פרקליט אזור יהודה והשומרון או ראש יחידת התביעות במחוז שומרון ויהודה במשטרה, או מי שהוסמך על ידם.
- (ד) בדיון לגבי כתב אישום בעבירת מין או אלימות חמורה, שבו

מציג התובע לפני בית המשפט הסדר טיעון שאליו הגיע עם הנאשם, יברר בית המשפט האם קוימו הוראות צו זה לענין זכויותיו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה לפי סעיף זה, לרבות האם הובאו פרטיו של הסדר הטיעון המוצג לפניו, כאמור בסעיף זה, לפני נפגע עבירה כאמור.

(ה) הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג) יחולו, אלא אם כן קבע פרקליט אזור יהודה והשומרון או ראש יחידת התביעות במחוז שומרון ויהודה במשטרה לפי העניין, כי יש בכך כדי לפגוע באופן ממשי בניהול ההליך.

(ו) המועדים והדרכים למימוש זכויותיו של נפגע העבירה לפי סעיף זה ייקבעו בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.

הצהרת נפגע 186 יח. (א) נפגע עבירה זכאי למסור הצהרה בכתב לגוף החוקר או לתובע, על כל פגיעה ונזק שנגרמו לו בשל העבירה, לרבות נזק גוף, נזק נפשי או נזק לרכוש; מסר הנפגע הצהרה כאמור, זכאי הוא שהתובע יביא את הצהרתו לפני בית המשפט בדיון בענין גזר דינו של הנאשם, לפי הוראות סעיף 129.

(ב) אין בהגשת הצהרת נפגע לבית המשפט לפי הוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מהוראות סעיף 129(ג).

(ג) הוראות לענין הצהרת נפגע לפי סעיף זה, לרבות לענין דרכי הגשתה, תוכנה ועדכונה ייקבעו בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.

זכות עמדה חנינה להביע לענין 186 יט. נפגע עבירת מין או אלימות, שקיבל הודעה לפי הוראות סעיף 186 ט על בקשת הנידון לחנינה או להקלה בעונשו ממפקד כוחות צה"ל באזור, זכאי שתיתן לו הזדמנות להביע את עמדתו בכתב בפני מפקד כוחות צה"ל באזור בבקשה כאמור, במועד ובדרך שייקבעו בתקנות.

הגנה משפט פלילי או אזרחי מפני 186 כ. אי קיום זכות מהזכויות הקבועות בצו זה אין בו כשלעצמו כדי לפסול הליך פלילי, או כדי להוות עילה למשפט פלילי או אזרחי נגד רשות ציבורית או עובד ציבור; ואולם אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע נקיטת הליך משמעותי לפי כל דין.

זכאות משפחה בני 186 כא. גרמה העבירה למותו של אדם, יוענקו הזכויות לפי צו זה לבני משפחתו של נפגע העבירה, לפי סדר הקדימויות שלהלן:

(1) למי שהיה בן זוגו בעת מותו;

(2) לילדיו;

(3) להוריו;

(4) לאחיו;

בהעדרם של כל אלה למי שהיה אפוטרופסו בעת מותו.

שלילת זכויות 186 כב. נפגע עבירה זכאי לקבל את מלוא זכויותיו לפי הוראות סימן זה, אלא אם כן סבר פרקליט אזור יהודה והשומרון, כי מטעמי ביטחון או מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להעניק לנפגע העבירה את זכויותיו.

הקמת יחידות 186כג. סיוע בפרקליטות
 בפרקליטות אזור יהודה והשומרון יוקמו יחידות סיוע, שתפקידן להבטיח את מימוש זכויות נפגע העבירה לפי הוראות צו זה, ובין השאר:

- (1) להבטיח את העברת המידע מהפרקליטות לנפגעי העבירות ומנפגעי העבירות לפרקליטות;
- (2) להנחות את התובעים ולסייע להם ביישום ההוראות לפי צו זה;
- (3) לאסוף מידע עדכני בדבר שירותי סיוע לנפגעי עבירות, ולהפיצו לתובעים.

מינוי אחראים 186כד. במשטרת ישראל
 משטרת ישראל תמנה שוטרים אחראים לענין צו זה, שתפקידם להבטיח את מימוש זכויות נפגע העבירה לפי הוראות סימן זה ובין השאר:

- (1) להבטיח את העברת המידע מהמשטרה לנפגעי העבירות ומנפגעי העבירות למשטרה;
- (2) להנחות שוטרים ולסייע להם ביישום ההוראות לפי צו זה;
- (3) לאסוף מידע עדכני בדבר שירותי סיוע לנפגעי עבירות ולהפיצו לשוטרים.

הודעות 186כה.
 הודעות לפי צו זה יישלחו לנפגע העבירה לפי הכתובת שמסר לשם כך או יימסרו לו באמצעות מספר הטלפון שמסר לשם כך, הכל בדרך שייקבע בתקנות ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון; הודעות שנשלחו לכתובת שמסר נפגע העבירה כאמור או שנעשה מאמץ סביר לשלוח או למסור אותן בדרך אחרת שייקבע בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון, יראו אותן כאילו נמסרו לו.

**פרק ו' - כללי האחריות לעבירה
 סימן א' - הוראות יסוד**

הגדרות 187. בפרק זה –
 "עבירה" - מעשה, מחדל או נסיון, שהם בני עונשין לפי דין או תחיקת בטחון.

תיקון:
 צו מס' 1754
 "רשות מוסמכת" - רשויות צה"ל, וכן גוף אחר הפועל מכוחו של מפקד כוחות צה"ל באזור. למען הסר ספק, לא יראו כרשות מוסמכת את הרשות הפלסטינית, כהגדרתה במנשר בדבר יישום הסכם הביניים (יהודה והשומרון) (מס' 7), התשנ"ו-1995, או גופים אחרים הפועלים מכוחה.

אין דנים פעמיים 188. (א) בטל.

<p>(ב) אין דנים אדם על מעשה, שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו, בפסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי באזור או באזור מוחזק או בידי בית משפט בישראל; אולם אם גרם המעשה למותו של אדם, דנים אותו על כך אף אם הורשע קודם לכן בעבירה אחרת בשל אותו מעשה.</p>		<p>בשל מעשה אחד תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>אין עבירה ואין עונש עליה אלא אם כן נקבעו בדין או בתחיקת בטחון.</p>	<p>.188א.</p>	<p>אין ענישה אלא לפי דין או תחיקת בטחון תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>(א) תחיקת בטחון היוצרת עבירה לא תחול על מעשה שנעשה לפני חתימתה או יום כניסתה לתוקף, לפי המאוחר.</p>	<p>.188ב.</p>	<p>אין עונשין למפרע תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>(ב) תחיקת בטחון הקובעת לעבירה עונש חמור מזה שנקבע לה בשעת ביצוע העבירה, לא תחול על מעשה שנעשה לפני חתימתה או יום כניסתה לתוקף לפי המאוחר; אך אין רואים בעדכון שיעורו של קנס החמרה בעונש.</p>		
<p>סימן ב' - תחולה לפי זמן ומקום עשיית העבירה</p>		
<p>ניתן לשפוט ולהעניש אדם, העושה באזור חלק ממעשה אשר היה נחשב לעבירה, אילו נעשה כולו בתוך האזור, והוא נעשה מקצתו בתוך תחומי האזור ומקצתו מחוץ לתחומי האזור, כאילו נעשה המעשה כולו בתוך תחומי האזור.</p>	<p>.189</p>	<p>עבירות שנעשו מקצתן בתוך האזור ומקצתן מחוץ לאזור</p>
<p>נעברה עבירה ובוטל בתחיקת בטחון האיסור עליה - תתבטל האחריות הפלילית לעשייתה; ההליכים שהוחל בהם - יופסקו; ניתן גזר-דין - יופסק ביצועו; ולא יהיו בעתיד עוד תוצאות נובעות מן ההרשעה.</p>	<p>.190</p>	<p>ביטול העבירה לאחר עשייתה תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>(א) נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע להגדרתה או לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, תחול על העניין תחיקת בטחון המקלה עם העושה; "אחריות לה" - לרבות תחולת סייגים לאחריות הפלילית למעשה.</p>	<p>.191</p>	<p>שינוי תחיקת בטחון לאחר עשיית</p>
<p>(ב) הורשע אדם בעבירה בפסק דין חלוט ולאחר מכן נקבע לאותה עבירה בתחיקת בטחון עונש, שלפי מידתו או סוגו הוא קל מזה שהוטל עליו - יהיה עונשו העונש המרבי שנקבע בתחיקת בטחון, כאילו הוטל מלכתחילה.</p>		<p>העבירה תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>הוראות סעיפים 190 ו-191 לא יחולו על עבירה לפי דין או תחיקת בטחון שנקבעו בהם או לגביהם שיעמדו בתוקפם לתקופה מסוימת, או שנובע מטיבם שהם נתונים לשינויים מזמן לזמן.</p>	<p>.192</p>	<p>עבירות שהזמן גרמן</p>

תיקון:
צו מס'
1754

סימן ג'1 - העבירה הפלילית והאחריות לה - היסוד העובדתי שבעבירה

(א) 193. "פרט", לעניין עבירה - המעשה בהתאם להגדרתה, וכן נסיבה או תוצאה שנגרמה על ידי המעשה, מקום שהן נמנות עם הגדרת אותה עבירה.	<p>מבנה
היסוד
העובדתי
תיקון:
צו מס'
1754</p>
(ב) "מעשה" - לרבות מחדל, אם לא נאמר אחרת.	
(ג) "מחדל" - הימנעות מעשייה שהיא חובה לפי הדין, תחיקת בטחון או חוזה.	

סימן ג'2 - העבירה הפלילית והאחריות לה - היסוד הנפשי שבעבירה

<p>194. אדם מבצע עבירה רק אם עשאה במחשבה פלילית, זולת אם -
(1) נקבע בהגדרת העבירה כי רשלנות היא היסוד הנפשי הדרוש לשם התהוותה; או
(2) העבירה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.</p>	<p>דרישת
מחשבה
פלילית
תיקון:
צו מס'
1754</p>
<p>(א) 195. מחשבה פלילית - מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, ולעניין התוצאות גם אחת מאלה:
(1) כוונה - במטרה לגרום לאותן תוצאות;
(2) פזיזות שבאחת מאלה:
(א) אדישות - בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות;
(ב) קלות דעת - בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח למענן.</p>	<p>מחשבה
פלילית
תיקון:
צו מס'
1754</p>
(ב) לעניין כוונה, ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.	
<p>(ג) לעניין סעיף זה -
(1) רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות, כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם;
(2) אין נפקה מינה אם נעשה המעשה באדם אחר או בנכס אחר, מזה שלגביו אמור היה המעשה להיעשות.</p>	
<p>(א) 196. רשלנות - אי מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, כשאדם מן היישוב יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע לאותו פרט, ובלבד -
(1) שלעניין הפרטים הנותרים הייתה לפחות רשלנות כאמור;
(2) שאפשרות גרימת התוצאות לא הייתה בגדר הסיכון הסביר.</p>	<p>רשלנות
תיקון:
צו מס'
1754</p>
(ב) בכל עבירה בדין או בתחיקת בטחון שבה היסוד הנפשי הנדרש להתהוות העבירה הוא רשלנות, ולאותה עבירה נקבע עונש מאסר	

העולה על שלוש שנים - יהיה העונש בשל אותה עבירה, מאסר שלוש שנים.

**סימן ג' 3 - העבירה הפלילית והאחריות לה -
אחריות קפידה**

(א)	197.	אדם נושא באחריות קפידה בשל עבירה, אם נקבע בדין או בתחיקת בטחון שהעבירה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות; ואולם, אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לבטל את האחריות בשל עבירות שחוקקו טרם כניסתו לתוקף של סעיף זה ונקבע בדין או בתחיקת בטחון, לרבות בהלכה הפסוקה, שאינן טעונות הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות.	אחריות קפידה והיקפה
תיקון:
צו מס'
1754
(ב)		לא יישא אדם באחריות לפי סעיף זה אם נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן למנוע את העבירה; הטוען טענה כאמור - עליו הראיה.	
(ג)		לעניין אחריות לפי סעיף זה, לא יידון אדם למאסר, אלא אם כן הוכחה מחשבה פלילית או רשלנות.	

סימן ד' 1 - עבירות נגזרות - הניסיון

	198.	אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה.	ניסיון מהו
תיקון:
צו מס'
1754
	199.	לעניין ניסיון, אין נפקה מינה אם עשיית העבירה לא הייתה אפשרית מחמת מצב דברים שהמנסה לא היה מודע לו או טעה לגביו.	חוסר אפשרות לעשיית העבירה
תיקון:
צו מס'
1754
	199א.	הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי, לא תחול על ניסיון לעבור אותה.	עונש מיוחד על ניסיון
תיקון:
צו מס'
1754
	199ב.	מי שניסה לעבור עבירה, לא יישא באחריות פלילית לניסיון, אם הוכיח שמחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריותו הפלילית בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה.	פטור עקב חרטה לניסיון
תיקון:
צו מס'
1754

סימן ד' 2 - עבירות נגזרות - צדדים לעבירה

(א)	199ג.	מבצע עבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.	מבצע
תיקון: |
|-----|-------|---|-----------------------|

(ב) המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.	צו מס' 1754
(ג) מבצע באמצעות אחר הוא אדם שתרם לעשיית המעשה על-ידי אדם אחר שעשאו ככלי בידי, כשהאחר היה נתון במצב כגון אחד המצבים הבאים, כמשמעותם בצו זה: (1) קטינות או אי שפיות הדעת; (2) העדר שליטה; (3) ללא מחשבה פלילית; (4) טעות במצב דברים; (5) כורח או צידוק.	
(ד) לעניין סעיף קטן (ג), אם העבירה מותנית בעושה מיוחד, יהיה אדם מבצע אותה עבירה גם כאשר הייחוד מתקיים באדם האחר בלבד.	
המביא אחר לידי עשיית עבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לדבר עבירה.	משדל תיקון: צו מס' 1754
מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע.	מסייע תיקון: צו מס' 1754
(א) הסיוע לעבור עבירה שאינה עבירת ביטחון, עונשו - מחצית העונש שנקבע בדין או בתחיקת בטחון בשל ביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה -	על 199.
(1) עונש מיתה או מאסר עולם - עונשו מאסר עשרים שנה;	עונש תיקון: צו מס' 1754
(2) עונש מזערי - עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי;	
(3) עונש חובה כלשהו - הוא יהיה עונש מירבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.	
(ב) הסיוע לעבור עבירה שהיא עבירת ביטחון, עונשו - העונש שנקבע בדין או בתחיקת בטחון לביצועה העיקרי; ואולם הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי, לא תחול על סיוע לעבור אותה.	
הניסיון לשדל אדם לבצע עבירה, עונשו - מחצית העונש שנקבע בדין או בתחיקת בטחון לביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה -	ניסיון לשדול תיקון: צו מס' 1754
(1) עונש מיתה או מאסר עולם - עונשו מאסר עשרים שנים, ואם הייתה עבירת בטחון - עונשו מאסר שלושים שנים;	
(2) עונש מזערי - עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי;	
(3) עונש חובה כלשהו - הוא יהיה עונש מירבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.	
משדל או מסייע לא יישא באחריות פלילית לשידול או לסיוע, או לניסיון לשידול, אם מנע את עשיית העבירה או את השלמתה, או אם הודיע בעוד	פטור עקב 199ח.

למשדל או מסייע
תיקון:
צו מס' 1754

מועד לרשות מוסמכת, אשר נתונה לה סמכות על פי דין או תחיקת בטחון למנוע את עשיית העבירה או את השלמתה, על העבירה לשם מניעת עשייתה או השלמתה ועשה למטרה זו כמיטב יכולתו בדרך אחרת; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריות פלילית לעבירה מושלמת אחרת שבמעשה.

עבירה שונה או נוספת
תיקון:
צו מס' 1754

199ט. (א) עבר מבצע, אגב עשיית העבירה, עבירה שונה ממנה או נוספת לה, כאשר בנסיבות העניין, אדם מן היישוב יכול היה להיות מודע לאפשרות עשייתה –

(1) יישאו באחריות לה גם המבצעים בצוותא הנותרים; ואולם, נעברה העבירה השונה או הנוספת בכוונה, יישאו המבצעים הנותרים באחריות לה כעל עבירה של אדישות בלבד;

(2) יישא באחריות לה גם המשדל או המסייע, כעבירה של רשלנות, אם קיימת עבירה כזאת באותו יסוד עובדתי.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם על פי סעיף קטן (א) (1) בעבירה שנקבע לה עונש חובה, רשאי הוא להטיל עליו עונש קל ממנו.

נתונים ענייניים ואישיים
תיקון:
צו מס' 1754

199י. נתון שהוא תנאי להתהוות עבירה, תהיה לו נפקות לגבי כל צד לאותה עבירה, אף אם אינו מתקיים בו; ואולם נתון אישי שנפקותו מכוח דין או תחיקת בטחון להחמיר בעונש, להקל בו, לשנותו בדרך אחרת, או למנוע, תהיה הנפקות לגבי אותו צד בלבד שבו הוא מתקיים.

סימן ד'3 - עבירות נגזרות - הוראות משותפות

סייג לניסיון, לשידול ולסיוע
תיקון:
צו מס' 1754

199יא. הניסיון, השידול, הניסיון לשידול או הסיוע, לעבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים, ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס שאינו עולה על שיעור הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום, אינם בני עונש.

תחולת דין העבירה
תיקון:
צו מס' 1754

199יב. מלבד אם נאמר בדין או בתחיקת בטחון או משתמע מהם אחרת, כל דין או תחיקת בטחון החלים על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חלים גם על ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע, לאותה עבירה.

סימן ה'1 - סייגים לאחריות פלילית - הוראות כלליות

נטל ההוכחה
תיקון:
צו מס' 1754

199יג. מלבד אם נאמר בדין ובתחיקת בטחון אחרת, חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סייג לאחריות פלילית.

כפיה על ידי הבעל

200. אשה נשואה אינה פטורה מאחריות פלילית על מעשה או מחדל, אך ורק מחמת שהמעשה או המחדל נעשה בנוכחות הבעל.

**סימן ה'2 - סייגים לאחריות פלילית - סייגים
לפליליות המעשה**

<p>201. לא יישא אדם באחריות פלילית בשל מעשה שעשה בטרם מלאו לו שתיים עשרה שנים.</p>	<p>קטינות תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>202. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה ולא היה בידו לבחור בין עשייתו לבין ההימנעות ממנו מחמת העדר שליטה על תנועותיו הגופניות, לעניין אותו מעשה, כמו מעשה שנעשה עקב כפייה גופנית שהעושה לא יכול להתגבר עליה, תוך תגובה רפלקטורית או עוויתית, בשעת שינה, או במצב של אוטומטיזם או של היפנוזה.</p>	<p>היעדר שליטה תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>203. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה אם, בשעת המעשה, בשל מחלה שפגעה ברוחו או בשל ליקוי בכושרו השכלי, היה חסר יכולת של ממש –</p> <p>(1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו ; או</p> <p>(2) להימנע מעשיית המעשה.</p>	<p>אי שפיות הדעת תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>204. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה במצב של שכרות שנגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו.</p> <p>(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.</p> <p>(ג) גרם אדם למצב השכרות כדי לעבור בו את העבירה, רואים אותו כמי שעבר אותה במחשבה פלילית אם היא עבירה של התנהגות, או בכוונה אם היא מותנית גם בתוצאה.</p> <p>(ד) בסעיף זה, "מצב של שכרות" - מצב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלכוהולי, סם מסוכן או גורם מסמם אחר, ועקב כך הוא היה חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה.</p> <p>(ה) סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) חלים גם על מי שלא היה חסר יכולת כאמור בסעיף קטן (ד), אך עקב שכרות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרטי העבירה.</p>	<p>שיכרות תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>205. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו ; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים.</p>	<p>הגנה עצמית תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>206. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי להצלת חייו, חירותו, גופו או רכושו, שלו או של זולתו, מסכנה מוחשית של פגיעה חמורה הנובעת ממצב דברים נתון בשעת המעשה, ולא הייתה לו דרך אחרת אלא לעשותו.</p>	<p>צורך תיקון: צו מס' 1754</p>

<p>(א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שנצטווה לעשותו תוך איום שנשקפה ממנו סכנה מוחשית של פגיעה חמורה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו, ושאינוס היה לעשותו עקב כך.</p> <p>(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול ביחס לעבירה שעונשה מוות ועבירה לפי סעיף 209 לצו זה, וכן ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירות האמורות.</p>	<p>206.א.</p>	<p>כורח תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה באחד מאלה:</p> <p>(1) הוא היה חייב או מוסמך, לפי דין או לפי תחיקת בטחון, לעשותו;</p> <p>(2) עשהו על-פי צו של רשות מוסמכת שהיה חייב לפי דין או תחיקת בטחון לציית לה, זולת אם הצו הוא בעליל שלא כדין;</p> <p>(3) במעשה הטעון לפי דין או תחיקת בטחון הסכמה, כאשר המעשה היה דרוש באופן מיידי לשם הצלת חיי אדם, שלמות גופו, או למניעת נזק חמור לבריאותו, ואם בנסיבות העניין לא היה בידו להשיג את ההסכמה;</p> <p>(4) עשהו באדם בהסכמה כדין, תוך פעולה או טיפול רפואיים, שתכליתם טובתו או טובת הזולת;</p> <p>(5) עשהו תוך פעילות ספורטיבית או משחק ספורטיבי, שאינם אסורים לפי דין או תחיקת בטחון ואינם נוגדים את תקנת הציבור, ובהתאם לכללים הנהוגים בהם.</p>	<p>206.ב.</p>	<p>צידוק תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>(א) הוראות סעיפים 202, 206 ו-206א לא יחולו אם העושה היה מודע או אם אדם מן הישוב במקומו יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע, לפני היווצרות המצב שבו עשה את מעשהו, כי הוא עלול לעשותו במצב זה, ואם העמיד את עצמו בהתנהגות נשלטת ופסולה באותו מצב; ובלבד שענינו של המעשה שנעשה במצבים האמורים בסעיף 206 או בסעיף 206א, לא היה הצלת אינטרס הזולת.</p> <p>(ב) במקרה כאמור בסעיף קטן (א), רואים את האדם כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה; נכנס אדם למצב כדי לעבור את העבירה, והיא מותנית גם בתוצאה, רואים אותו כמי שעבר את העבירה בכוונה.</p>	<p>206.ג.</p>	<p>כניסה למצב בהתנהגות פסולה תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>הוראות סעיפים 206 ו-206א לא יחולו כאשר הייתה מוטלת על האדם חובה על-פי דין, תחיקת בטחון או מכוח תפקידו לעמוד בסכנה או באיום.</p>	<p>206.ד.</p>	<p>חובה לעמוד בסכנה או באיום תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>הוראות סעיפים 205, 206 ו-206א לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת הפגיעה.</p>	<p>206.ה.</p>	<p>חריגה הסביר תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך.</p>	<p>206.ו.</p>	<p>זוטי דברים תיקון:</p>

צו מס'
1754

- טעות במצב דברים** 206.ז (א) העושה מעשה בדמותו מצב דברים שאינו קיים, לא יישא באחריות פלילית אלא במידה שהיה נושא בה אילו היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו.
- טעות במצב משפטי** 206.ח (ב) סעיף קטן (א) יחול גם על עבירת רשלנות, ובלבד שהטעות היתה סבירה, ועל עבירה של אחריות קפידה בכפוף לאמור בסעיף 197(ב).
- טעות במצב משפטי** 206.ח לענין האחריות הפלילית אין נפקא מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו אסור על פי דין או תחיקת בטחון, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי שנקבע בדין או בתחיקת בטחון, או בדבר הבנתו את האיסור, זולת אם הטעות היתה בלתי נמנעת באורח סביר
- תיקון:
צו מס'
1754

סימן ו' - אחריות פלילית של תאגיד

- היקף אחריותו הפלילית של תאגיד** 206.ט (א) תאגיד יישא באחריות פלילית -
- (1) לפי סעיף 197, כשהעבירה נעברה על ידי אדם במהלך מילוי תפקידו בתאגיד;
- (2) לעבירה המצריכה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות, אם, בנסיבות הענין ולאור תפקידו של האדם, סמכותו ואחריותו בניהול עניני התאגיד, יש לראות במעשה שבו עבר את העבירה, ובמחשבתו הפלילית או ברשלנותו, את מעשהו, ומחשבתו או רשלנותו, של התאגיד.
- (ב) בעבירה שנעברה במחדל, כאשר חובת העשיה מוטלת במישרין על התאגיד, אין נפקא מינה אם ניתן לייחס את העבירה גם לבעל תפקיד פלוני בתאגיד, אם לאו.
- עבירות של תאגיד** 207. נתייב בדין תאגיד, בעבירה על תחיקת בטחון או על הדין, יראו כל אדם שהיה בזמן העבירה מנהלו או פקידו של התאגיד, כאשם באותה עבירה אלא אם כן יוכח שהעבירה בוצעה בלא ידיעתו או שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת ביצועה.

סימן ו'1 - הוראות שונות

- פרשנות** 207.א ניתן דין או תחיקת בטחון לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתם, יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין או תחיקת בטחון.
- נפקותו של ספק** 207.ב (א) לא יישא אדם באחריות פלילית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר לספק סביר.
- (ב) התעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית, והספק לא הוסר, יחול הסייג.
- פרשנות הדין בדבר היסוד** 207.ג בכל מקום בדין או בתחיקת בטחון שנחקק לפני תחילת תוקפו של סעיף זה, ושבו היסוד הנפשי שבעבירה בא לידי ביטוי במונח –
- תיקון:
צו מס'
1754

(1) "זדון" או "מזיד" - יהיה היסוד הנפשי הדרוש להתהוות העבירה - מודעות כאמור בסעיף 195(א) רישה, ולעניין תוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה - גם פזיזות;	הנפשי שבעבירה תיקון: צו מס' 1754
(2) "בכוונה" - מקום שהמונח אינו מתייחס לתוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה, יתפרש המונח כמניע שמתוכו נעשה המעשה או כמטרה להשיג יעד כפי שנקבע בעבירה, לפי ההקשר;	
(3) "ביודעין" או מונח בעל משמעות דומה - יתפרש המונח כמחשבה פלילית כאמור בסעיף 195(א);	
(4) "יש לו יסוד להניח" או ביטוי בעל משמעות דומה - יתפרש הביטוי כאדם שחשד, כאמור בסעיף 195(ג)(1);	
(5) "התרשלות" - יתפרש המונח כרשלנות כאמור בסעיף 196.	
אדם שנאשם בעבירה על תחיקת בטחון עליו ההוכחה שהחזיק בכל רשיון, תעודת היתר, הסכמה או הרשאה.	.208 נטל ההוכחה תיקון: צו מס' 1754

פרק ז' - עבירות

סימן א' - פגיעה בגוף

<p>(א) הגורם בכוונה למותו של אחר, דינו מוות. (ב) חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר בה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף זה, דינו מאסר עולם. (ג) בסעיף זה - "הגורם בכוונה למותו של אחר", לרבות: (1) הגורם למותו של אדם תוך ביצוע עבירה או תוך הכנות לביצועה או כדי להקל על ביצועה; (2) הגורם למותו של אדם כשנעברה עבירה אחרת, כדי להבטיח לעצמו, או למי שהשתתף בביצוע אותה עבירה, בריחה או הימלטות מעונש.</p>	<p>209.</p>	<p>גרימת מוות בכוונה תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>(א) הגורם במעשה או במחדל אסורים למותו של אדם, ייאשם בהריגה, ודינו, מאסר עולם. (ב) מחדל אסור הוא מחדל, העולה כדי התרשלות פושעת במילוי חובה, בין שיש עמו כוונה לגרום למוות או חבלת גוף, ובין שאין עמו כוונה כזאת.</p>	<p>210.</p>	<p>הריגה</p>
<p>העושה אחת מאלה בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה של ממש, או להתנגד למעצר או לעיכוב כדין, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור, דינו - מאסר עשרים שנים: (1) גורם לאדם חבלה של ממש; (2) מנסה שלא כדין לפגוע באדם בקליע, בסכין, באבן או בנשק מסוכן או פוגעני אחר; (3) גורם שלא כדין להתפוצצותו של חומר נפיץ; (4) שולח או מוסר לאדם חומר נפיץ או כל דבר מסוכן או מזיק אחר או גורם לאדם שיקבל כל חומר או דבר כאמור; (5) מניח, בכל מקום שהוא, חומר מרסק או נפיץ או נוזל מְשִׁיֵד; (6) זורק על אדם חומר או נוזל כאמור בפסקה (5), או משתמש בהם על גופו בדרך אחרת.</p>	<p>א.210.</p>	<p>חבלה בכוונה מחמירה תיקון: צו מס' 1724 תיקון: צו מס' 1771</p>
<p>הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 210א(2), לא יפחת עונשו מחמישית העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף זה לא יהיה, בהיעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.</p>	<p>210ב.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1771⁶</p>
<p>(א) התוקף שלא כדין, דינו - מאסר חמש שנים, והוא אם לא נקבע בצו זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה; גרם התוקף לאחר חבלה של ממש - דינו מאסר שבע שנים; (ב) (בוטל)</p>	<p>211.</p>	<p>תקיפה תיקון: צו מס' 1724</p>

⁶ בתוקף עד 1.6.2019

<p>נעברה עבירה לפי סעיפים 211, 215 או 217 - (1) כשהעברייין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה; (2) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה.</p>	<p>211.א. תקיפה או פגיעה בנסיבות מחמירות תיקון: צו מס' 1724</p>
<p>הזורק דבר, לרבות אבן - (1) באופן הפוגע או עלול לפגוע בתנועה בנתיב תחבורה או באופן שיש בו כדי לפגוע בכלי תחבורה, או באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו של הנוסע בכלי התחבורה, או את מי שנמצא בקרבת כלי התחבורה, דינו - מאסר עשר שנים;</p>	<p>212. זריקת חפצים תיקון: צו מס' 1771</p>
<p>(2) לעבר אדם או רכוש, בכוונה לפגוע באדם או ברכוש דינו - מאסר עשר שנים; (3) לעבר כלי תחבורה נוסע, בכוונה לפגוע בו או באדם הנוסע בו, דינו- מאסר עשרים שנים; (4) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (1) עד (3), לא יפחת עונשו מחמישית העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף זה לא יהיה, בהיעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1771'</p>
<p>העושה אחת מאלה, בכוונה לפגוע בעובר דרך, נוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו, דינו - מאסר עשרים שנים:</p>	<p>212.א. סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה</p>
<p>(1) מניח דבר על נתיב התחבורה או כלי התחבורה; (2) נוהג בכלי תחבורה, או מטפל בנתיב תחבורה או כלי תחבורה, או בכל דבר שעליהם או בקרבתם, בדרך שיש בה בכדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה או כלי התחבורה או בבטיחותו של עובר דרך או נוסע כאמור או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1715</p>

סימן ב' - עבירות נגד חירותו של אדם

<p>(א) הכופה אדם, בכוח או איומים, או מפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו - מאסר עשר שנים.</p>	<p>213. חטיפה</p>
<p>(ב) המוציא אדם אל מחוץ לאזור בלי הסכמתו שלו עצמו או של המורשה להסכים בשבילו, דינו מאסר עשרים שנים.</p>	
<p>(ג) החוטף אדם בכוונה שייכלא שלא כדין, דינו - מאסר עשרים שנים.</p>	
<p>(ד) החוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, או חוטף אדם כדי לסחוט או לאיים, דינו - מאסר שלושים שנים.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>(ה) המוציא במעשה פיתוי, קטין שלא מלאו לו שש-עשרה שנים, או אדם שאינו שפוי בדעתו, ממשמרתו של אפוטרופוס בלי הסכמת האפוטרופוס, דינו - מאסר עשרים שנים; העושה כן, בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, דינו - מאסר עולם.</p>	

⁷ בתוקף עד ליום 1.6.2019

- (ו) החוטף אדם כדי שיהיה נתון לחבלה חמורה, והחוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לחבלה חמורה, דינם - מאסר עשרים שנים.
- (ז) המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותה כוונה, ידיעה או מטרה, שהיו לו בהסתרת האדם או בכליאתו.
214. **כליאת שווא** העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו מאסר שלוש שנים; העושה כן, תוך שהוא מתחזה כבעל מעמד רישמי או מתיימר שיש לו סמכות לעצרו או לכלאו, דינו - מאסר חמש שנים.

סימן ג' - עבירות נגד רשויות האזור

215. (א) לענין סעיף זה - **פגיעה בחייל**
- "חייל" - לרבות מי שהוענקו לו סמכויות של חייל בהתאם לתחיקת הבטחון.
- (ב) התוקף חייל או משתמש כלפיו באלימות - דינו מאסר שבע שנים. **תיקון: צו מס' 1724**
- (ג) המאיים על חייל, דינו - מאסר חמש שנים. **תיקון: צו מס' 1724**
- (ד) המעליב חייל או העושה מעשה אחר הפוגע בכבודו או במעמדו כחייל, דינו - מאסר שנה.
216. **גרימת נזק ברשלנות** הגורם ברשלנות נזק לגופו של חייל או של עובד בשירות או בשליחות צה"ל או רשות מרשויותיו או של עובד הרשויות שנתמנו או הוסמכו לפעול באזור בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מפקד צבאי - דינו - מאסר שנה. **תיקון: צו מס' 1724**
217. **תקיפת עובד ציבור** התוקף עובד ציבור או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי כל דין או תחיקת בטחון, או מי שנותן או שנתן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל, והתקיפה קשורה בהיות הנתקף עובד ציבור או ממלא חובה או תפקיד או נותן שירות כאמור, דינו - מאסר שבע שנים. **תיקון: צו מס' 1724**
218. **הפרעה לחייל** המפריע לחייל במילוי תפקיד או לכל אדם המשתמש בכל סמכות או המבצע כל תפקיד שהוענק לו או הוטל עליו בתחיקת בטחון או הממלא תפקיד הקשור בשלומו של הציבור, בטחון כוחות צה"ל, הגנת האזור, קיומו של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה או השירותים לכלל - ייאשם בעבירה על צו זה.
219. **פגיעה ברשות או בסמל** המתנהג באופן מעליב כלפי רשות מרשויות צה"ל באזור או כלפי סמל מסמליה ייאשם בעבירה על צו זה.
220. **חבלה במתקן צה"ל** המבצע מעשה חבלה במתקן של צה"ל דינו מאסר עולם.

221. (א) לענין סעיף זה -
נזק לרכוש ביטחוני
 "רכוש בטחוני" - רכוש הנמצא בבעלותו או בשימושו של כל אחד מאלה שפורטו בסעיף 2 לצו בדבר בתי-משפט מקומיים (מעמד רשויות צה"ל) (יהודה והשומרון) (מס' 164), תשכ"ח-1967.
- (ב) הגורם ברשלנות נזק לרכוש בטחוני - ייאשם בעבירה על צו זה.
222. (א) **עבירות נגד קיום הסדר הציבורי**
 לא יעשה אדם מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לבטחון האזור או לבטחון כוחות צה"ל, או לפעולתם, שימושם או בטחונם של כל אחד מאלה: כלי-שיט, כלי-טיס, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל.
- (ב) לא יתקרב אדם ולא יימצא בקרבתו של כל רכוש המאוזכר בסעיף קטן (א) או ייכנס אליו, לשם עשיית כל מעשה שנאסר באותו סעיף קטן.
- (ג) לא יהיה אדם חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף זה.
- (ד) עבר אדם על סעיף זה - דינו מאסר עולם.
- 222.א. (א) **החדרת חפץ אסור מסוכן או ציוד קצה רט"ן אל תוך בית כלא**
תיקון: צו 1767
 (1) "בית כלא" - בית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, כפי תוקפה בישראל מעת לעת, מתקן מעצר או מתקן כליאה, כהגדרתם בתחיקת הביטחון (להלן - בית כלא);
- (2) "חפץ אסור מסוכן" - חפץ אסור שבשל טיבו או מהותו הכנסתו לבית כלא, העברתו לאסיר או העברתו מאסיר לאדם אחר, עלולה לסכן חיי אדם או לפגוע בבריאותו, להביא לגרימת חבלה חמורה לאדם, לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון האזור, או לסייע לבריחה מבית הכלא, וכן חפץ שביכולתו לייצר חפץ כאמור;
- (3) "ציוד קצה רט"ן" - ציוד בזק כמשמעותו בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 כפי תוקפו בישראל מעת לעת, נישא או מיטלטל, המתחבר או המיועד להתחבר אל מערכת של מתקני אלחוט, שבאמצעותה ניתנים שירותי רדיו טלפון נייד לציבור, לרבות כל חלק של ציוד כאמור, כגון כרטיס sim, כרטיס זיכרון, אנטנה, סוללה ומטען.
- (ב) העושה אחד מאלה, במישרין או בעקיפין, דינו - מאסר חמש שנים:
- (1) מכניס, מעביר או זורק חפץ אסור מסוכן אל תוך בית כלא;
- (2) מניח חפץ אסור מסוכן בתוך בית כלא;
- (3) מעביר חפץ אסור מסוכן לאסיר או מאסיר לאדם אחר;

- (4) אסיר המחזיק בחפץ אסור מסוכן.
- (ג) העושה אחד מאלה, במישרין או בעקיפין, דינו - מאסר שלוש שנים:
- (1) מכניס, מעביר או זורק ציוד קצה רט"ן אל תוך בית כלא;
- (2) מניח ציוד קצה רט"ן בתוך בית כלא;
- (3) מעביר ציוד קצה רט"ן לאסיר או מאסיר לאדם אחר;
- (4) מאפשר את השימוש בציוד קצה רט"ן בתוך בית כלא, לרבות על ידי מימון;
- (5) אסיר המחזיק בציוד קצה רט"ן;
- (ד) העושה פעולה כאמור בפסקאות (ב) או (ג), במטרה להביא לסיכון חיי אדם, לגרום חבלה חמורה לאדם, לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון האזור, או לסייע לארגון טרור, דינו - מאסר עשר שנים; לעניין זה, "במטרה" - לרבות תוך ראייה מראש את אחת או יותר מהאפשרויות המפורטות בפסקה זו כאפשרות קרובה לוודאי.
223. (א) אדם העושה כל מעשה אשר יש טעם סביר להאמין שיש בו כדי למנוע מכוחות צה"ל או מבני האדם העוסקים בביצוע שירותים חיוניים לבצע את תפקידיהם - ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ב) אדם העושה ביודעין מעשה המכוון להפוך חייל, או אדם העוסק בשירותים חיוניים, לבלתי מוכשר לבצע בעילות את תפקידו - יאשם בעבירה על צו זה.
224. אדם שאינו מצייט להוראה שניתנה בידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה להמציא או להראות ידיעות או חפצים שברשותו לרשות או לאדם המפורטים בהוראה - ייאשם בעבירה על צו זה.
225. (א) אדם שאינו מצייט להוראה שניתנה לו בידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה להתייצב במקום ובמועד שנקבעו בהוראה - יאשם בעבירה על צו זה.
- (ב) אדם שאינו מצייט לצו זימון מיוחד שנמסר לו - דינו מאסר שבע שנים. לענין סעיף זה "צו זימון מיוחד" - צו חתום בידי קצין צה"ל המורה למי שהצו מופנה אליו להתייצב לחקירה במקום ובזמן שנקבעו בצו.
- (ג) רואים זימון מיוחד כנמסר לאדם באחת מאלה:
- (1) במסירה לידו;
- (2) במסירה לבן משפחה הגר עימו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים וכן בפרסום הודעה על כך במשרדי התיאום והקישור שבנפת מענו הרשום, ויראו את המסירה כאילו נעשתה לאחר שלושים יום ממועד השלמת פעולות אלו - זולת אם הוכיח שהצו לא הגיע לידיעתו.

<p>225.א. סירב אדם לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות פרק ג' סימן ו', ולא ניתן היה לערוך באופן סביר את הנטילה בשל סירובו, דינו - מאסר שנה.</p>	<p>סירוב לנטילת אמצעי זיהוי - עונשין תיקון: צו מס' 1672</p>
<p>226. אדם המוסר הצהרה כוזבת לרשות מרשויות צה"ל או מציג לפניה מצג שווא או משתמש לפניה בכל מסמך המכיל פרט שהוא כוזב - ייאשם בעבירה על צו זה.</p>	<p>ידיעות כוזבות</p>
<p>227. אדם, אשר בכוונה להתחמק מחובת תשלום סכום כסף לרשות מרשויות צה"ל, שהוטלה על פי דין או תחיקת בטחון, עשה אחד מהמעשים הבאים, דינו מאסר חמש שנים ואלו הם:</p>	<p>התחמקות מחובת תשלום</p>
<p>(א) השמיט מתוך מסמך שהיה חייב להגיש על פי דין או תחיקת בטחון כל סכום שיש להכליל במסמך;</p>	
<p>(ב) מסר במסמך שהיה חייב להגיש על פי דין או תחיקת בטחון אימרה או תרשומת כוזבת;</p>	
<p>(ג) השיב תשובה כוזבת, בעל פה או בכתב, על שאלה שנשאל או על דרישת ידיעות שנערכה אליו על פי דין או תחיקת בטחון;</p>	
<p>(ד) הכין או קיים, או הרשה להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשימות אחרות כוזבות, או שזייף או הרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשימות;</p>	
<p>(ה) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן.</p>	

סימן ד' - שיבוש הליכי משפט

<p>228. (א) העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.</p>	<p>שיבוש הליכי משפט</p>
<p>(ב) (1) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבחקירה על פי דין או תחיקת ביטחון לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר, או יחזור בו מהודעה שמסר, דינו - מאסר חמש שנים;</p>	
<p>(2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר שבע שנים.</p>	
<p>(ג) (1) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבהליך שיפוטי לא יעיד, או יעיד עדות שקר, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו - מאסר שבע שנים.</p>	

(2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר תשע שנים.

(ד) סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) לא יחולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו לפי דין להימנע מעדות או ממסירת הודעה, או על מעשה הנעשה כדין במהלכם של משפט או חקירה.

(ה) באישום על מניעת הודעה או עדות או על חזרה מהודעה או מעדות לפי סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) תהיה לנאשם הגנה, אם יוכיח שעשה את המעשה למען גילוי האמת או מניעת שקר.

(ו) המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ז) נעברה עבירה לפי סעיפים קטנים ב(ב), (ג) או (ו) כשהעברייין נושא נשק חם או קר או כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחדיו לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם -

- (1) בעבירה לפי סעיף קטן ב(1) - מאסר שבע שנים;
- (2) בעבירה לפי סעיף קטן ב(2) - מאסר עשר שנים;
- (3) בעבירה לפי סעיף קטן ג(1) - מאסר עשר שנים;
- (4) בעבירה לפי סעיף קטן ג(2) - מאסר ארבע עשרה שנים;
- (5) בעבירה לפי סעיף קטן (ו) - מאסר חמש שנים.

(ח) הבודה ראייה, שלא בדרך של עדות שקר או של הדחה לעדות שקר, או המשתמש ביודעין בראייה בדויה כאמור, והכל בכוונה להטעות בית משפט בהליך שיפוטי, דינו - מאסר חמש שנים.

האומר או כותב דבר על שופט לענין כהונתו בכוונה לפגוע במעמדו, או מפרסם דברי גידוף נגד שופט כדי להחשיד או לבזות את דרכי השפיטה, דינו - מאסר שלוש שנים, אולם ביקורת כנה ואדיבה לטיב החלטתו של שופט בדבר שיש בו ענין לציבור לא תהא עבירה לפי סעיף זה.

229.

זילות
בית משפט

סימן ה' - עבירות בנשק ובציוד לחימת

230. (א) בסימן זה -

"כלי ירייה" - כל כלי נשק, מכל סוג, שהוא מסוגל להמית, ובו קנה ממנו אפשר לירות כדור או קלע. ומונח זה כולל כל חלק, אביזר ותחמושת של כלי-נשק כזה, וכל אביזר של כלי-נשק כזה שהותקן או סוגל למעט את הרעש או הרשף הנגרמים כתוצאה מירי בכלי-הנשק; וכן כלי נשק שסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אביזר ותחמושת לכלי נשק כאמור ולרבות מיכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור, אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא.

נשיאת,
החזקת
וייצור נשק

"כלי נשק" - כלי ירייה, תחמושת, פצצה, רימון יד, או חפץ נפיץ או מבעיר.

"צעצוע" – חפץ או מערכת חפצים שנועדו למשחק, לשעשוע ולבילוי.

תיקון: צו
מס' 1788

- (1) "צעצוע מסוכן" – (1) צעצוע אשר השימוש המקובל בו עלול לגרום למשתמש בו או לבני אדם אחרים נזק גופני, או לסכן את בריאותם או לגרום להם הטרדה, לרבות צעצוע הפולט אש, צעצוע נפיץ הגורם להתפוצצות, צעצוע שנועד לגרום לגירוי, דימוע או עיטוש וצעצוע אשר הוא חיקוי של כלי יריה או הנראה ככלי יריה כמשמעותו בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009, מעת לעת.
- (2) צעצועים מהצעצועים המנויים בתוספת הרביעית לצו זה."

(ב) הנושא, המחזיק או המייצר כלי נשק ללא תעודת היתר ממפקד צבאי או מטעמו או שלא בהתאם לתנאיה של תעודת היתר, דינו מאסר עולם.

(ג) מפקד צבאי רשאי לקבוע, בהודעה שתפורסם מטעמו, תנאים כלליים שיחולו על מי שקיבל תעודת היתר כאמור בסעיף קטן (ב).

הנושא, המחזיק או מייצר צעצוע מסוכן בלא היתר- ייאשם בעבירה על צו זה. 230.א איסור נשיאה או החזקה של צעצוע מסוכן

חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף 230, דינו מאסר עולם. 231. חברות בקבוצה המבצעת פעולות אסורות

הנושא או מחזיק ברשותו כלי נשק, בהתאם לתעודת היתר ממפקד צבאי או מטעמו ופג תוקפה של תעודת ההיתר או שבוטלה בידי מי שהוציאה, חייב להביאם מיד לתחנת משטרה קרובה ולהפקידם בה; הופקדו כלי נשק, ייעשה בהם ככל שיוורה מפקד צבאי. 232.א הפקדת כלי יריה, חומרי נפץ וכו'

(ב) העובר על סעיף זה, דינו מאסר עשר שנים.

233.א סחר בציד מלחמתי - בסעיף זה -

"ציוד מלחמתי" - כלי נשק, בין שהוא ראוי לשימוש ובין שאינו ראוי לשימוש, מכשירי עזר להכוונה או לתיקון של נשק, לבוש צבאי וכל ציוד שהיה רכושו של צבא או שהיה בהחזקתו של צבא או שימש לצרכי צבא, לרבות חלקים של ציוד כזה;

"סחר" - קנייה, מכירה, תיווך, מסירה, איחסון, הובלה, העברה, משלוח או תיקון.

(ב) הסוחר או עוסק בצורה אחרת בציוד מלחמתי, ללא היתר חתום בידו מפקד כוחות צה"ל באזור או מטעמו, דינו - מאסר עולם.

(ג) היודע כי אדם אחר עומד לעבור או עבר עבירה לפי סעיף זה ואינו מודיע על כך בתוך זמן סביר לקצין או לאחת מתחנות המשטרה באזור, דינו - עשר שנות מאסר.

234. (א) בסעיף זה -

"ציוד צבאי" - כלי נשק, מלבושים, תגים, מדים, ציוד אישי של חיילים או כל פריטי ציוד שסופקו לשימוש צה"ל או שהם רכוש צה"ל או שהוענקו כדין לצה"ל או שהם מצויים באספקתו של צה"ל או שהובאו לאזור לשימוש.

(ב) לא יחזיק אדם ציוד צבאי ללא היתר או הצדק סביר שעול הוכחתם עליו.

(ג) לא יקנה אדם, לא יחליף, לא יעכב ברשותו ולא יקבל ציוד צבאי מחייל או מטעמו של חייל או בשמו ולא יבקש, ינע או יסייע בידו חייל למכור או להעביר מרשותו בכל דרך שהיא ציוד צבאי.

(ד) לא יוציא אדם מרשות הצבא בידועין ושלא כדין ציוד צבאי.

(ה) העובר על סעיף זה - דינו מאסר עשר שנים.

עבירות
בקשר לציוד
צבאי

סימן ו' - עבירות ביחס לרכוש

235. (א) המשלח אש במזיד בדבר לא לו, דינו מאסר 15 שנים.

(ב) המשלח אש במטרה לפגוע בנכס שהינו רכוש בטחוני כאמור בסעיף 221(א), בנכס המשמש את הציבור, באתר טבע, בצמחייה או בבטחת דרי הסביבה או במטרה לפגוע בבני אדם, דינו - מאסר עשרים שנים

(ג) הגורם ברשלנות לשריפת דבר לא לו, או הגורם ברשלנות סכנת שריפה לדבר לא לו, דינו - מאסר שלוש שנים.

236. (א) ההורס רכוש או פוגע בו במזיד ושלא כדין - ייאשם בעבירה על צו זה והוא אס לא נקבע עונש אחר לעבירה מחמת נסיבותיה.

(ב) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) ברכושו של עובד ציבורי או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי כל דין או תחיקת ביטחון או מי שנותן או שנתן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל והריסת הרכוש או הפגיעה בו קשורה בהיותו רכוש של עובד ציבור או ממלא חובה או נותן שירות כאמור, דינו - מאסר עשר שנים.

הצתה

תיקון: צו
מס' 1800

היזק לרכוש
בזדון

סימן ז' - ריגול ומגע עם אויב או ארגון עוין

237. לא יבוא אדם במגע, בכתב, בעל-פה, או בכל דרך אחרת עם אדם, שיש יסוד סביר להניח, כי הוא פועל למען האויב, בין בשירות האויב ובין באופן אחר.
238. (א) בסעיף זה -
- "ארגון עוין" - אדם וכל חבר אנשים שמטרתם לפגוע בבטחון הציבור, בכוחות צה"ל או בקיום הסדר הציבורי, בישראל או באזור מוחזק;
- "מגע עם ארגון עוין" - לרבות מגע עם אדם שיש יסוד סביר להניח כי הוא פועל למען ארגון עוין או בשירותו ואחת היא אם המגע נעשה עם הארגון העוין לבדו או עם גוף שהארגון העוין משתתף בו או בהחלטותיו.
- "תושב האזור" - לרבות תושב אזור מוחזק.
- (ב) תושב האזור שיצא ממנו לא יעבור אימוני נשק או חבלה, ולא יקיים מגע ביודעין עם ארגון עוין, בעת היותו מחוץ לאזור.
- (ג) מי שנכנס לאזור, בין אם הוא תושב האזור בין אם לאו, חייב להודיע מיד לתחנת המשטרה הקרובה על אימוני נשק או חבלה שעבר מחוץ לאזור וכן על מגע שקיים ביודעין עם ארגון עוין בעת היותו מחוץ לאזור.
- (ד) טענות צורך והכרח לא ישמעו מצד הנאשם כנגד אשמה על ביצוע העבירות שבסעיף קטן (ב), אלא אם כן הודיע הנאשם על האימונים או על המגע בתחנת משטרה באזור מיד עם שובו לאזור.
- (ה) העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר עשר שנים.
239. (א) מי שמסר ידיעה והתכוון בכך לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר חמש עשרה שנה.
- (ב) מי שהשיג, הכין, רשם או החזיק ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר עשר שנים.
240. (א) בסעיף זה -
- "ידיעה סודית" - ידיעה אשר תכנה, צורתה או סדרי אחזקתה מעידים עליה כי בטחון האזור, מחייב לשמרה בסוד.
- (ב) מי שמסר ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, דינו - מאסר חמש עשרה שנה.
- (ג) מי שמסר ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר עולם.
- (ד) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, דינו מאסר שבע שנים. התכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר חמש עשרה שנה.

איסור מגע עם אויב

איסור קיום אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור

ריגול

ריגול חמור

- (ה) תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על פי סעיף קטן (ד) שלא עשה דבר שלא כדין להשיג ידיעה באשר היא ידיעה סודית, ושהשיגה, אספה, הכינה, רשמה או החזיקה בתום לב ולמטרה סבירה.
241. (א) כל אדם אשר ללא סמכות כדין משיג או רושם או מוסר לכל אדם אחר או מפרסם או מחזיק בכל תעודה או רישום המכילים ידיעות המתיימרות להתייחס לנושאים אלו: מספרם, תיאורם, חימושם, אספקתם, מיקומם, תנועתם, או מצבם של כוחות צה"ל, כלי הרכב, כלי הטיס וכלי השיט שלהם או פעולותיהם המבוצעות או מתוכננות לעתיד, או שבוייהם או ציוד מלחמה אשר להם, או כל אמצעי הגנה או ביצורים של כל מקום, או כל ידיעות אחרות בעלות ערך צבאי או המתיימרות להיות בעלות ערך כזה - דינו מאסר חמש עשרה שנים.
- (ב) בלי לפגוע בהוראות סעיף קטן (א) ככל שהן נוגעות לאדם המוסר לכל אדם אחר או מפרסם ידיעה סודית, ייראו אדם, הנותן או השולח אות כלשהו או הודעה בכל אמצעי שהוא, או בא בקשרים עם כל אדם אחר באופן או בנסיבות או באמצעים שבהם הוא עשוי להעביר ידיעות - כאילו מסר בפועל ידיעות כאמור בסעיף קטן (א) לאדם אחר.
242. (א) בסעיף זה -
- "מקום מוגבל" - מקום המוחזק בידי צה"ל או המשמש למטרה בטחונית או לשירות חיוני.
- (ב) מי שנכנס למקום מוגבל, ניסה לחדור לתוכו, שהה בו, ניסה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, או ללא הסבר סביר שוטט בקרבתו בלי להיות מוסמך לכך, וכן מי שניסה להפריע או להטעות זקיף או שומר המופקד על מקום מוגבל, דינו - מאסר עשר שנים.
- סימן ח' - עבירות נגד הסדר הציבורי ובריאות**
243. התחפשות
העושה שימוש בתחפושת בנסיבות שבהן עלול השימוש בתחפושת לפגוע בשלום הציבור, או בבטחון כוחות צה"ל או בהגנתו של האזור או בקיום הסדר הציבורי - דינו מאסר שלא יעלה על חמש שנים.
244. התחזות
מי שאינו עובד ציבור והתחזה כעובד ציבור - ייאשם בעבירה על צו זה.
245. מתן מקלט
לא יעזור אדם ולא ייתן מקלט לכל אדם שעבר עבירה על תחיקת הבטחון או העוסק או שהיה עוסק בכל פעולה שמטרתה לפגוע בשלום הציבור, שלום כוחות צה"ל וקיום הסדר הציבורי או שיש יסוד סביר לחשוד כי עשה כן, בין בדרך של מתן ידיעות, מחסה, מזון, משקה, כסף, בגדים, נשק, תחמושת, אספקה, מספוא, אמצעי תובלה, נפט או דלק מסוג כלשהו ובין בדרך אחרת.
246. (א) או כלים אמצעים לביצוע עבירה שעונשה עולה על מאסר
הנותן לאדם כלים, חומרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר, כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע עבירה שעונשה עולה על מאסר לתקופה של שלוש שנים או להקלת ביצועה, דינו:
- (1) אם העבירה העיקרית היא עבירת ביטחון - מאסר חמש שנים או העונש הקבוע בצד העבירה העיקרית, לפי הנמוך.
- (2) אם העבירה העיקרית אינה עבירת ביטחון - מאסר שלוש שנים.

(ב) לענין סעיף זה אחת היא אם הדבר ניתן לצמיתות או לשעה, בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצעה עבירה או לאו.	(ב)	לתקופה של שלוש שנים
(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות צו זה וסעיפים 254 עד 256 לצו אלא להוסיף עליהן.	(ג)	תיקון: צו מס' 1754
העושה מעשה הפוגע או העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי - ייאשם בעבירה על צו זה.	.247	פעילות נגד הסדר הציבורי
לענין סעיף זה -	(א)	סכינים
"סכין" - כלי בעל להב או כלי אחר שמסוגל לדקור או לחתוך;	.248	
"אולר" - סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים ושלא ניתן להפכה, בעזרת קפיץ או באמצעי אחר, לסכין שלהבה קבוע.		
(ב) הסוחר, מייצר או מייבא סכין, שלא נועדה לשמש במקצוע, במלאכה, בעסק או לצרכי בית או למטרה כשרה אחרת, דינו - מאסר שבע שנים.	(ב)	
(ג) המחזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים; לענין סעיף קטן זה, חזקה היא כי החזקת אולר הנה למטרה כשרה.	(ג)	
המאיים על אחר לגרום חבלה בגופו, או נזק לשמו הטוב או לרכושו או לגופו או לשמו הטוב של אדם, שאותו אחר אחראי לרכושו או לכבודו, בכוונה להניע אותו אחר לעשות כל מעשה שאינו מחוייב לעשותו לפי החוק, או להימנע מעשות כל מעשה שהוא זכאי לעשות לפי החוק; או המאיים באופן דומה ומתוך כוונה דומה על בני אדם בדרך כלל או על בני אדם מכל סוג או מין - ייאשם בעבירה על צו זה.	.249	איום
המאיים על אחר או מעליבו באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבור, דינו - מאסר שנה.	.250	איומים ועלבונות
לענין סעיף זה -	(א)	הסתה ותמיכה בארגון עוין
"ארגון עוין" - כהגדרתו בסעיף 238 או התאחדות בלתי מותרת, כמשמעה בתקנה 84 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.	.251	
אדם אשר:	(ב)	
(1) מנסה, בין בעל פה ובין באופן אחר, להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי, או		
(2) עושה כל מעשה או מחזיק חפץ כלשהו מתוך כוונה לעשות או להקל בצוע נסיון להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי, או		
(3) מפרסם דברי שבת, אהדה או תמיכה בארגון עוין, בפעולותיו או במטרותיו, או		

(4) עושה מעשה שיש בו גילוי של הזדהות עם ארגון עוין, עם פעולותיו או עם מטרותיו או אהדה אליהם, בהנפת דגל, בהצגת סמל או סיסמה או בהשמעת הימנון או סיסמה, או כל מעשה גלוי דומה המגלה בבירור הזדהות או אהדה כאמור, והכל במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראות או לשמוע גילוי כזה של הזדהות או אהדה -

דינו מאסר עשר שנים.

סימן ט' - עבירות במסמכים

252. איסור הוצאת מסמכי זיהוי
- לא יערוך אדם, לא ידפיס, לא ינפק, ולא ייתן בידי אחר תעודה או מסמך אחר המתיימרים לשמש לזיהויו של אדם, ללא היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור.
253. עבירות ברישיונות ומסמכים שהוצאו לפי תחיקת הביטחון
- (א) אדם המחזיק ברשיון יציגו לפי דרישתו של חייל.
- (ב) לא יפר אדם כל תנאי שנקבע ברשיון.
- (ג) לא ישנה אדם ולא יניח לאחר לשנות כל מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, ללא היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור.
- (ד) לא ישתמש אדם ולא יניח לאחר להשתמש במסמך כאמור אשר הוכנסו בו שינויים בניגוד לאמור בסעיף קטן (ג).
- (ה) לא ישאיל אדם מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון.
- (ו) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו כל מסמך הדומה למסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, אם יש בו כדי להטעות.
- (ז) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, שאינו ערוך על שמו, מתוך כוונה להטעות.
- (ח) לענין סעיפים קטנים (ב) עד (ז) - מעשה שנעשה מחוץ לאזור יראו אותו כאילו נעשה באזור.

סימן י' - קשירת קשר ושותפים לאחר מעשה

254. קשירת קשר
- (א) כל הקושר קשר עם אחר לעבור עבירה שעונשה מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים, דינו - מאסר כעונש שנקבע לאותה עבירה ובלבד שלא יוטל עליו עונש העולה על שבע שנות מאסר.
- (ב) כל הקושר קשר עם אדם אחר לעבור עבירה שדינה עד שלוש שנות מאסר, דינו - מאסר שנתיים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל מביניהם.
- (ג) הקושר קשר עם אחר כדי להשיג מטרה מן המטרות דלקמן, דהיינו:
- (1) למנוע או להכשיל את ההוצאה לפועל או את הביצוע של כל דין או תחיקת בטחון; או
- (2) לגרום נזק לגופו או לשמו הטוב של כל אדם או להפחית את ערך רכושו של אדם; או
- (3) למנוע או להפריע את ההעברה החפשית והחוקית של רכוש בידי בעל הרכוש תמורת שווי הראוי; או
- (4) להזיק לכל אדם במסחרו או מקצועו; או

(5) למנוע או להפריע את ההתעסקות החפשית והכשרה של אדם במסחרו במקצועו או במשלוח ידו, בידי כל מעשה או מעשים אשר אילו נעשו בידי איש אחר היו מהווים עבירה מצדו; או

(6) להשיג מטרה בלתי כשרה; או

(7) להשיג מטרה כשרה באמצעים בלתי כשרים.

דינו מאסר שנתיים ימים.

תיקון: צו מס' 1754
(ד) הקושר קשר יישא באחריות פלילית גם על עבירה שלשמה נקשר או שנעברה לשם קידום מטרתו, רק אם היה צד לעשייתה לפי סעיפים 199ג עד 199ה.

255. (א) אם לא נקבע אחרת בתחיקת הבטחון, הרי כל אדם, מלבד האב, האם, הבן, הבת, הבעל או האשה של העבריין, היודע שאיזו עבירה נעשתה בידי אדם אחר, והוא מקבל אדם כזה, או מסייע בידו למען אפשר לו להימלט מן העונש ייחשב כאילו הוא שותף לעבירה לאחר מעשה.

(ב) כל האשם בעבירה שנקבעה בסעיף קטן (א) יהיה צפוי בצאתו חייב בדינו לעונשים דלקמן:

(1) אם העבירה שבוצעה בידי האדם שנתקבל או שנסתייע עושה את העבריין צפוי בצאתו חייב בדינו, לעונש מוות או לעונש מאסר של יותר משלוש שנים, ייענש בעונש מאסר שלא יעלה על שלוש שנים;

(2) אם העבירה עושה את העבריין צפוי, בצאתו חייב בדינו, לעונש מאסר לשלוש שנים או פחות - ייענש בעונש מאסר שלא יעלה על מחצית תקופת המאסר שהעבריין צפוי לה בשל העבירה.

256. כל הנחשב לשותף לאחר מעשה, אפשר להביאו לדין ולחייבו בעבירה, בין שהעבריין עצמו על אותה העבירה שהוא שותף לה נתחייב קודם לכן בשל העבירה ההיא ובין שלא נתחייב, או בין שאפשר ובין שאי אפשר לפתוח בהליכים נגדו ולאכוף כל עונש שיוטל עליו בשל העבירה הזאת, ואפשר להביא כל אדם כזה במשפט בין לבדו ובין יחד עם העבריין בפועל על עבירה זו או יחד עם כל שותפים אחרים למעשה העבירה.

סימן י"א - עבירות שונות

257. אדם הבורח ממשמורת שבה הוא נתון כדין - ייאשם בעבירה על צו זה. **בריחה ממשמורת**

258. (א) בסעיף זה -

(1) "טובת הנאה" - כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;

(2) "קבלה" - לרבות קבלה בשביל אחר או על ידי אחר, במישרין או בעקיפין.

עבירות בקשר לשוחד

- (ב) עובד ציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו - מאסר שבע שנים.
- (ג) הנותן שוחד - דינו כדין מקבל שוחד. המציע או מבטיח שוחד אף שנדחה, כמוהו כנותן שוחד.
- (ד) המקבל טובת הנאה על מנת לתת שוחד לעובד ציבור - ייאשם בעבירה על צו זה, בין שניתנה טובת הנאה בשל תיווכו, לו או לאחר, ובין שלא ניתנה, בין שהתכוון לתת שוחד ובין אם לאו.
- (ה) המקבל טובת הנאה על מנת שיניע, בעצמו או על ידי אחר, במישרין או בעקיפין, עובד ציבור למעשה, למחדל להשהייה, להחשה, להאטה, להעדפה או להפליה לרעה - ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ו) הנותן טובת הנאה למקבל שנתקיים בו האמור בסעיף קטן (ד) או (ה) - דינו כדין נותן שוחד.
- (ז) בשוחד, אחת היא -

(1) באיזו צורה ניתנה טובת ההנאה ;

(2) אם היה בעד מעשה, מחדל, השהייה, החשה, האטה, העדפה, או הפליה לרעה ;

(3) אם היה בעד פעולה מסויימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך כלל ;

(4) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על פעולת אדם אחר ;

(5) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר ; אם ניתן לידי הלוקח או בשביל הלוקח לידי אדם אחר ; אם בתחילה או בדיעבד ; ואם הנהנה מן השוחד היה לוקח או אדם אחר ;

(6) אם תפקידו של הלוקח היה של שררה או של שירות ; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לענין מסוים ; אם מילויו היה בשכר או בלי שכר, אם בהתנדבות, או תוך קיום חובה.

(ח) במשפט על עבירה לפי סעיף זה רשאי בית המשפט הצבאי להרשיע על יסוד עדות אחת, גם אם זו עדות של שותף לעבירה.

בסעיף זה -

.259

איסור
תשלום שכר
לעברין
ביטחוני

"רשות ציבורית" - כל רשות מקומית באזור וכן כל תאגיד או מוסד שתקציבו ממומן, כולו או חלקו מכספי מפקדת האזור.

"עבירה בטחוניית" - כל עבירה שנקבעה בתחיקת בטחון וכן כל עבירה בניגוד לתחיקת שעת חרום כמשמעותה בצו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 5) (יהודה והשומרון) (מס' 224), תשכ"ח-1968, אשר העונש הצפוי בגינתן הוא חמש שנות מאסר ומעלה.

"עבריינין בטחוני" - מי שכלוא במתקן כליאה לאחר שנשפט בבית משפט צבאי בגין עבירה בטחונית וכן מי שעצור בהתאם לצו זה כחשוד בעבירה כזו.

"שכר" - לרבות משכורת, גימלה וכל תשלום או תגמול או טובת הנאה המשתלמים תמורת עבודה או בקשר אליה וכן כל חלק מהם למעט כל סכום שנוכה כדין לאחר היום הקובע לזכות קרן פנסיה ממשכורתו של אדם שעבד ברשות ציבורית.

(ב) לא ישלם אדם שכר ולא יאשר תשלום שכר לעבריינין בטחוני או למי שבא מטעמו, מקופת רשות ציבורית או מקרן השייכת לה או מכספים שהרשות הציבורית זכאית להם, או מנכסי תרומות שניתנו לרשות הציבורית, אם הורה על כך מפקד האזור בצו.

(ג) לא ישלם אדם שכר ולא יאשר תשלום שכר מקופת רשות ציבורית או מקרן השייכת לה, או מכספים שהרשות הציבורית זכאית להם, או מכספי תרומות שניתנו לרשות הציבורית למי שחדל לעבוד בפועל ברשות הציבורית, או למי שבא מטעמו אם מפקד צבאי הודיע לרשות הציבורית כי הוא חשוד בביצוע עבירה בטחונית.

(ד) העובר על הוראות סעיף זה, דינו מאסר חמש שנים.

260. עדות שקר ועדויות סותרות (א) אדם שהעיד ביודעין עדות שקר בכל הליכים לפני בית משפט צבאי, דינו מאסר חמש שנים.

(ב) אדם שהעיד ביודעין עדות שקר לפני אדם כלשהוא המוסמך לפי כל דין או תחיקת בטחון לגבות עדות, דינו מאסר שנתיים.

(ג) המוסר הודעות או עדויות בענין אחד לפני מי שהוסמך לערוך חקירה לפי סעיף 70, או לפני בית משפט צבאי, והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי הענין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ד) פרוטוקול הדיון של בית המשפט הצבאי והודעה שנרשמה כדין בחקירה, יהיו ראיה לכאורה לדברי העד שבהם.

(ה) בסעיף זה -

261. אי מניעת עבירה (א) עדות - בין שניתנה בשבועה או בהן צדק ובין שניתנה בלעדיתהן. אדם שידע או שהיה לו יסוד סביר לחשוד כי אדם אחר עובר או מתכוון לעבור עבירה על דין או תחיקת בטחון שעונשה עולה על שלוש שנות מאסר ולא מסר הודעה על כך מיד למפקד צבאי או לתחנת המשטרה הקרובה או לכל קצין צה"ל או לא פעל באופן סביר אחר כדי למנוע את עשייתה, או המשכתה או השלמתה – ייאשם בעבירה על צו זה.

262. (א) בסעיף זה -

הכנסת בעל חיים לאזורים מסויימים (א) "שטח סגור" - כמשמעו בסעיף 318 וכן כל שטח אחר שישגר בידי מפקד צבאי לצורך סעיף זה.

(ב) לא יחזיק אדם, לא ירעה, לא יוליך בעל חיים בשטח סגור, לא יכניסו לתוכו, ולא ירשה לאדם אחר לעשות כאמור אלא בהיתר ממפקד צבאי ובלבד שלא יורשע בעליו של בעל חיים על פי סעיף זה בגין

מעשהו של אדם אחר אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא ינהג כאמור.

(ג) רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך לתפוס בעל חיים שיש לו טעם לחשוב שנעברה לגביו עבירה על סעיף זה על מנת להעבירו למקום שיקבע מפקד צבאי.

(ד) בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה - יעשה בו בהתאם להוראות שיפרסם מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ה) בעליו של בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה, או מי שהחזיק בבעל החיים בעת תפיסתו, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת בעל החיים ואחזקו, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.

פרק ח' - עזרה משפטית

263. **חקירת מוות**
מת אדם באזור, ויש יסוד לחשש שסיבת מותו אינה טבעית או שמותו נגרם בעבירה, וכן מת אדם באזור בהיותו נתון במעצר או במאסר, רשאי קצין משטרה או קצין משטרה צבאית להורות על העברת גוויתו לישראל לשם חקירת סיבת המוות.
264. **החרמה והריסה של רכוש**
מפקד צבאי רשאי להפעיל את סמכויותיו על-פי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעה חרום), 1945 כלפי בית, מבנה או קרקע המצויים באזור, גם בגין מעשה אשר נעשה מחוץ לאזור ואשר לו היה נעשה באזור היה מאפשר הפעלת סמכויותיו על-פי התקנה האמורה.
265. (א) **ביצוע מעצר**
מי שניתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר מכוח תחיקת בטחון, יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע בישראל, בדרך שמבצעים בישראל פקודת מעצר או צו מעצר.
- (ב)
מי שנעצר כדין באזור, בשל מעשה או נסיון שבוצע בישראל או באזור מוחזק, ושהוא בר עונשין לפי הדין או תחיקת הבטחון החלים במקום בו בוצע, תהיה החזקתו במעצר ניתנת לביצוע בישראל או באזור מוחזק, כאילו נעצר בישראל או באזור המוחזק, הכל לפי הענין.
266. (א) **ביצוע מאסר**
מי שנדון והוטל עליו עונש בבית משפט צבאי וטרם בוצע העונש באזור, יהא עונשו ניתן לביצוע בישראל, בדרך שמבצעים בישראל עונש שהוטל בידי בית משפט בישראל, ובכפוף לכל תחיקת בטחון.
- (ב)
תושב אזור מוחזק, שהוטל עליו עונש מאסר בידי בית משפט בר סמך באזור, ניתן להעבירו מן האזור לאותו אזור מוחזק, לשם ריצוי או המשך ריצוי אותו עונש מאסר.
267. (א) **מימוש מעצר מאסר או מעצר**
מי שניתנו נגדו בישראל פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתה למעצר או מאסר על-פי חיקוק ישראלי, למעט צו של לשכת הוצאה לפועל בישראל, ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באזור, בדרך שבה מבצעים באזור פקודת מעצר או צו מעצר.
- (ב)
תושב האזור שנדון והוטל עליו עונש מאסר בבית משפט בישראל, יהא עונשו ניתן לביצוע באזור כדרך שמבצעים עונש מאסר שהוטל בידי בית משפט צבאי, אם לא בוצע בישראל; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות הדין בישראל בענין שחרור לפני הזמן, מאסר חופף, סדר נשיאת מאסר פלילי, העברת אסיר לקוי בנפשו, שחרור אסיר חולה וחנונה.
- (ג)
מי שניתנו נגדו באזור מוחזק פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתה למעצר או מאסר על-פי הדין או תחיקת הבטחון החלים בו, ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באזור, על מנת שיועבר לאותו אזור מוחזק.
- (ד)
תושב האזור שהוטל עליו עונש מאסר בידי בית משפט בר סמך באזור מוחזק אפשר להחזיקו במתקן כליאה.
268. (א) **קטינים**
ציווה בית משפט בישראל, על החזקתו של קטין תושב האזור במעון נעול או על הפעלת אחד או יותר מהאמצעים ודרכי הטיפול הקבועים בחקיקה בישראל הדנה בנוער, אפשר לבצע את הצו באזור, אם לא בוצע בישראל, כדרך שמבצעים באזור צו דומה שנתנה ערכאה

שיפוטית באזור; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות הדין בישראל בענין העברה, החזקת קטין בידי משפחה אומנת, הארכת החזקה במעון, משך החזקה, ועדת שחרורים, שחרור ממעון, חופשה, החזרה וחנינה.

(ב) לענין סעיף קטן (א), בכל מקום בחקיקה האמורה בישראל שבו מוזכר הממונה על המעונות או שר העבודה והרווחה יבוא במקומם קצין המטה לענייני רווחה באזור או מי שהוסמך על ידו.

(ג) נתן בית משפט בישראל צו מבחן על קטין תושב האזור אפשר לבצע את הצו באזור, אם לא בוצע בישראל, כדרך שמבצעים באזור צו מבחן שנתנה ערכאה שיפוטית באזור.

העברה 269. לענין ביצוע מעצר ועונשין לפי סימן זה מותר לחייל להעביר אדם כאמור בסעיפים 265 עד 267 לתחנת משטרה או למתקן כליאה המופעל כדין, בישראל או באזור מוחזק, לפי הענין.

270. (א) "אסיר" - מי שנידון והוטל עליו עונש מאסר על ידי בית משפט בר סמך באזור; **העברת כלואים ואסירים למועצה הפלסטינית**
 "עציר" - מי שהוצאו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר על ידי רשות בת סמך באזור.

(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להורות, בכתב, על העברת אסיר לידי המועצה הפלסטינית, על מנת שירצה את יתרת תקופת מאסרו בשטחי המועצה; הועבר אסיר כאמור, יהיו למועצה הפלסטינית כל הסמכויות בנוגע לביצוע מאסרו, לרבות לענין שחרור מוקדם וחנינה.

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להורות, בכתב, על העברת עציר לידי המועצה הפלסטינית.

(ד) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתנות העברת אסיר או עציר לפי סעיף זה בתנאים.

(ה) (1) שוחרר אסיר שהועבר למועצה הפלסטינית בהתאם לסעיף קטן (ב) לפני שריצה את כל תקופת מאסרו, יראהו כאסיר, שעונשו הוקל על תנאי שיישאר באזור עד לתום תקופת מאסרו, ויחולו עליו הוראות סימן י"א לפרק ה', בשינויים המחוייבים.

(2) אין בהוראות פסקה (1) כדי לגרוע מסמכותו של מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שהוסמך לכך על ידו, ליתן כל הוראה בענין יציאתו מהאזור של אסיר כאמור.

פרק ט' - צווים מנהליים

סימן א' - מעצר מנהלי

הוראות סימן זה לא יחולו, כל עוד עומדות הוראות סימן ב' לפרק זה בתוקפן.	271.	תחולה
לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם כן הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.	272.	סייג להפעלת סמכויות
היה למפקד האזור יסוד סביר להניח שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו חתימת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצויין בצו ושלא תעלה על ששה חודשים.	273. (א)	מעצר מנהלי
היה למפקד האזור יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תקפו של צו לפי סעיף קטן (א) (להלן בסעיף זה - צו המעצר המקורי), שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העציר במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין צו המעצר המקורי.	(ב)	
היה למפקד צבאי יסוד סביר להניח שקיימים התנאים שבהם רשאי מפקד האזור לצוות על מעצרו של אדם לפי סעיף קטן (א), רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של אותו אדם, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות ולא תהא ניתנת להארכה על ידי צו של מפקד צבאי.	(ג)	
צו לפי סעיף זה יכול שיינתן שלא במעמד אדם שעל מעצרו הוא חל.	(ד)	
צו מעצר לפי פרק זה יבוצע על ידי חייל או שוטר וישמש אסמכתא לחבישתו של העציר במקום מעצר שנקבע בצו המעצר או בצו מאוחר יותר.	274.	ביצוע
נעצר אדם על פי צו מפקד האזור לפי סימן זה, יובא תוך 96 שעות ממעצרו, ואם היה בתכוף לפני כן במעצר על פי צו מפקד צבאי - תוך 96 שעות ממעצרו לפי צו המפקד הצבאי - לפני שופט כמשמעו בסעיף 11(א)(1) (להלן - שופט), והשופט רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני שופט ולא הוחל בדיון לפניו תוך 96 השעות כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.	275. (א)	ביקורת שיפוטית
השופט יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן, לא היו טעמים ענייניים של בטחון האזור או של בטחון הציבור או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.	(ב)	
אושר צו מעצר לפי סימן זה בשינוי או בלי שינוי, ידון שופט מחדש בענין המעצר לא יאוחר משלושה חדשים אחרי אישור המעצר לפי סעיף 275 או אחרי מתן החלטה לפי סעיף 275 או אחרי מתן החלטה לפי סעיף זה או תוך תקופה קצרה יותר שקבע שופט בהחלטתו, כל עוד לא שוחרר העציר; לא החל הדיון לפני השופט תוך התקופה האמורה, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.	276.	עיון חוזר
בהליכים לפי סעיפים 275 ו-276 מותר לסטות מדיני הראיות, אם השופט משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.	277. (א)	סטיה מדיני הראיות

- (ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.
- (ג) בהליכים לפי סעיפים 275 ו-276 רשאי שופט לקבל ראייה אף שלא בנוכחות העציר או בא כוחו או בלי גלותה להם אם, אחרי שעיין בראייה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראייה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי סעיף 87 לצו.
278. (א) החלטת שופט לאשר צו מעצר, בשינויים או בלי שינויים, לבטלו או לשנותו, וכן החלטתו לפי סעיף 276, ניתנת לערעור לפני נשיא בית המשפט הצבאי כמשמעו בסעיף 11(א)(2); או לפני נשיא תורן כמשמעו בסעיף 11(א)(3) לנשיא בית המשפט הצבאי ולנשיא תורן יהיו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי פרק זה.
- (ב) הערעור לא יעכב את ביצוע הצו, אלא אם שופט או נשיא בית המשפט הצבאי החליט אחרת.
279. בכפוף לאמור בסעיף 277(ג) רשאי עציר להיות נוכח בכל דיון לפי סעיפים 275, 276 ו-278.
280. הדיון בהליכים לפי סימן זה יתקיים בדלתיים סגורות.
281. מפקד האזור רשאי להתקין תקנות לביצועו של סימן זה, ובכללן תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי סימן זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי סימן זה.
282. סמכויות מפקד האזור לפי סימן זה אינן ניתנות לאצילה.
283. האמור בסימן זה אינו גורע מסמכותו של מפקד האזור לבטל צו מעצר שניתן לפי סעיפים אלו, בין לפני אישורו לפי סעיף 275 ובין לאחריו.

סימן ב' - מעצר מנהלי - הוראת שעה

284. (א) בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור ובהיותי סבור כי בשל הנסיבות המיוחדות הקיימות כיום באזור הדבר נחוץ לשם קיום הסדר הציבורי ובטחון האזור, וכי בשל כך יש לנהוג, באופן זמני, שלא על פי עקרונות המעצר המנהלי הקבועים בסימן א' לפרק זה, הנני קובע כי הוראות סימן א' לפרק זה, לא יחולו על צו מעצר שהוראות סימן זה חלות עליו.
- (ב) הוראות סימן זה יעמדו בתוקפן עד למתן הוראה אחרת על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), על החזקתם במעצר באזור של עצורים מכח סימן זה יחולו התקנות בדבר מעצר מינהלי (תנאי החזקה במעצר מינהלי) (יהודה והשומרון) התשמ"ב-1981.

<p>(א) 285. היה למפקד כוחות צה"ל באזור או למפקד צבאי שהוסמך על ידו לענין סעיף זה (בסימן זה: "מפקד צבאי") יסוד סביר להניח, שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצוין בצו ושלא תעלה על שישה חודשים (בסימן זה: "צו מעצר").</p>	<p>(א) 285.</p>	<p>מעצר מנהלי</p>
<p>(ב) היה למפקד צבאי יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תוקפו של צו מעצר לפי סעיף קטן (א) שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העצור במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תוקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין צו המעצר המקורי.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>(ג) צו מעצר לפי סימן זה יכול שיינתן שלא במעמד האדם שעל מעצרו הוא חל.</p>	<p>(ג)</p>	
<p>(א) צו מעצר לפי סימן זה יבוצע בידי חייל או שוטר, וישמש אסמכתה לחבישתו של עציר.</p>	<p>(א) 286.</p>	<p>ביצוע המעצר</p>
<p>(ב) לא צוין מקום המעצר על גבי צו המעצר, יוחזק העציר במשמורת באחד ממקומות אלו:</p>	<p>(ב)</p>	
<p>(1) מתקן מעצר או מתקן כליאה, כהגדרתם בתחיקת הבטחון;</p>		
<p>(2) בית סוהר, כמשמעו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, כפי תוקפה בישראל;</p>		
<p>(3) בית סוהר צבאי, כמשמעו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, כפי תוקפו בישראל.</p>		
<p>לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.</p>	<p>286 א.</p>	<p>סייג להפעלת סמכות</p>
<p>(א) נעצר אדם לפי סימן זה, יובא בתוך שמונה ימים מעת מעצרו כאמור לפני שופט, ובלבד שדרגתו לא תפחת מדרגת רס"ן; השופט רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני השופט ולא הוחל בדיון לפניו בתוך שמונה ימים כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.</p>	<p>(א) 287.</p>	<p>ביקורת שיפוטית</p>
<p>(ב) השופט יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן לא היו טעמים ענייניים של בטחון האזור או של בטחון הציבור, או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>288. החלטת שופט לפי סעיף 287, ניתנת לערעור לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויהיו לו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי סימן זה.</p>	<p>288.</p>	<p>ערעור</p>
<p>(א) 289. החליט שופט לפי סעיף 287 על ביטול צו מעצר או על קיצורו, והודיע בא כוח המפקד הצבאי, בסמוך למתן ההחלטה, על רצונו לערער עליה, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.</p>	<p>(א) 289.</p>	<p>עיכוב ביצוע</p>

(ב) הגיש בא כוח המפקד הצבאי ערעור על החלטת שופט לפי סעיף 287, תהא לשופט בית המשפט הצבאי לערעורים סמכות לצוות על השהיית ביצוע השחרור עד להחלטה בערעור.		
(ג) החליט שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים בהליך לפי סעיף 287 על ביטול צו מעצר או על קיצורו, יהא השופט רשאי, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי, ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להשהות את ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.		
(א) 290. בהליכים לפי סעיפים 287 ו-288 מותר לסטות מדיני הראיות אם השופט משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.		סטיה מדיני הראיות
(ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.		
(ג) בהליכים לפי סעיפים 287 ו-288 רשאי השופט לקבל ראיה, אף שלא בנוכחות העציר או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיין בראיה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראיה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 87.		
(א) 291. הדיון בהליכים לפי סימן זה יתקיים בדלתיים סגורות.		דלתיים סגורות
(ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן 290(ג), רשאי העציר להיות נוכח בכל דיון בענינו.		
סמכויות מפקד צבאי לפי סימן זה אינן ניתנות לאצילה.	.292	איסור אצילה
מפקד צבאי רשאי בכל שלב לבטל או לקצר צו מעצר שהוראות סימן זה חלות עליו.	.293	ביטול הצו בידי מפקד צבאי
מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתקין תקנות לביצועו של סימן זה, ובכללן תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי סימן זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי סימן זה.	.294	סדרי דין

סימן ג' - צווי הגבלה ופיקוח

לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם כן הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.	.295	סייג להפעלת סמכויות
מפקד צבאי רשאי לתת צו, לגבי כל אדם, למטרות אלו, כולן או מקצתן:	.296 (א)	צווי הגבלה
(1) להבטיח שאותו אדם לא יימצא בכל אחד מאותם השטחים באזור שיפורטו בצו אלא אם הורשה לו הדבר בצו, או בידי רשות או אדם שיינקבו בצו;		

- (2) לדרוש ממנו שיודיע על תנועותיו, באופן ובזמנים שייקבעו בצו, לרשות או לאדם, שינקבו בו ;
- (3) לאסור או להגביל את חזקתו או שימושו של אותו אדם בחפצים שיפורטו בצו ;
- (4) להטיל עליו הגבלות בדבר תעסוקתו או עסקיו או בדבר קשריו עם אנשים אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת ידיעות או דעות, הכל כפי שיפורט בצו.
- (ב) הפר אדם צו לפי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ג) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה - הצו) ניתן לערער לפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה - הוועדה). הוועדה יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד. כחבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.
- (ד) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו או לשנות את תנאיו.
- (ה) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.
- (ו) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.
- (ז) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראיה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיינה בראיה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילוי הראיה עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 87.
- (ח) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ז) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.
- (ט) בכל ענין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.
- (י) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ג) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי הענין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה ; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.
297. (א) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שאדם יהיה נתון לפיקוח מיוחד.
- (ב) אדם הנתון בפיקוח מיוחד לפי סעיף זה – יהיה כפוף להגבלות אלו, כולן או מקצתן, כפי שיורה המפקד הצבאי :
- (1) יהיה נדרש לגור בתחומיו של מקום מסוים באזור, שיפרט אותו המפקד הצבאי בצו ;
- (2) לא יעזוב את העיר, הכפר או הנפה, שבהם הוא גר, ללא רשות בכתב של מפקד צבאי ;

**פיקוח מיוחד
ותיחום מקום
מגורים**

- (3) יודיע בכל עת למפקד הצבאי או למי שיורה לו המפקד הצבאי היכן הבית או המקום שבו הוא גר ;
- (4) יהיה חייב להתייצב כל אימת שידרוש זאת ממנו המפקד הצבאי ובמקום שיורה לו ;
- (5) ישאר מאחורי דלתות ביתו למשך אותן שעות שיקבע המפקד הצבאי בצו.
- (ג) חייל רשאי לעצור אדם שלגביו ניתן צו לפי סעיפים קטנים (א) ו - (ב) ולהוליכו לשטח שהוא צריך להיות בו.
- (ד) הפר אדם צו לפי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ה) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה - הצו) ניתן לערער לפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה - הוועדה). הוועדה יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד. כחבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.
- (ו) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו או לשנות את תנאיו.
- (ז) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.
- (ח) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.
- (ט) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראיה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיינה בראיה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילוי הראיה עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 87.
- (י) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ט) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.
- (יא) בכל ענין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.
- (יב) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ה) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי הענין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה ; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.
- (יג) ערער אדם שניתן לגביו צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, והושאר הצו בתוקפו, תדון הוועדה בעניינו אחת לשישה חודשים בין אם פנה אליה אותו אדם בערעור נוסף, ובין אם לאו. בדיון כאמור, תהיינה לוועדה כל הסמכויות שהוענקו לה בערעור כאמור בסעיף-קטן (ו).
- (יד) מפקד צבאי שהוציא צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, רשאי להורות כי אדם אשר כנגדו הוצא הצו יוחזק במעצר במקום שיקבע בידי המפקד הצבאי, באזור או בישראל, עד להעברתו למקום שנקבע בצו.

298. הדיון בהליכים לפי פרק זה יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבעה וועדת הערעורים שהוקמה מכוח סעיפים קטנים 296(ג) או 297(ה), הוראה אחרת לענין זה.

דלתיים
סגורות

סימן ד' - הרחקת מסתננים

בסימן זה -

299.

הגדרות

"מסתנן" – מי שנכנס לאזור שלא כדין לאחר היום הקובע או מי ששוהה באזור ושאינו בידו היתר כדין.

"מזויין" - לרבות מי שמזויין במכשיר או בחומר העשוי להמית אדם או לגרום לו חבלה חמורה או חבלה מסוכנת אף שאינו כלי ירייה או חומר נפץ או חומר מתלקח.

"מוחזק במשמורת" – אדם המוחזק במשמורת מכוח צו גירוש.

"צו גירוש" – צו גירוש בכתב שניתן על ידי מפקד צבאי לפי סעיף 301(א).

המסתנן - דינו מאסר שבע שנים.

300. (א)

דין מסתנן

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוכיח מסתנן כי כניסתו לאזור הייתה כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ג) מי שהסתנן כשהוא מזויין, או בחברת אדם מזויין או נתמך על-ידי אדם מזויין, דינו - מאסר עשרים שנה.

מפקד צבאי רשאי לצוות בכתב על גירושו של מסתנן מן האזור, בן שהואשם בעבירה לפי צו זה ובין שלא הואשם, וצו הגירוש ישמש אסמכתא חוקית להחזיק מסתנן כאמור במשמורת עד לגירושו; לעניין ביצועו, יראו צו גירוש כפקודת מעצר שניתנה לפי סימן ג' לפרק ג' לצו זה, זאת, לרבות לצורך ביצוע המעצר בישראל, לפי סעיף 265(א).

301. (א)

גירוש

(ב) לא יינתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה למסתנן הזדמנות לטעון את טענותיו בפני קצין צה"ל או בפני קצין משטרה, ולאחר שטענות המסתנן הובאו בפני המפקד הצבאי.

(ג) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), יגורש המסתנן מהאזור בהקדם האפשרי, אלא אם כן יצא מהאזור מרצונו החופשי קודם לכן.

(ד) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), יימסר למסתנן, בכתב או בעל פה, ככל האפשר, בשפה המובנת לו, מידע על זכויותיו לפי צו זה, וכן על זכותו, כי תימסר הודעה על החזקתו במשמורת לאדם קרוב לו ולעורך דין.

(ה) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א) והאדם שנגדו הוצא צו גירוש נמצא מסיבה כלשהיא במעצר או מאסר, ישוחרר אותו אדם ממעצרו או ממאסרו לשם ביצוע הגירוש, אף אם לא תמה תקופת המעצר או המאסר, אלא אם נקבע אחרת בצו הגירוש.

(ו) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), לא יגורש המסתנן, אלא אם חלפו 72 שעות מהמועד שנמסר לו צו הגירוש בכתב, זולת אם הסכים לכך; ורשאי המפקד הצבאי, לפי בקשתו של מי שניתן נגדו צו הרחקה, לדחות את מועד ביצוע ההרחקה.

(ז) על אף האמור בסעיף קטן (ו), אם נוכח המפקד הצבאי, כי המסתנן נכנס לאזור לא מכבר, רשאי הוא להורות על גירושו אף בטרם חלפו 72 שעות מהמועד שנמסר לו צו הגירוש בכתב, ובלבד שהמסתנן יגורש למדינה או לאזור שמהם הסתנן וכי הדבר יעשה בטרם חלפו 72 שעות מהמועד שבו היה לחייל או לשוטר יסוד סביר לחשד כי אותו אדם הסתנן לאזור.

302. מפקד צבאי רשאי להטיל את הוצאות ביצוע צו הגירוש, לרבות הוצאות ההחזקה במשמורת, על המסתנן, ובלבד שסך הוצאות אלה לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים; ורשאי המפקד הצבאי להורות על חילוט ההוצאות מכספי המסתנן.

הוצאות ביצוע גירוש

303. (א) ניתן נגד מסתנן צו גירוש לפי הוראות צו זה, רשאי מפקד צבאי להורות על שחרורו של המסתנן בערבות עצמית, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב, או בעירבון כספי של המסתנן או של ערב, או מקצתה בערבות ומקצתה בעירבון.

שחרור בערבות

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יורה המפקד הצבאי על שחרורו של המסתנן, אם סבר כי –

(1) גירושו של המסתנן מהאזור נמנע או מתעכב בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות סירוב לחזור למדינת מוצאו, או

(2) יש בשחרורו של המסתנן כדי לסכן את ביטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ג) השחרור בערבות יותנה בתנאים שיקבע המפקד הצבאי לשם הבטחת התייצבותו של המסתנן לצורך יציאתו מהאזור או גירושו במועד שנקבע, או לצורך הליכים אחרים לפי צו זה או לפי כל דין או תחיקת בטחון.

(ד) נוכח מפקד צבאי, כי המסתנן ששחרר בערבות הפר או עומד להפר את תנאי שחרורו, רשאי הוא להורות בצו על החזרתו של המסתנן למשמורת.

(ה) הפר המסתנן את תנאי שחרורו, רשאי מפקד צבאי לצוות –

(1) על תשלום סכום הערבות, כולו או מקצתו, לקופת מפקדת האזור;

(2) על חילוט העירבון, כולו או מקצתו, לטובת קופת מפקדת האזור.

304. (א) בכל הליך לפי סימן זה, חזקה כי אדם הוא מסתנן אם הוא נמצא באזור ללא תעודה או היתר המעידים על שהייתו באזור כדין, ללא הצדק סביר.

ראיות

(ב) לעניין סעיף זה –

"תעודה או היתר כדיון" - תעודה או היתר שהונפקו על ידי מפקד כוחות צה"ל באיו"ש או מי מטעמו, על פי הוראות תחיקת הביטחון, או שהונפקו על ידי רשויות מדינת ישראל, לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, המתירות שהייתו של אדם באזור.

כינון ועדה 305. תוקם באזור ועדה לבחינת צווי גירוש אשר מסמכותה לדון בעררים על החלטות שניתנו לפי סעיפים 301 עד 303 (להלן בסימן זה – "הוועדה").

הרכב הוועדה 306. (א) מפקד כוחות צה"ל באיזור ימנה שופטים שדרגתם רב-סרן לפחות כחברים בוועדה.

(ב) אחד מחברי הוועדה ימונה כנגיד הוועדה.

(ג) נגיד הוועדה ימנה מבין חברי הוועדה חברים, אשר ישבו כוועדה של דן יחיד.

(ד) נגיד הוועדה יהיה רשאי לקבוע, כי הוועדה תהא של שלושה, אם ראה צורך מיוחד בכך. נקבע מותב של שלושה, ימנה נגיד הוועדה את יושב הראש.

(ה) נגיד הוועדה יהא רשאי להחליף חבר וועדה באחר והדיון בערר יימשך מן השלב בו הופסק, אלא אם כן הורה הנגיד אחרת.

הבאה לפני ועדה לבחינת צווי גירוש 307. (א) ניתן צו גירוש והוחזק אדם מכוחו במשמורת, יובא המוחזק בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 8 ימים מיום מתן צו הגירוש, בפני הוועדה. אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא בפני הוועדה, לא יאוחר מתום 4 ימים מיום מתן צו הגירוש.

(ב) מוחזק במשמורת, אשר לא הובא בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינן מצדיקות את שחרורו.

סמכויות הוועדה 308. הוועדה רשאית - (א) להותיר את צו הגירוש בתוקפו, בשינויים או בלא שינויים.

(ב) לבטל את צו הגירוש, אם שוכנעה שהמוחזק במשמורת אינו מסתכן.

(ג) להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בתנאים, לרבות בערבות, או ללא כל תנאי, אם שוכנעה, כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת, או כי יש בשחרור כאמור כדי לסייע בהרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור; ובלבד שלא תורה כאמור אם

(1) הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לעניין הבהרת

זהותו או הסדרת הליכי גירושו מן האזור, ולרבות סירוב בלתי מוצדק לחזור למדינה ממנה הגיע לאזור או למדינה אחרת אם לא מתאפשרת חזרתו למדינה ממנה הגיע לאזור; או

(2) יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ד) להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בערבות בתום פרק זמן שקבעה, אם לא הורחק מן האזור קודם לכן, אם שוכנעה באחד מאלה:

(1) כי הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בלא הצדק סביר למרות שיתוף פעולה מלא מצדו, וכי ניתן לבצע את צו הגירוש בתוך פרק הזמן שנקבע;

(2) כי מחמת גילו או מצב בריאותו החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו, או שקיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים המצדיקים את שחרורו בערובה, לרבות מקום שעקב החזקה במשמורת יוותר קטין בלא השגחה.

ובלבד שלא תורה כאמור אם יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ה) להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו של מוחזק במשמורת לפי סעיף 303.

(ו) להורות על החזרת הכספים שנגבו מהמסתנן בגין הוצאות ביצוע צו הגירוש, כאמור בסעיף 302, כולן או מקצתן.

309. (א) החליטה הוועדה, לפי סעיף 308, שלא לשחרר את המוחזק במשמורת, יבוא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה, לא יאוחר משישים ימים אחרי מועד החלטתה לפי סעיף 308, או תוך תקופה קצרה יותר שקבעה הוועדה בהחלטתה.

עיון תקופתי

(ב) מוחזק במשמורת, אשר לא הובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינן מצדיקות את שחרורו.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק זמן שלא יעלה על 30 ימים.

310. (א) מוחזק במשמורת רשאי לפנות בכתב לוועדה בכל עת בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה בעניינו, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מתן צו גירוש, והדבר עשוי לשנות החלטה קודמת של הוועדה.
311. (ב) המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו רשאי לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על החזרתו של מסתנן ששחרר על פי החלטת הוועדה למשמורת או בבקשה לקביעת תנאי שחרור שונים, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו נסיבות ממועד מתן ההחלטה הקודמת בעניינו של המסתנן; אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לפגוע בסמכויות מפקד צבאי לפי סעיפים 301 עד 303.
312. בהליכים לפי פרק זה, יחולו הוראות סעיפים קטנים 296(ו) ו-296(ז).
312. בכפוף לאמור בסעיף 311, יחולו על דיון בהליכים לפי פרק זה הוראות סעיפים 51 ו-52(ב) ו-(ג) בשינויים המחוייבים.
313. (א) בכל עניין של סדר דין, אשר אינו מוסדר בפרק זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר לקבלת החלטה בעניין.
313. (ב) הוועדה רשאית לפנות למפקד הצבאי לשם קבלת עמדתו, בכתב או בעל פה, בעניינו של מוחזק במשמורת או בכל שאלה הנדרשת לה לצורך קבלת החלטה, ובלבד שלא תקבל הוועדה החלטה כאמור בסעיפים קטנים 308(ב) עד 308(ה), מבלי שהובאה בפניה עמדת המפקד הצבאי.
313. (ג) מוחזק במשמורת רשאי להעזר בנציג בטיעונו בפני הוועדה, ורשאית הוועדה לקבל את טיעוני המוחזק במשמורת בכתב אם בחר המוחזק שלא להופיע בפני הוועדה.
313. (ד) הוראות סעיפים 42(א) עד 42(ד) יחולו על הליכי השחרור בערבות לפי פרק זה, בשינויים המחוייבים; לוועדה יהיו כל הסמכויות שהוענקו לבית המשפט הצבאי לפי סעיף זה.
314. עיכוב ביצוע נתנה הוועדה החלטה לפי סעיף 308, רשאית היא לצוות, לבקשת נציג המפקד הצבאי, על השהיית ביצוע ההחלטה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
315. אין באמור בפרק זה כדי לגרוע מסמכותו של המפקד צבאי לבטל צו גירוש, בין לפני ההליכים לפי סעיף 308 ובין לאחריהם.

פרק י' - סמכויות מנהליות

סימן א' - הוראות מגבילות

316. (א) מפקד צבאי, או אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים בצו או על-ידי מתן הוראות או באופן אחר:
- (1) לאסור, להגביל או להסדיר את השימוש בדרכים מסוימות או לקבוע מסלולים שבהם יעברו כלי רכב או בעלי-חיים או בני-אדם בין באופן כללי ובין באופן מסוים;

(2) לדרוש מכל אדם שהוא הבעלים או המחזיק של כלי-רכב, או שכלי-רכב נמצא בשליטתו, שישתמש בכלי-רכב להובלת סחורות בזמנים ובדרכים שיפורטו על-ידו ;

(3) לאסור, להגביל או להסדיר תנועת בני-אדם, בדרך כלל, או של בני-אדם ממין או מסוג מסויימים, או של בני-אדם מסויימים בכלי טיס, ברכבות, במכוניות, באוטובוסים, בכלי-רכב אחרים או בכלי שיט.

(ב) כל חייל רשאי לדרוש בצו מתושביה של כל עיר, כפר, שטח, או שכונה, כולם או מקצתם, להסיר מן הדרך כל מתרס או מטרד או כל זכוכית, מסמרים או מחסומים או מכשולים אחרים שיש בהם כדי להפריע לשימוש באותו דרך.

(ג) אדם המפר צו, הוראה או כל דרישה שניתנו על-פי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.

מפקד צבאי רשאי לדרוש בצו מכל אדם, המצוי בתחומי שטח שיצויין בצו, כי יישאר בתוך בית במשך אותן שעות שיינקבו בצו. אדם הנמצא מחוץ לבית, בתחומי השטח האמור, במשך אותן שעות, ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או מטעמו - ייאשם בעבירה על צו זה.

עוצר 317

(א) 318 מפקד צבאי רשאי להכריז על כל שטח או מקום שהם סגורים (להלן בסעיף זה - "שטח סגור").

שטחים
סגורים

(ב) נסגר שטח או מקום כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי לקבוע כי תחול עליו אחת מההוראות אלו :

(1) לא יכנס אדם לשטח הסגור ;

(2) לא יצא אדם מהשטח הסגור ;

(3) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא ישהה בו ;

(4) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא יצא ממנו.

(ג) מפקד צבאי רשאי בהיתר אישי או בהיתר כללי לפטור אדם מהוראות ההכרזה בדבר סגירת שטח או מקום כאמור בסעיף זה.

(ד) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה הכניסה לשטח סגור או השהייה בו, או תנאי היתר שניתנו על פי סעיף זה, יהיו כל חייל, שוטר או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך רשאים להוציאו אל מחוץ לשטח הסגור. סעיף קטן זה לא יחול על תושב קבוע בשטח הסגור.

(ה) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה היציאה מהשטח הסגור, או תנאי היתר על פי סעיף זה – יהיו כל חייל או שוטר רשאים לעצרו ולהוליכו לשטח הסגור.

(ו) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום או תנאי היתר שנתנו על פי סעיף זה, או הפריע אדם לחייל לשוטר או לרשות מוסמכת שנתמנתה לכך למלא תפקידיהם על פי סעיף זה או מכוחו - ייאשם בעבירה על צו זה.

319. (א) בסעיף זה -
צוים לפתוח ולסגור מקומות
 "בית עסק" - לרבות בית-מלאכה, בית חרושת, בית מסחר, חנות, מסעדה, מזנון, בית מרקחת, מאפיה, מכבסה וכל עסק שמטרתו ייצור טובין, מכירתם או מתן שירותים לציבור;
 "מחזיק" - לגבי כל מקום - לרבות בעלים, שוכר, מנהל, פקיד, מורשה או כל מי שבידו השליטה על המקום או האפשרות הממשית להפעילו.
 (ב) מפקד צבאי רשאי, בצו:
 (1) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום השירותים החיוניים, לדרוש מכל אדם המחזיק בית-עסק, מוסד ללימודים או מקום אחר שהציבור או חלק ממנו מבקר בו (להלן בסעיף זה - מקום), שיש לו טעם להאמין כי נסגר עקב סגירה כללית או כל סגירה מאורגנת של מקומות, כי יפתח את המקום וינהלו כרגיל;
 (2) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום הממשל התקין, הסדר הציבורי ולשם בטחון האזור וכוחות צה"ל, לדרוש מכל אדם המחזיק במקום כי יסגרנו ויחדל מלנהלו ויחזיקנו סגור במשך תקופה שתיקבע בצו.
 (ג) אדם המפר צו שניתן על-פי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.
 320. (א) לענין סעיף זה - "סמל" - לרבות שלט, דגל, סימן, צבע, כתובת וסיסמא.
 (ב) חייל רשאי להורות בצו, לכל אדם, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור, לשלום האזור או לשם שמירה על הסדר הציבורי, להסיר, למחוק או לכסות, כפי שיורה, כל סמל המוצג במקרקעין או המצוי בהם ובלבד שאין בכך כדי לסכן את גופו או את חייו של אדם כאמור.
 (ג) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ב), כל מחזיק במקרקעין חייב להסיר, למחוק או לכסות בכל דרך אחרת כל סמל המוצג או המצוי במקרקעין שבחזקתו, אם הסמל עלול להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בבטחון האזור, בשלום האזור או בסדר הציבורי בו.
 (ד) המפר הוראה מהוראות סעיף זה או הוראה שניתנה על פיו ייאשם בעבירה על צו זה ואולם לא ייאשם בעבירה על סעיף קטן (ג) אם יוכיח כי הוא לא ידע על קיומו של הסמל ולא היה עליו לדעת על כך, בנסיבות הענין.
 321. (א) מפקד צבאי רשאי להורות בצו לכל מחזיק במקרקעין, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור או לשם שמירה על הסדר הציבורי, על סימונם, צביעתם ושילוטם של מקרקעין שבחזקתו.
 (ב) המפר הוראה שניתנה על-פי סעיף זה או הגורם להשחתת או טשטוש סימונים, צבעים ושלטים שנעשו בהתאם לסעיף זה או לכל דין ותחיקת ביטחון, ייאשם בעבירה על צו זה.

סימן ב' - תעודות זיהוי

<p>אדם הנדרש לעשות כן בידי חייל או איש שירות הבטחון הכללי, חייב למסור ידיעות מלאות המאפשרות את זיהויו ולהציג כל תעודה שברשותו המאפשרת את זיהויו.</p>	<p>.322</p>	<p>חובה למסור ידיעות מזהות</p>
<p>תושב, גבר, שמלאו לו 16 שנה ישא עמו תעודת זהות.</p>	<p>(א) .323</p>	<p>נשיאת תעודת זהות</p>
<p>מי שנכנס לאזור מישראל ואיננו תושב אזור מוחזק ישא עמו תעודה המשמשת לזיהויו שהוא חייב לשאתה בישראל.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>תושב אזור מוחזק, גבר שמלאו לו 16 שנה, ישא עמו תעודת זהות המנופקת לפי תחיקת הבטחון החלה באזור המוחזק.</p>	<p>(ג)</p>	
<p>לענין סעיף זה - "תעודת זהות" - תעודה המזהה את המחזיק בה, שהונפקה בידי רשויות האזור או רשויות אזור חבל עזה.</p>	<p>(א) .324</p>	<p>נטילה זמנית של תעודת זהות</p>
<p>חייל רשאי ליטול, מכל אדם, את תעודת הזהות שלו (להלן בסעיף זה - "תעודה") אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם אחד מאלה:</p>	<p>(ב)</p>	
<p>(1) הבטחת ביצועה של הוראה שניתנה לאותו אדם על פי סעיפים 316(ב) או 320;</p>		
<p>(2) הבטחת התייצבותו של אותו אדם במקום ובמועד שנקבעו בהוראה שניתנה בידי רשות מרשויות צה"ל או מי מטעמה על פי סעיף 225;</p>		
<p>(1) עם נטילת התעודה כאמור בסעיף קטן (ב), ימסור החייל לאדם ממנו ניטלה התעודה תיעוד חליפי.</p>	<p>(ג)</p>	
<p>(2) בתיעוד החליפי, כאמור בפסקה (1), ירשום החייל את הפרטים האלה: שם אדם שתעודתו ניטלה, נפת מגוריו, מספר הזהות של אותו אדם, מועד נטילת התעודה, עילת הנטילה, המקום והמועד בהם יוכל האדם לקבל את התעודה שניטלה, תקופת תוקפו של התיעוד החליפי וכן את פרטי החייל שנטל את התעודה.</p>		
<p>(3) תוקפו של התיעוד החליפי, כאמור בפסקה (1), יהא לתקופה של 96 שעות ממועד נטילת התעודה אלא אם כן נרשמה תקופה קצרה מזו בתיעוד החליפי כאמור, ובתקופה זו ייחשב התיעוד החליפי כתעודת זהות - לענין כל דין ותחיקת בטחון.</p>		
<p>תעודה שניטלה כאמור בסעיף קטן (ב)(1) תושב לאדם ממנו ניטלה מיד לאחר גמר ביצוע ההוראה שניתנה לאותו אדם ואולם החייל רשאי להורות לאדם שתעודתו ניטלה כאמור להתייצב במקום ובמועד שייקבעו ויירשמו בתיעוד החליפי כאמור בסעיף קטן (ג) (1) על מנת לקבל את התעודה שניטלה ובלבד שהמועד שייקבע כאמור יהא בתוך תקופת תוקפו של התיעוד החליפי.</p>	<p>(ד)</p>	
<p>תעודה שניטלה כאמור בסעיף קטן (ב)(2) תושב לאדם ממנו ניטלה מיד לאחר התייצבותו.</p>	<p>(ה)</p>	

סימן ג' - סמכויות שונות

.325 בסימן זה:

הגדרות

"אמצעי בטחון" - אמצעי שהמפקד הצבאי קבע בהתאם לסעיף 326(א).

"בעל מקרקעין" - לרבות בעלים, מחזיק, חוכר ושוכר.

"בעל מטלטלין" - לרבות בעלים ומחזיק.

326. (א) מפקד צבאי רשאי להורות כי יינקטו אמצעים הדרושים, לדעתו, לשם שמירה על בטחון תושבי האזור או מי שנמצא באזור, או על רכושם, או על בטחון האזור או לקיום הסדר הציבורי.

(ב) אמצעי בטחון לפי צו זה יכול שיינקטו ביחס לאדם, מקרקעין או מטלטלין.

(ג) הוראה על נקיטת אמצעי בטחון יכול שתחול על כל האזור, על שטחים מסויימים בו, על כלל הציבור, על סוג בני אדם, או על בני אדם מסויימים, הכל כפי שיורה המפקד הצבאי.

(ד) המפקד הצבאי יפרט בהוראה, את כל העבודות או הפעולות הנדרשות על ידו והוא רשאי לקבוע פרק זמן שבמסגרתו יש לסיים את ביצוע העבודות או הפעולות.

(ה) בהוראה, יכול המפקד הצבאי, בין היתר:

(1) לחייב בעל מקרקעין או בעל מטלטלין או כל אדם לבצע כל פעולה או עבודה, במקרקעין או במטלטלין, לפי הענין;

(2) לחייב בעל מקרקעין או מטלטלין או כל אדם לאפשר ביצוע של כל פעולה או עבודה במקרקעין או במטלטלין, לפי הענין, בידי מי שהורשה לכך בידי המפקד הצבאי, כאמור בסעיף 327(א);

(3) לחייב אדם להחזיק ברשותו אמצעי בטחון ולעשות בהם שימוש;

(4) לאסור על אדם לעשות שימוש במקרקעין או במטלטלין אלא אם כן הותקנו בהם אמצעי בטחון;

(5) לאסור על אדם לנוע במקומות שייקבעו בהוראה, אלא בכלי רכב שהותקנו בו אמצעי בטחון.

327. (א) המפקד הצבאי רשאי לקבוע כי הוראה לפי סעיף 326 תבוצע בידי מי שיורשה לכך על ידו בכתב.

(ב) ניתנה הוראה לפי סעיף 326, רשאי המפקד הצבאי, או מי שהורשה לכך על ידו בכתב, להכנס למקרקעין או למטלטלין, שלגביהם ניתנה ההוראה, על מנת לוודא ביצוע ההוראה או על מנת לבצעה.

(ג) כניסה למקום, כאמור בסעיף קטן (ב), תיעשה, במידת האפשר, בתאום עם בעל המקרקעין או עם בעל המטלטלין, לפי הענין, ובין השעות שמונה בבוקר עד שמונה בערב.

(ד) המפקד הצבאי, ומי שהורשה על ידו לבצע את ההוראה בדבר נקיטת אמצעי בטחון, יהיו רשאים, לשם ביצוע ההוראה ולשם כניסה כאמור

נקיטת
אמצעי
ביטחון

אכיפת ביצוע

בסעיף קטן (ב), להשתמש בכח סביר, במידה הדרושה לפי הנסיבות, כלפי אדם, מקרקעין או מטלטלין.

328. המפקד הצבאי יקבע מי יישא בהוצאות נקיטת אמצעי הבטחון ויהיה רשאי לקבוע כי הוצאות אלו יוטלו, כולן או חלקן, על בעל המקרקעין או המטלטלין או על האדם שברשותו נמצאים אמצעי הבטחון, לפי הענין.

329. מפקד צבאי רשאי להפעיל סמכויותיו לפי צו זה על ידי מתן צווים, הוראות, הודעות, דרישות או בכל אופן אחר, בעל פה או בכתב, הכל כפי שימצא לנכון.

330. מי שלא ציית לכל הוראה שניתנה כדין בידי המפקד הצבאי לפי סעיף 326 או שהתחיל במילויה או שגרם ביודעין נזק לאמצעי בטחון או המפריע למי שהוסמך לפעול לפי צו זה, דינו - מאסר ששה חודשים.

331. (א) בסעיף זה ובסעיף 332 - "בנין" - כל מבנה בין שהוא בנוי אבן ובין שהוא בנוי בטון, טיט, ברזל, עץ או כל חומר אחר, לרבות:

(1) כל חלק מבנה כאמור וכל דבר המחובר לו חיבור קבע;

(2) קיר, סוללת עפר, גדר וכיוצא באלה, הגודרים או תוחמים או מיועדים לגדור או לתחום שטח קרקע או חלל.

"שטח הקרקע שעליו ניצב בנין" - לרבות השטח שמסביב לבנין ועד גבולות החלקה.

(ב) לא יוקם בנין על שטח הקרקע שעליו ניצב בנין שהוחרם ונהרס ולא תוסר אטימה מבנין שהוחרם ופתחיו נאטמו בהתאם לצו שניתן בידי מפקד צבאי מכוח סמכותו לפי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 אלא באישורו של מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ג) אדם המקים בנין או מסיר אטימה מבנין בניגוד לאמור בסעיף קטן (ב) דינו - שנתיים מאסר.

(ד) מפקד צבאי רשאי לצוות על הריסת בנין שהוקם מחדש או אטימת בנין שהאטימה מפתחיו הוסרה בניגוד להוראות סעיף זה.

332. על פיקוח הבניה (א) בסעיף זה -

"בניה" - לרבות הקמת בנין, וכל פעולה המיועדת להקמת בנין או הכנסת שינויים בו.

"רישיון" - רישיון כמשמעותו בפרק הרביעי לחוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966, או היתר לפי סעיף 2 לצו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי הענין, לרבות פטור מאחר מאלה.

(ב) מפקד צבאי רשאי, בצו, לאסור בניה או להורות על הפסקתה או להתנות תנאים לבניה, אם הוא סבור שהדבר דרוש לבטחון האזור או להבטחת הסדר הציבורי.

- (ג) ניתן צו לפי סעיף קטן (ב), לא יינתן רישיון ביחס למקרקעין שלגביהם ניתן הצו, אלא באישור המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו.
- (ד) ניתן רישיון לפני מתן צו לפי סעיף קטן (ב) לגבי המקרקעין ביחס אליהם ניתן הרישיון, יותלה הרישיון כל עוד הצו בתוקף או כל עוד המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו לא הורה אחרת, באופן כללי או לענין מסוים.
- (ה) נעשתה בניה בניגוד לצו שהוצא לפי סעיף קטן (ב), רשאי המפקד הצבאי להורות בצו שהבנין או אותו חלק ממנו שנעשתה בהם בניה כאמור, ייהרס, יפורק או יסולק.
- (ו) (1) העובר על הצו שהוצא על ידי מפקד צבאי לפי סעיף קטן (ב), דינו - שנתיים מאסר.
- (2) חבר מוסד תכנון שהצביע בעד החלטה לתת רישיון או להמליץ עליו או היה שותף לה שלא בדרך הצבעה, בידעו שמתן הרישיון הוא בניגוד להוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), דינו - מאסר שנה.
- (3) עובד של מוסד תכנון או של רשות מקומית אשר קבע בכתב, או בעל פה בשעת דיון במוסד התכנון, כי ניתן לתת רישיון, ועל יסוד קביעתו ניתן הרישיון או הומלץ עליו, בידעו שמתן הרישיון הוא בניגוד להוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), דינו מאסר שנה.
- (4) בסעיף קטן זה, "מוסד תכנון" - רשות שיש לה סמכות בענין תכניות תכנון או רישיונות לפי חוק תכנון ערים, כפרים ובנינים מס' 79 לשנת 1966, לפי צו בדבר תכנון ערים, כפרים ובנינים (יהודה והשומרון) (מס' 418), התשל"א-1971, או לפי צו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי העניין.

סימן ד' - המאבק בתופעת השכרות

הערה: סימן זה הוגדר כהוראת שעה. תחילת תוקפו של הסימן ביום 20.01.11 והוא יעמוד בתוקפו למשך שלוש שנים.

<p>הגדרות</p> <p>בסימן זה -</p> <p>"החזקה" - שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; והדבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם כאחד;</p>	<p>א332</p>	<p>תיקון: צו מס' 1668; צו מס' 1740</p>
--	-------------	--

"כלי קיבול סגור" - כלי קיבול המכיל משקה משכר, שלא נפתח כלל מאז ייצורו;

"מקום ציבורי" - דרך, בנין, מקום או אמצעי תעבורה שיש אותה שעה לציבור זכות או רשות של גישה אליהם, בלא תנאי או בתנאי של תשלום, וכל בנין או מקום המשמש אותה שעה להתקהלות ציבורית או דתית או לבית משפט היושב בפומבי, למעט:

1. בית עסק מסוג מסעדה, בית קפה, הסעדה;
2. עסק למכירת משקאות משכרים המוגשים לצריכה במקום;
3. בית מלון, פנסיון או אכסניה, ובלבד שאינם מיועדים בעיקרם למתן שירותי אירוח ולינה למי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים;

4. מקום לעריכת מופעים וירידים, קולנוע, תיאטרון, אמפיתיאטרון, מקום אחר לעריכת אירועי תרבות, בידור וספורט תחת כיפת השמים, דיסקוטק, יריד שלא במבנה של קבע וכלי שיט המשמש לעינוג ציבורי;

5. אולם שמחות וגן אירועים.

"משקה משכר" - משקה תוסס או אלכוהולי שנועד לצריכת אדם והמכיל, בבדיקת מדגם ממנו, שני אחוזים או יותר אלכוהול לפי הנפח, למעט סמים ותרופות המוכנים או נמכרים על ידי רוקח; צוינה תכולת האלכוהול שבמשקה הנמצא במיכל סגור, ישמש ציון זה הוכחה לכאורה למידת התכולה. לעניין זה, ייחשב כמשקה משכר, אף משקה שעל פי ריחו, הכלי המשמש לקיבולו או נסיבות הענין, ניתן להניח כי הוא משקה משכר;

תיקון: צו
מס' 1805

"רכב" - כהגדרתו בצו בדבר התעבורה [נוסח משולב] (מס' 1805), התשע"ט - 2018.

א.332. היה לשוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יסוד סביר להניח כי אדם שותה משקה משכר או כי אדם המחזיק משקה משכר מתכוון לשתותו, במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי, וכי שתיית המשקה המשכר עלולה להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור או ביטחונו, רשאי הוא לתפוס או להשמיד את המשקה המשכר או את כלי קיבולו; לעניין סעיף זה, "השמדה" - לרבות שפיכה מיידית של המשקה המשכר והשלכת כלי קיבולו לפח אשפה.

סמכות
תפיסה
והשמדה של
משקה
משכר וכלי
קיבולו

תיקון: צו
מס' 1668;
צו מס' 1740

ב. היה לשוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יסוד סביר להניח כי מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים שותה משקה משכר או כי מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים המחזיק משקה משכר מתכוון לשתותו, במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי, שלא בנוכחות האחראי על מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים ובהסכמתו או שלא בחוג משפחתו, רשאי הוא לתפוס או להשמיד את המשקה המשכר או את כלי קיבולו; בסעיף קטן זה "אחראי על מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים" - הורה, חורג, אפוטרופוס או מי שמי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים נתון במשמורתו או בהשגחתו לפי דין.

ג. אופן הטיפול במשקה ובכלי הקיבול לצורך תפיסתם או השמדתם יהיה כאמור בפקודות משטרת ישראל, או כאמור בנוהלי משטרת ישראל, ובלבד שיפורסמו באתר האינטרנט של המשטרה.

ד. לעניין סעיף 332ב, אדם המחזיק משקה משכר בכלי קיבול שאינו כלי קיבול סגור, במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי, בין השעות 21:00 ל- 06:00, חזקה כי בכוונתו לשתות את המשקה המשכר וכי שתייתו עלולה להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור או ביטחונו, אלא אם כן הוכח אחרת להנחת דעתו של השוטר הנמנה עם כוחות המשטרה.

סימן ה' - הסמכת פקחים (שהייה באזור שלא כדין)

ג.332. בסימן זה -

הגדרות
תיקון: צו
מס' 1698

"חוק הכניסה לישראל" - חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, כפי תוקפו בישראל מעת לעת;

"ישראלי" - אדם הרשום במרשם האוכלוסין לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965, כפי תוקפו בישראל מעת לעת;
 "מקום משמורת" - מקום משמורת אשר מצוי בישראל, כהגדרתו בסעיף 13א(א) לחוק הכניסה לישראל.
 "פקח" - מי שהוסמך בכתב מינוי על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור לפעול בהתאם להוראות סימן זה;
 "שהייה באזור שלא כדין" - שהייה באזור ללא היתר כדין, של מי שאינו תושב האזור ואינו ישראלי ואשר נכנס לאזור דרך ישראל;
 "תושב האזור" - אדם הנמצא כדין באזור ואשר מקום מגוריו הקבוע הוא באזור.

<p>(א) לשם ביצוע הוראות סימן זה, רשאי פקח:</p> <p>(1) לדרוש מאדם שיש יסוד להניח, כי שהייתו באזור הינה שלא כדין, לזהות את עצמו ולהציג בפניו את המסמכים הנוגעים לשהייתו וכן למסור לו ידיעות הנוגעות לשהייתו;</p> <p>(2) להיכנס בכל עת סבירה למקום, למעט מקום מגורים, שלגביו יש חשד כי מצוי בו אדם השוהה שלא כדין באזור כדי לערוך בדיקה בעניין.</p> <p>(ב) התעורר חשד לשהייה באזור שלא כדין, רשאי פקח לתפוס כל מסמך הקשור לשהייה כאמור.</p> <p>(ג) חבר בוועדה לבחינת צווי הגירוש, כהגדרתה בסעיף 305, רשאי, לבקשת פקח, ליתן צו המתיר לפקח להיכנס למקום מגורים כדי לערוך בדיקה לעניין קיום הוראות סימן זה, אם ראה כי התקיים אחד מאלה:</p> <p>(1) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם השוהה שלא כדין באזור;</p> <p>(2) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם ששהייתו באזור מחייבת היתר, והפקח ביקש רשות להיכנס למקום כדי לערוך בירור בעניין ובקשתו לא נענתה.</p> <p>(ד) כניסה למקום לפי סימן זה, תיעשה רק לאחר שהפקח זיהה את עצמו לפני מי שנחזה כמחזיק המקום והודיע לו את המטרה שלשמה מתבקשת הכניסה, ובמקום המשמש למגורים - הציג בפניו את הצו שהוצא לפי סעיף קטן (ג); לא אפשר מחזיק המקום את הכניסה, רשאי הפקח להשתמש בכוח סביר כלפי אדם או כלפי רכוש לאחר שהזהירו על כך.</p> <p>(ה) היה לפקח יסוד סביר לחשד כי אדם שוהה באזור שלא כדין, רשאי הוא, לאחר שהזדהה בפניו והסביר לו את סיבת הדרישה, לדרוש ממנו להילוות אליו למקום משמורת. סירב אותו אדם לציית לדרישה כאמור, רשאי הפקח להשתמש בכוח סביר כדי להביאו למקום משמורת.</p> <p>(ו) הבאה למקום משמורת, כאמור בסעיף קטן (ה), תיעשה בהקדם האפשרי ותוך זמן סביר מרגע החלטת הפקח על העברה למקום משמורת.</p> <p>(ז) פקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי סימן זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שני אלה:</p>	<p>סמכות פקח תיקון: צו מס' 1698</p> <p>332.ד. (א)</p>
--	---

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, והוא לובש מדי פקח, בצבע ובצורה שהורה לעניין זה שר הפנים בישראל מכוח סמכותו לפי סעיף 13ה(ו)(1) לחוק הכניסה לישראל, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2) יש בידו תעודת פקח כדין, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

פרק י"א - הוראות שונות

333. העובר על הוראות צו זה, או אינו מקיים הוראה או חובה שנקבעה בתחיקת בטחון, דינו מאסר חמש שנים, אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה.

עונש כללי

334. (א) על מי שמועד תשלום הקנס שהוטל עליו לפי סעיף 165, חל טרם יום י"ז באדר התשס"ז (07.03.07), לא יחולו עליו הוראות סעיף קטן 175(ה) ויחולו עליו הוראות סעיף זה, בשינויים האלה:

הוראות מעבר

(1) בסעיף קטן (א) במקום המילים 'שלוש שנים' יבוא 'שנתיים';

(2) במקום האמור בסעיף קטן (ג) יבוא:

"מאסר במקרה של אי-תשלום קנס ירוצה לאחר כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות"

(ב) צו מעצר אשר הוצא מכוח הצו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1591), התשס"ז-2007, ההליכים שנעשו ביחס לצו המעצר בהתאם להוראותיו וההסמכות שניתנו מכוחו, יראו אותם כאילו נעשו מכוח סימן ב' לפרק ט' לצו.

(ג) הוראות סימן ג' לפרק ט' יחולו על מוחזקים במשמורת שנגדם ניתן צו גירוש לפני יום (כ"ה בתשרי התש"ע (13 באוקטובר 2009); על אף האמור בצו זה, המוחזקים במשמורת שנגדם ניתן צו גירוש לפני תחילתו של צו זה יובאו לפני וועדה לפי סעיף 274(א) בתוך 14 ימים מיום (כ"ה בתשרי התש"ע (13 באוקטובר 2009).

(ד) הוראות סעיפים 331 ו-332 יחולו לגבי כל בניין כאמור בסעיף קטן (ב) בין שהוחרם ונהרס ובין שהוחרם ופתחיו נאטמו, לפני יום ו' באייר התשל"ב (20 באפריל 1972) ובין לאחרי; הוחל בהקמתו של בנין בשטח הקרקע שעליו ניצב בנין שהוחרם ונהרס כאמור בסעיף קטן 331(ב) לפני מועד זה, יופסקו כל פעולות ההקמה.

335. (א) בצו בדבר פרשנות (יהודה והשומרון) (מס' 130), התשכ"ז-1967 -

תיקונים עקיפים

(1) לאחר סעיף 8(ב) יבוא:

"8(ב1) תחיקת ביטחון של מפקד כוחות צה"ל באזור או של מפקד צבאי עדיפה על תחיקת ביטחון, שניתנה על ידי אחר, מכוח סמכות שהוענקה לו מכוח סעיף 17(ג)"

(2) לאחר סעיף 17(ב) יבוא:

- 17" (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להעניק, בכתב, לאחר את סמכויותיו של מפקד צבאי, כולן או מקצתן"
- (ב) בצו דבר מתקני כליאה (יהודה והשומרון) (מס' 29), התשכ"ז-1967, לאחר סעיף 2(ד) יבוא:
- 2" (ה) נער או בוגר רך, כמשמעם בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651) התש"ע-2009, יוחזק במעצר בנפרד מיתר הכלואים אלא אם כן הורה מפקד צבאי אחרת לגבי מקרה מסוים או לגבי סוג של מקרים."
- (ג) בצו דבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עוינת (יהודה והשומרון) (מס' 101), התשכ"ז-1967, סעיפים 7 ו-7א - בטלים.
- (ד) בצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), התשכ"ח-1968, בסעיף 4, סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) - בטלים.
- (ה) בצו בדבר מינויים והעסקת עובדים במנגנון הממשלתי (יהודה והשומרון) (מס' 37), התשכ"ז-1967 -
- (1) בסעיף 2ד, בפסקה (א), במקום "91(א)2" לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970", יבוא: "319(ב)2" לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (2) בסעיף 2ז, במקום "הצו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), התשכ"ז-1967", יבוא: "סעיפים 70 ו-260 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (ו) בצו בדבר זימון למשפט על עבירות שנעברו מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 148), תשכ"ח-1967, בסעיף 1, במקום: "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (אזור הגדה המערבית) (מס' 52), תשכ"ז-1967", יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ז) בצו בדבר תחנות מעבר - גשרי הירדן (יהודה והשומרון) (מס' 175), תשכ"ח-1967, בסעיף 4, במקום: "הצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (אזור הגדה המערבית) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "סעיף 4 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (1ז) בצו בדבר רשיונות לכלי יריה (יהודה והשומרון) (מס' 180), התשכ"ח-1967 -
- (1) בסעיף 1, במקום "צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) התש"ל-1970", יבוא: "בסעיף 1 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

(2) בסעיף 2 -

- (א) בסעיף קטן א', במקום: "לסעיפים 52(א) ו-53(א)(1) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "לסעיפים 230 ו-232 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום: "צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970", יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ח) בצו בדבר חוק חומרי נפץ (יהודה והשומרון) (מס' 275), התשכ"ח-1968, בסעיף (3) -
- (1) במקום "צו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) במקום "בצו בדבר אנשי שירות הביטחון הפועלים באזור (יהודה והשומרון) (מס' 121), התשכ"ז-1967" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (ט) בצו בדבר הסדרת מקומות רחצה ציבוריים (יהודה והשומרון) (מס' 280), התשכ"ח-1968, במקום "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (י) בצו בדבר סמכויות מכס (יהודה והשומרון) (מס' 309), התשכ"ט-1969 -

(1) בסעיף (2) -

- (א) במקום "סעיף 80(ב) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 61 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (ב) במקום "סעיף 81" יבוא: "סעיף 67".
- (ג) במקום "סעיף 1(א) לצו בדבר הסמכת אנשים לערך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), תשכ"ז-1967", יבוא: "סעיף 70 לצו בדבר הוראות ביטחון".

- (2) בסעיף (3), במקום "לפי פרק ד" יבוא: "לפי פרק ג"."
- (יא) בצו בדבר תשלום דמי עדים (יהודה והשומרון) (מס' 351), תש"ל-1969, בסעיף 1, במקום "לפי סעיף 5 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: "לפי סעיף 9 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (יא) בצו בדבר הסדרת השמירה בישובים (יהודה והשומרון) (מס' 432), תשל"א-1971 - (1)
- (1) בסעיף 3ב, במקום "סעיף 78 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970, יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (2) בסעיף 3ג, במקום "הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (יב) בצו בדבר העסקת שוטרים בשכר לרגל אירוע (יהודה והשומרון) (מס' 519), התשל"ג-1973, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (יג) בצו בדבר סימון מוצרים (יהודה והשומרון) (מס' 530), תשל"ד-1973, בסעיף 5א, במקום "סעיפים 80 עד 83 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיפים 60 עד 69 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (יד) בצו בדבר סמים מסוכנים (יהודה והשומרון) (מס' 558), תשל"ה-1975 -
- (1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (2) בסעיף 28, בסעיף קטן (ד), במקום "פרק ד" יבוא: "פרק ג"."
- (3) בסעיף 35, בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף 80" יבוא: "בסעיפים 60 עד 64."
- (4) בסעיף 36, בסעיף קטן (ג), במקום "בסעיף 80" יבוא: " בסעיפים 60 עד 64."
- (טו) בצו בדבר חגורות בטיחות ברכב (יהודה והשומרון) (מס' 600), תשל"ה-1975, בסעיף 8, בסעיף קטן (א), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו

- בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651),
התש"ע-2009."
- (טז) בצו בדבר תיקון דינו העונשין (רכוש גנוב ורכוש החשוד כגנוב) (יהודה והשומרון) (מס' 771), תשל"ט-1978, בסעיף (2), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (יז) בצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), תשל"ט-1979, בסעיף (1), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (יח) בצו בדבר סמכויות פקוח על מצרכים ושירותים (יהודה והשומרון) (מס' 886), תשמ"א-1980, בסעיף 2, בסעיף קטן (ב) -
- (1) במקום: "פרק ד' לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (2) במקום "1(א) לצו בדבר הסמכת האנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (אזור יהודה והשומרון) (מס' 17), תשכ"ז-1967", יבוא: "סעיף 70 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (יט) בצו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973),
התשמ"ב-1982 -
- (1) בסעיף (1), במקום "בסעיף 1 לצו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עויין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1969" יבוא: "בסעיף 238(א) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (2) בסעיף 9, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 80 ו-84 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (כ) בצו בדבר פסיקת ריבית והצמדה (יהודה והשומרון) (מס' 980) התשמ"ב-1982, בסעיף 9, במקום: "סעיף 49 לצו בדבר הוראות ביטחון, תשל"ל-1970" יבוא: "סעיף 182 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (כא) בצו בדבר פיקוח על תאגידי ציבוריים (יהודה והשומרון) (מס' 998) התשמ"ב-1982 -
- (1) בסעיף 1, במקום "בסעיף 1 לצו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עויין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1969" יבוא: "בסעיף

- 238(א) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009.
- (2) בסעיף 9, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 80 ו-84 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009.
- (כב) בצו בדבר תיקון חוק המשתלות (יהודה והשומרון) (מס' 1002), התשמ"ב-1982, בסעיף 3א, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 80(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בסעיף 60 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (כג) בצו בדבר שיקים ללא כיסוי (יהודה והשומרון) (מס' 1024), התשמ"ב-1982, בסעיף 19, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (כד) בצו בדבר שיווק תוצרת חקלאית (יהודה והשומרון) (מס' 1051), התשמ"ג-1983, בסעיף 6, בסעיף קטן (א), במקום "סעיף 80(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בסעיף 60 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (כה) בצו בדבר חוק העתיקות (יהודה והשומרון) (מס' 1166), התשמ"ו-1986, בסעיף 16, בסעיף קטן (ד), במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- בצו בדבר עבירות מינהליות (יהודה והשומרון) (מס' 1263), התשמ"ט-1988 -
- (1) בסעיף 11, במקום "סעיף 8 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 75 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (2) בסעיף 18, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 47(א)(4) עד (7) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 175 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (3) בתוספת -
- (א) במקום "סעיף 90 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 387), התש"ל-1970" יבוא: "318 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

- (ב) במקום " סעיף 70 א(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 242 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (כו) בצו בדבר התעבורה [נוסח משולב] (מס' 1805), התשע"ט - 2018 -
- (1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) בסעיף 1, בהגדרת "תובע", במקום "סעיף 8" יבוא: "סעיף 75".
- (3) בסעיף 29א, בסעיף קטן (ד), במקום "סעיף 8" יבוא: "סעיף 75".
- (4) בסעיף 29ב, בסעיף קטן (ז), בפסקה (3), במקום "סעיף 47(א)(3)" יבוא: "סעיף 174".
- (כז) בצו בדבר משמר אזרחי בישובים (יהודה והשומרון) (מס' 1362), התשנ"ב-1992, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (כח) בצו בדבר חילוט כלי רכב (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1410), התשנ"ד-1994, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (כט) בצו בדבר שיפוט בבתי משפט לעניינים מקומיים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1564), התשס"ה-2005, בתוספת, במקום: "צו בדבר פיקוח על הבניה (יהודה והשומרון) (מס' 393), תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 332 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ל) בצו בדבר יישום תוכנית ההתנתקות (יהודה והשומרון) (מס' 1565), התשס"ה-2005, בסעיף 13, בסעיף קטן (ב), במקום " סעיף 90 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 318 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (לא) בצו בדבר תיקון חוק רישום נכסי דלא נידי אשר טרם נרשמו (יהודה והשומרון) (מס' 1621), התש"ע-2008, בסעיף 6, במקום "הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "הצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (לב) בצו בדבר סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור (יהודה והשומרון) (מס' 1628), התש"ע-2009 -

- (1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) בסעיף 1, במקום "בסעיף 66א" יבוא: "בסעיף 248(א)".
- (3) בסעיף 4, בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף 80" יבוא: "בסעיפים 60 עד 64".
- (4) בסעיף 6, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיף 78ה" יבוא: "סעיפים 22 עד 28".

תוספת ראשונה

(סעיפים 55, 58, 59)

תיקון:

צו מס' 1715 ; 1724

(1) סעיפים 90(א) (ובלבד שעילת סגירת הדלתיים נבעה כתוצאה מחשש לפגיעה בביטחון האזור ובסדר הציבורי), 90(ב), 209, 210, 210, 211, 212, 212, 212, 213, 215, 218, 220, 221, 223, 230, 231, 233, 234, 235 (ובלבד שקיים חשד כי העבירה בוצעה מתוך כוונה לפגיעה בביטחון האזור או בסדר הציבורי), 236 (ובלבד שקיים חשד כי העבירה בוצעה מתוך כוונה לפגיעה בביטחון האזור או בסדר הציבורי), 237, 238, 239, 240, 241, 244, 245, 248, 253, 254(א), 257, 261, 300 לצו זה.

(2) תקנות 58, 62, 64, 66, 84, 85, 136, 138, 139, 140, 141, 143 א לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

תוספת שנייה

(סעיף 169ג)

תיקון:

צו מס' 1715 ; 1724 ; 1748

(1) סעיפים 209, 210, 210, 211, 211, 212, 212, 212, 213, 214, 215, 217, 218, 220, 221, 222, 223, 225, 230, 231, 232, 233, 234, 237, 238, 239, 240, 241, 245, 248, 251, 254, 255, 261, 300, 317, 318, 319 לצו זה.

(2) סעיפים 3, 4, 5, 6, 7, 7א, 10א לצו בדבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עויינת (יהודה והשומרון) (מס' 101), תשכ"ז-1967.

(3) תקנות 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 66, 85, 88, 90, 91, 94, 95, 96, 97, 98, 100, 118(2), 129, 131, 136, 137, 138, 140, 142, 143, 143א, 143ב, 143ג, 143ד, 144, 146 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

(4) עבירות לפי הצו בדבר סמים מסוכנים (יהודה והשומרון) (מס' 558), תשל"ה - 1975.

(5) סעיפים 157, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 302, 305, 310(2), 310(6), 326, 327, 328, 330, 332, 333, 335, 346, 347, 368, 393, 394, 397, 402, 403, 407ב, 407ד, 407ה, 407ו, 407יא, 408, 409, 410(1), 412, 414, 415 לחוק הפלילי הירדני לשנת 1960.

(6) ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירה מהעבירות המפורטות בתוספת זו.

תוספת שלישית

תיקון:

צו מס' 1712 ;

1715 ; 1724

עבירות ביטחון
(סעיפים 1, 31, 32, 44, 144)

(1) סעיפים 209, 210, 210, 211, 211, 212, 212, 212, 213, 215, 218, 220, 222, 223, 230, 231, 232, 233, 234, 237, 238, 239, 240, 241, 245, 248, 251, 254, 259, 261, 300, 317, 318, 319(ב) (2) לצו זה.

(2) סעיפים 4, 7, 7א, 10(1) למעט הסיפא לצו בדבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עויינת (יהודה והשומרון) (מס' 101), תשכ"ז-1967.

(3) תקנות 58, 59, 62, 63, 64, 66, 85, 129 (2) לעניין צו לסגור מקום לפי תקנה 129(1)(ב), 136, 137, 138, 140, 143, 143א לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

(4) ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירה מהעבירות המפורטות בתוספת זו.

תוספת רביעית

צעצועים מסוכנים
(סעיף 230א), 230א

תיקון:
צו מס' 1788

- א. כלי נשק- חיקויים של כלי נשק אמיתיים לרבות אקדחי גז, רובי איירסופט ורובי פיינטבול;
- ב. קנה נשיפה היורה מחטים וחצים;
- ג. מקלעות יד (רוגטקות);
- ד. אקדחי הזנקה (מרוץ);
- ה. כדורים ואבוקות עשן;
- ו. חזיזים, נפצים, טילים, שרקנים, זיקוקים, כוורות מכל סוג שמתעופפות ו/ או נייחות, כל פריט המכיל אבקת שריפה שחורה או חומר נפץ אחר;
- ז. צעצועים מסוכנים המעבירים זרם חשמלי, העלולים להבהיל, וכן העלולים לפגוע בבריאות הציבור;
- ח. סמן לייזר.

תוספת חמישית

סעיף 1 להגדרה "עבירת מין או אלימות"

תיקון:
צו מס' 1799

(1) סעיפים 209, 210, 210א, 211, 211א, 212, 212א, 213, 214, 215, 217, 249 ו- 250 לצו זה.

(2) סעיפים 285, 287, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 305, 306, 310, 311, 319, 320, 333, 335, 337, 339, 343, 402, 403, 414, 415 לחוק הפלילי הירדני (מס' 16), לשנת 1960 (להלן: "החוק הפלילי הירדני").

(3) תקנות 58(א) ו-58(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

(4) סעיף 64א' לצו בדבר התעבורה [נוסח משולב] (מס' 1805), התשע"ט - 2018.

תיקון:
צו מס' 1799

תוספת חמישית א'
סעיף 1 להגדרה "עבירת מין או אלימות חמורה"

חלק א'
(לעניין סעיפים 186ו(ב), 186ז(2), 186טז, 186יז)

- (1) עבירות המנויות בפרט 1, למעט לפי סעיף 212.
- (2) עבירות המנויות בפרט 2, למעט לפי סעיפים 306, 320, 333, 343.

חלק ב'
(לעניין סעיפים 186ז(ג), 186טז, 186יז)

- (1) עבירות לפי סעיפים 210א, 211, 211א, 249, 250 המנויות בפרט 1.
- (2) עבירות לפי סעיפים 333, 335 ו-337 המנויות בפרט 2. והכול כשנפגע העבירה הוא בן משפחתו של החשוד, הנאשם או הנידון; בפרט זה, "בן משפחתו" – כל אחד מאלה:
(א) מי שמקיים או שקיים עם החשוד, הנאשם או הנידון מערכת יחסים זוגית;
(ב) קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה או חסר ישע כהגדרתו בסעיף 89 לצו זה, שהחשוד, הנאשם או הנידון, לפי העניין, אחראי עליו או היה אחראי עליו; לעניין פיסקה זו, "אחראי על קטין או על חסר ישע" – הורה, הורה חורג, אפוטרופוס או שחסר הישע או הקטין נתון במשמורתו או בהשגחתו לפי דין;
(ג) עבירה לפי סעיף 343 המנויה בפרט 2;
(ד) עבירה המנויה בפרט 3.

תיקון:
צו מס' 1799

תוספת חמישית ב'
(לעניין סעיף 186יז(ג))

- (1) עבירות לפי סעיפים 209, 210, 210א ו-213 לצו זה.
- (2) עבירות לפי סעיפים 285, 287, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302 ו-402 לחוק הפלילי הירדני.

תיקון:
צו מס' 1799

תוספת שישית
(לעניין סעיף 186יז(ג)(1))

הגוף מוסר המידע

השלב בהליך הפלילי

הגוף החוקר	העברת חומר החקירה לתובע, לפי הוראות סעיף 73 לצב"ט;	1
הגוף החוקר	החלטה שלא להעמיד את החשוד לדין, לפי הוראות סעיפים 72 לצב"ט;	2

3	שחרור של החשוד או הנאשם ממעצר בתנאים, לפי סעיף 42 לצב"ט, לרבות פירוט התנאים, ובלבד שבית המשפט או הקצין הממונה קבע שתנאי השחרור, כולם או חלקם, נועדו להגן על נפגע העבירה; יידוע על שלב זה יכלול גם הודעה על כך שנפגע העבירה רשאי להעתיק את פירוט תנאי השחרור;	לגבי שחרור חשוד – הגוף החוקר; לגבי שחרור ממעצר עד תום ההליכים – התובע
5	החלטה להעמיד את החשוד לדין;	התובע
6	החלטה לעכב את ההליך הפלילי לפי הוראות סעיף 71 לצב"ט או כל החלטה אחרת, לפי כל דין, להפסיק את ההליך הפלילי;	פרקליט אזור יהודה והשומרון
7	מועדי הדיונים בבית המשפט, למעט הדיון שבו מתקיימת הקראת כתב האישום לפי סעיף 43א(ב) לצב"ט;	התובע
8	הכרעת הדין, לפי סעיפים 125, 128 או 129 לצב"ט;	התובע
9	גזר הדין, לפי סעיף 129 לצב"ט, או החלטת בית משפט לנוער לפי סעיפים 168, 176 או 177 לצב"ט;	התובע
10	הגשת ערעור על פסק הדין לפי הוראות סימן ה' פרק ח' לצב"ט.	התובע

תיקון: תוספת שביעית
צו מס' 1799 (לעניין סעיף 186ז(ג)(2))

הגוף מוסר המידע

השלב בהליך הפלילי

1	שם החוקר שמונה כאחראי על חקירת העבירה;	הגוף החוקר
2	מעצרו של החשוד או הנאשם או שחרורו ממעצר לפי הוראות סימן ג' לפרק ג' לצב"ט, או סעיף 181 לצב"ט;	לגבי חשוד – משטרת ישראל; לגבי נאשם – התובע
3	כוונה לעכב את ההליך הפלילי לפי הוראות סעיף 71 לצב"ט; יידוע לגבי שלב זה יכלול גם הודעה על זכותו של הנפגע להביא את עמדתו בעניין לפי הוראות סעיף 183טז;	פרקליט אזור יהודה והשומרון, או מי שהוסמך לכך על-ידו

- 4 תובע הודעה על החלטה להעמיד את החשוד לדין כאמור בפרט 5 בתוספת השנייה תכלול גם הסבר על כך שיש אפשרות שהתביעה תגיע להסדר טיעון עם הנאשם והודעה על זכותו להביע את עמדתו בעניין, לפי הוראות סעיף 183יז(א) לצב"ט;
- 4(א) תובע פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם, והודעה על זכותו של נפגע העבירה להביע את עמדתו לעניין פרטיו של הסדר הטיעון האמור לפי הוראות סעיף 183יז(א), למעט בעבירות המפורטות בסעיף 186יז(ב);
- 4(ב) תובע בעבירות המנויות בתוספת החמישית ב' – פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם, והודעה על זכותו של נפגע העבירה להביע את עמדתו לעניין הסדר הטיעון בפני גורם מאשר, לפי הוראות סעיף 183יז(ג);

תיקון:
צו מס' 1799 (לעניין סעיף 186ט)

תוספת שמינית

הגוף מוסר המידע

השלב בהליך הפלילי

- 1 שירות בתי הסוהר או בית החולים, לפי העניין תחילת ריצוי מאסרו בפועל או אישפוזו בבית חולים, שבו אושפז על-פי צו של בית משפט לפי סעיפים 130 ו-131 לצב"ט (להלן: "בתי חולים"), של הנאשם או הנידון לפי העניין;
- 2 שירות בתי הסוהר או בית החולים, לפי העניין יציאת הנידון לחופשה ממאסר או מבית חולים;
- 3 שירות בתי הסוהר מועד הבאת הנידון לפני ועדת השחרורים; יידוע לגבי שלב זה יכלול גם הודעה על זכותו של הנפגע להביע את עמדתו לפני ועדת השחרורים;
- 4 שירות בתי הסוהר או בית החולים, לפי העניין בריחת הנאשם או הנידון ממאסר או מבית חולים;
- 5 שירות בתי הסוהר או בית החולים, לפי העניין מועד שחרור הנאשם או הנידון ממאסר או מבית חולים;
- 6 היועץ המשפטי לאזור יהודה והשומרון בקשת הנידון ממפקד כוחות צה"ל באזור לחנינה או להקלה בעונשו כאמור בסעיף 184 לצב"ט;

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	175(ב)	47(א)5
	175(ג)	47(א)6
	175(ד)	47(א)7
	175(ה)	47(א)7א
	165	47(א)8
	167	47(ב)
	167(ה)	47(ג)
	169(א)	47(ד)1
	169(ב)	47(ד)2
	169(ג)	47(ד)3
	170(א)	47(ד)4
	171(א)	47(ד)5(א)
	171(א)	47(ד)5(ב)
	171(ב)	47(ד)5(ג)
	170(ב)	47(ד)5(ד)
	170(ג)	47(ד)6
	172	47(ד)7
	169(ב)	47(ד)8
	180	48
	182	49
	183	49א
	157	50א(א)
	158(א)	50(ב)1
	158(ב)	50(ב)2
	158(ג)	50(ב)3
	159	50(ג)
	158(ד)	50(ד)1
	158(ה)	50(ד)2
	158(ו)	50(ד)3
	160	50(ה)
	151	50(ו)
	162	50(ז)
	209(א)	51(א)
	165(ב)	51(ב)
	210	51א
	220	51ב
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	209(ב)+ 230 231+	52
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	+231 230	53(א)1 - 53(3)
	220(א)	53(א)4
	220(ב)	53(א)5
	220(ג)	53(א)6
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	231 230+	53(ב)
	232	53(ג)
	212	53א
	235	53ב
	236	53ג

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	99	20
	100	21(א)
	117	21(ב)
	118	21(ג)
	119(א)	21(ד)
	119(ב)	21(ה)
	119(ג)	21(ו)
	119(ד)	21(ז)
	120(א)	21(ח)
	120(ב)	21(ט)
	101	22
	102	23
	103	24
	104	25
	122	26
	121	27
	123	28
	124	29
	125	30
	126	31
	127	32
	128	33(א)
	49	33(ב)
	129(ב)	33א
	129	34
	114	35
	130	36
	131	37
	167(ב)	38
	29	40א
	167(ו)	40ב
	153	40ג(א)
אוחד עם הגדרת בימ"ש	1	40ג(ב)
	154	40ד
	155	40ה
	156	40ו
הגדרת "פסק דין חלוט"	1	41(א)
	167(א)	41(ב)
	167(ג)	41(ג)
	184	44
	185	45
	186	45א
	163	46(א)
	179	46(ב)
	179	46(ג)
	+164(א) 164(ב)	47(א)1
	173	47(א)2
	174(א)	47(א)3(א)
	174(ב)	47(א)3(ב)
	174(ג)	47(א)3(ג)
	174(ד)	47(א)3(א)
	175(א)	47(א)4

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	36	78(יד)
	45	78(טו)
	48	78(טז)
	41	78(יז)
	46	78(יח)
נמחק		78(יט)
	51	78(כ)
	52	78(כא)
	1	78א(א)
	53(א)	78א(ב)
	53(ב)	78א(ב1)
	53(ג)	78א(ג)
	53(ד)	78א(ד)
	53(א)-(ה)	78א(ה)-78ב(ה)
	58(ו) + 53(ה)	78ב(ו)
	58	78ג
	54(א) + 57(א)	78ד(א1)
	54(ב) + 57(ב)	78ד(א2)
	55(ב)	78ד(ב1)
	55(ג) + 59(ב)	78ד(ב2)
	59(ג)	78ד(ב3)
	59(ד)	78ד(ב4)
	59(ה)	78ד(ב5)
	55(ד)	78ד(ב6)
	54(ג) + 57(ג)	78ד(ג)
	22(א)	78ה(1)
	22(ב)	78ה(2א)
	22(ג)	78ה(2ב)
	23	78ה(3)
	24	78ה(4)
	25	78ה(5)
	26	78ה(6)
	27	78ה(7)
	28	78ה(8)
	42	79
	60	80(א)
	61	80(ב)
	62	80(ג)
	63	80(ד)
	64	80(ה)
	65	80א
	66	80ב
	67	81
	68	82
	108	82א
	63	83
	21	84
	272 +	84א
	295	
	296	85

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	237	54
	239	54א
	240	54ב
	243	55
	244	56
	245	57
	260	58
	228	58א
	229	58ב
	261	59
	253	60
	227	61
	223	62
	241	63
	218	64
	219	65(א)
	250	65(ב)
	215	66
	248	66א
	211(א)	67(א)
	211(ב)	67(ב)
	217	67(ג)
	213	67א
	214	67ב
	247	68
	234	69
	242	70
	262	70א
	257	71
	249	72
	224	73
	225	73א
	226	74
	258	75
	221	76
	236	77
	31(א)	78(א)
	31(ב)	78(ב)
	31(ג)	78(ג1)
	31(ד)	78(ג2)
	32	78(ד)
	34	78(ה)
	33	78(ה1)
	37	78(ו1)
	38	78(ו2)
	39	78(ו3)
	43+49	78(ו4)
	50	78(ו2)
	30	78(ח)
	35	78(ט1)
	36(ב)	78(ט2)
	40	78(י)
	47	78(יא1)
	44	78(יא2)
	45	78(יב)

	200	13
	201	14
	202	15
	203	16
	255	17
	256	18
	204	19
	205	20
	206	21
	246	א21
	(א)254	22
	(ב)254	23
	(ג)254	24

צו בדבר סגירת תיקים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	71	1
	72	א1
	73	2

איסור סחר בצידו לחימתי

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)233	1
	(ב)233	2
	(ג)233	3

איסור אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)238	1
	(ב)238	2
	(ב)238	3
	(ג)238	4
	(ד)238	5
	(ה)238	6

צו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)70 + (ב)70	א1
	(ה)70	ב1
	(ג)70 + (ד)70	2

צו בדבר חובת הזדהות

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת תושב, אזור מוחזק	1	1
	322	2
	323	3
	252	4

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	297	86
	298	א86
	273	87
	274	א87
	275	ב87
	276	ג87
	277	ד87
	(א)278	ה87(א)
	(ב)278	ה87(ב)
	279	ה87(ג)
	280	187
	281	187
	282	ח87
	283	ט87
הגדרת "צו גירוש" ו"מוחזק במשמורת"	299	י87
	305	יא87
	306	יב87
	307	יג87
	308	יד87
	309	טו87
	310	טז87
	311	יז87
	315	יח87
	313	יט87
	314	כ87
	315	כא87
	316	88
	317	89
	318	90
	319	91
	320	א91
	321	ב91
	324	ג91
	333	92
	207	93
	208	94

צו בדבר כללי האחריות לעבירה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	187	1
	189	2
	190	3
	(א)191	4
	192	5
	193	6
	194	7
	195	8
	196	9
	197	10
	198	11
	199	12

1	74	הגדרת סניגור, עורך דין ישראלי ומקומי.
2	76	
4	77	
5	78	
6	79	
7(א)	80	
8	81	
9	82	
10	83	
11	84	
12	85(ב)	
13	85(א)	

צו בדבר אנשי יחידת מצדה

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	7(א)	הגדרת איש יחידת מצדה
2	7(ד)	

צו בדבר אנשי שירות הביטחון הכללי

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	1	הגדרת איש שירות ביטחון כללי
2	6(א)	
2א	6(ב)	

צו בדבר דרכי ענישה

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	188(א)	הגדרת מעשה.
2	188(ב)	
3	197(ו)	
4	166	
4א	263	
5(א)	265	
5(ב)	266	
5(ג)1 - (4)	267	
5(ג)5	נמחק לאור סעיף ההגדרות	
5(ד)	268	
5(ה)	269	
5א	164(ג)	
5ב	264	
5ג	91	

צו בדבר שיפוט עבריינים צעירים

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	1	הגדרת ילד, נער, בוגר רך.
2	189 + 191(ב)	
3	הועבר לצו בדבר מתקני כליאה	
4	168(ב)	
5	168(ג)	
5א	168(א)	
6	176	
7	177	
7א	לא הוכנס	
7ב	178	

צו בדבר כוחות משטרה

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	1	הגדרת שוטר, כוחות משטרה
2	4	
3	5	
3א	1	הגדרת כוחות משטרה

צו בדבר נקיטת אמצעי ביטחון

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	325	
2	326	
3	327	
4	328	
5	329	
6	330	

צו בדבר איסור בניה

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	331(א)	
2(א)	331(ב)	
3(א)	331(ג)	
3(ב)	331(ד)	

צו בדבר סמכות שיפוט בעבירה פלילית

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	-	-
2	10(ב) + (ג)	
3	10(ב) + ג	
4	10(ב) + ג	

צו בדבר סניגוריה בבית משפט צבאי

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות

צו בדבר פיקוח על הבניה

	282	9
	293	10
	294	11
	285(ב)	13(א)
	284(ג)	13(ב)

צו בדבר העברת כלואים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	270(א)	1
	270(ב)	2
	270(ג)	3
	270(ד)	4
	270(ה)	5

צו בדבר הסתננות

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרות - "מסתנן" "מזויף"	229	1
	300(א)	2(א)
	300(ב)	2(ב)
	301	3
	300(ג)	4
	304	5
	302	6
	303	6א

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	332(א)	1
	332(ב)	2
	332(ג)	3
	332(ד)	4

איסור תשלום שכר לעבריין ביטחוני

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	259(א)	1
	259(ב)	2
	259(ג)	3
	בוטל לאור הוראות סעיף 146	

צו בדבר מעצרים מנהליים [נוסח משולב]

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	285	1
	286	2
	286א	3
	287	4
	288	5
	289	6
	290	7
	291	8

רשימת תיקונים

תחילת תוקף	סעיפים שתוקנו, הוחלפו או הוספו	פורסם חוברת עמוד	מספר צו מתקן	מספר תיקון
8 בפברואר 2010	42(ט), 59(ב), 184(ב)	236	1656	1
28 באפריל 2010	157	236	1658	2
20 בספטמבר 2010	10(ח)	237 – עמ' 6323	1663	3
20 בספטמבר 2010	135	237 – עמ' 6324	1664	4
20 בינואר 2011	332א, 332ב	237 – עמ' 6333	1668	5
15 בפברואר 2011	71(ב)	237 – עמ' 6335	1669	6
15 בפברואר 2011	99א	237 – עמ' 6336	1670	7
20 ביוני 2011	69א-69יג, 225א, תוספת שנייה	238 – עמ' 6452	1672	8
6 בספטמבר 2011	10(ח)	238 – עמ' 6453	1675	9
27 בספטמבר 2011	53, 135, 136, 136א, 136ב, 136ג, 144, 149, תוספת שלישית	238 – עמ' 6454	1676	10
16 באוקטובר 2011	184, 185, 186	238 – עמ' 6458	1677	11
27 אוקטובר 2011	167(ד)	238 – עמ' 6462	1680	12
27 אוקטובר 2011	183(ב)	238 – עמ' 6463	1681	13
3 ינואר 2012	186(ד1)	238 – עמ' 6465	1683	14
11.1.2012	1, 52(ד), 52(ד1), 52(ה), 52(ה1), 52(ז1), 52(ח)	238 – עמ' 6466 239 – עמ' 6668	1684	15
מדורג (12/3, 1/12, 8/12) - בהתאם לאמור בהערות השוליים בסעיפים הרלוונטיים	1, 31, 31א, 32, 37, 38א, 42א, 43א, 44	239 – עמ' 6647, 6660 6692	1685, 1694 1701	16
15 במרץ 2012	181	239 – עמ' 6658	1692	17
14 באפריל 2012	149	239 – עמ' 6659	1693	18
7 ביוני 2012	332ג, 332ד	239 – עמ' 6669	1698	19
20 באוגוסט 2012	10ח	240 – עמ' 6862	1702	20
20 באוגוסט 2012	184(ג)	240 – עמ' 6863	1703	21
13 ספטמבר 2012	135(א)	240 – עמ' 6867	1706	22
20 ספטמבר 2012	71(א)+(ב), 72, 105(ג), 158, 186(ה)	240 – עמ' 6869	1708	23
28 בנובמבר 2012	116(א1)	240 – עמ' 6871	1710	24
4 באפריל 2013	31ב, 44	240 – עמ' 6872	1711	25
28 בנובמבר 2012	תוספת שלישית	240 – עמ' 6874	1712	26
25 בדצמבר 2012	59	240 – עמ' 6875	1713	27
30 בדצמבר 2012	169(ב)	240 – עמ' 6876	1714	28
11 בינואר 2013	212א	240 – עמ' 6877	1715	29
2 באפריל 2013	44א	240 – עמ' 6878	1716	30
1 בינואר 2013	52(ח)	240 – עמ' 6879	1717	31

2013 באפריל 18	70 (ה)		**** (תיקון טעות דפוס מס' 2)	***
5 במאי 2013	52(ח)	240 - עמ' 6882	1720	32
12 באוגוסט 2013	1, 210א, 211, 211א, 215, 216, 217, תוספת ראשונה, תוספת שנייה, תוספת שלישית	240 - עמ' 6887	1724	33
1 בספטמבר 2013 ; נכנס לתוקף : 6 באוקטובר 2013	37, 38	241 - עמ' 7032	1726	34
30 בספטמבר 2013	135(א)	241 - עמ' 7033	1727	35
25 בדצמבר 2013	61א	241 - עמ' 7050	1732	36
18 במרץ 2014	58, 59	241 - עמ' 7053	1735	37
13 באפריל 2014	157	241 - עמ' 7057	1738	38
23 באפריל 2014	59א	241 - עמ' 7058	1739	39
20 במאי 2014	332א, 332ב	241 - עמ' 7059	1740	40
17 ביולי 2014	130	241 - עמ' 7061	1741	41
9 בספטמבר 2014	10(ח)	242 - עמ' 7189	1744	42
10 בספטמבר 2014	136ד	242 - עמ' 7190	1745	43
20 בנובמבר 2014	69יד, תוספת השנייה	243 - עמ' 7256	1748	44
25 בדצמבר 2013	61א	241 - עמ' 7270	1751	***
1 ביוני 2015	187, 188, 188א, 188ב, 190-199יג, 201-206ט, 207א- 207ג, 208, 209, 213, 246, 254	243 - עמ' 7273	1754	45
31.12.2015	52(ח)	244 - עמ' 7459	1761	46
26.1.2016	186(טז)	244 - עמ' 7459	1766	47
9.2.2016	222א	244 - עמ' 7460	1767	48
3.4.2016	7א	244 - עמ' 7463	1769	49
7.4.2016	177א, 178	244 - עמ' 7464	1770	50
12.4.2016	168(ד), 210א(2), 210ב(1), 212 212(4)	244 - עמ' 7465	1771	51
19.4.2016	36(א), 36(א1)	244 - עמ' 7466	1772	52
18.9.2016	10(ח)	246 - עמ' 8260	1776	53
5.6.2017	62א	246 - עמ' 8281	1787	54
26.6.2017	230, 230א, תוספת רביעית	246 - עמ' 8282	230	55
25.12.2017	52(ח) - בטל	246 - עמ' 8291	1791	56
1.5.2018	31, 31ב, 31ב(1)ג, 31ב(1)ד, 31ב(2)ג, 32(ב), 32(ג), 37(א), 37(א1), 37(ב), 37(ג), 38, 34א(א), 43א(1), 43א(2)	246 - עמ' 8307	1798	57

אוגדן החקיקה הפלילית

	,44(א), 43(א3), 44(א1), 44(ב) ו- 44(ג)			
מדורג (28.9.2018), בהתאם (1.1.2021) לאמור בסעיף התחילה	186-א, 186-כה, תוספת חמישית, תוספת שישית, תוספת שביעית	247 – עמ' 8530	1799	58
14.8.2018	253	247 – עמ' 8530	1800	59
14.8.2018	182(ד)	247 – עמ' 8531	1801	60
8.11.2018	186א, 332א, 335(כו), תוספת חמישית	249 – עמ' 8721	1805	61
10.10.2018	10(ח)	249 – עמ' 8730	1806	62
16.06.2019	144		1814	63
01.10.2019	136ה		1818	64
24.09.2019	138, 89		1822	65
27.10.2019	10(ח)		1824	66